

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی رۆشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووهر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

ژ فولکلوری کوردی

ژ فولکلوری کوردی

خرقه کرن و ب سهر و بهر کرنا

صادق بهاء الدین نامیدی

ناوی کتیب: ژ فولکلوری کوردی
خرقه کرن و ب سهر و بهر کرنا: صادق بهاء الدین نامیدی
بلاوکراوهی ناراس- ژماره: ۱۴۹
دهرهینانی هونهری: بهدران ئه حمهد حه بیب
دهرهینانی بهرگ: شکار شیخ عفان نه قشبه ندی
خۆشنووسی بهرگ: هونهرمه ند محهمه د زاده
پیت لیدان: نسا عه بدوللا
هه له گری: فه یسه ل مسته فا حاجی
سهر بهر شتی چاپ: تاو ره حمان مه حمود
چاپی به کم - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیر - ۲۰۰۲
له کتیبخانه ی بهر پیوه به راهه تی گشتی پۆشنبیری و هونهر له هه ولیر ژماره (۲۰۵) ی سالی
۲۰۰۲ ی دراوه تی

پیش گوتن

فولکلور ب راستی شه‌هرستانیا راستا مله‌تیهه. فولکلور وه‌کی خو بینک‌تیهه، ژینا به‌چاڤا مله‌تی تیدا بهر روی دکه‌ت، هه‌ر وه‌کی شانویه‌کییه ژینا مله‌تی ژ هه‌می لاقه ل به‌چاڤان دادنیت؛ یان ژی وه‌کی نقشه‌کا خومالییه هه‌می زانستیت مللی تیدا تینه خویندن، کوژئ تینه هزرکن، ژ گرفتاری و سخنتییا، ژ هه‌ستکنا سپه‌هیاتی، که‌له‌شی و رندیین؛ دگه‌ل تیگه‌هشتنا ر‌امان (مه‌عنا) و په‌ژنا، هه‌ری تۆری و هۆزانی و دلخۆشییا موسیقایی و گوڤه‌ند و دیلان و سه‌مایی هتد.

ژبه‌ر فنی یه‌کئ فولکلور بریتیهه ژ هه‌می لایین هه‌ری و گیتیه‌ ژئ چیکرنا مله‌تی، هه‌ر ژ سه‌ری ژ ریتیه یی دوبرۆکا وی ژ لایین باوه‌ریین، روجه‌نیری، تۆری، هه‌ری، ئاقه‌دانی، ئاقاهی و پیشسازیین.

فولکلور نه وه‌کی تۆری نقیسییه کو ب ناڤی مرۆڤه‌کییه، ژ هزر و بیرا و بییه، فولکلور به‌ره‌مین مله‌تییه ب جاره‌کئ؛ نه‌گه‌ر چی ژ ریتیه دیاره یه‌کی گوتی ب کریاره‌کئ ب قه‌ومینه‌کئ یا ب رویدانه‌کئ و به‌لاف بویه و بویه سه‌مایی مله‌تی.

فولکلور دناڤ مله‌تی دا به‌لاقه، نه وه‌کی تۆری نقیسییه ب ئویه‌کئ یان ده‌سته‌که‌کا روجه‌نیری و زانادا به‌نده، زانا و نه‌زان، پیر و لاو دزان، دگیتین و یی دلشاد دین.

فولکلور بی گومان مه‌زنتیرین که‌رستی مللییه ژ بو هه‌لشکافتن یا ژین و ژبار، دوبرۆک، ریتز و سه‌روه‌ریت مله‌تی یی تینه زانین و ده‌ست نیشان‌کرن. هه‌ر ژبه‌ر هندئ ژی، تۆرقانیت جیهان، زانا و روجه‌نیریان پویه‌کئ مه‌زن ژ فولکلور خارییه، خرڤه‌کرییه، چاپکرییه یا تویمار (ریکورد) کریه دا کو بیته پاراستن و بیته فه‌خویندن. ب گرۆڤی کو جیر نشیفسکی دبیژیت: هۆزانی مللی، ستران و لاقژه، ژین، دوبرۆک و چیقانۆک، ریتز و سه‌روه‌ریت مله‌تی پاراستیهه. تۆرقانی مه‌زن گورکی ژی دبیژیت: بنگه‌هی تۆری ژ تۆری فولکلورییه. فولکلور که‌رستی خاڤی مه‌زنه، سه‌روکانی و کانه بو هه‌می نقیسه‌ڤان و تۆرقانان. رۆژه‌لاتزانی ب ناڤ و ده‌نگی ئه‌رمه‌نی «ئه‌بوڤیان» دبیژیت:

هه‌می کورد ب جاره‌کئ نه‌مازه ئه‌ختیار و پیره‌میر و نه‌خوینده‌ڤان ژی، هه‌می ب جاره‌کئ ستران و لاقژان بیته ژ دل‌ی کویر و هناقان تینه‌ده‌ر ب به‌ره‌نیت چیان، ب مل و سوپار و سه‌ران، ب دۆل و نهالان، ب سوپلاف و روپیاران، ب گول و بریمان، ب چه‌ک و هه‌سپان، ب جامیر و خورتان، ب نازایی و زراف ستوریی، ب کچیت سپه‌هی و جوان هه‌لده‌ن. ئه‌و ستران و لاقژه ژدل و هناقان ب ئاواز تینه‌ده‌ر.

دوبرۆکفانی ده‌سته‌اتی د دوبرۆکا کوردی دا دگۆتاره‌کئ خودا سالا (۱۹۱۱) ئی فنی راستی به‌ر روی دکه‌ت دبیژیت: «فولکلوری کوردی نه‌هه‌ر دناڤ کوردا دا به‌لاقه، به‌لکی دناڤ مله‌تی رۆژه‌لاتی دا، وه‌کی، عه‌ره‌ب و فارس و نازربینجانی و ئه‌رمه‌نیان دا دیسا ناقداره.

مینورسکی ژی دبیژیت: فولکلوری کوردی خول نک ناسوریان بیته خه‌لکی چیان ستران و لاقژه ب ده‌نگ و ئاواز گوتن و چیرۆک گوتن بویه ریتز و سه‌ر و به‌ره‌کئ گشکی.

فاسیلی نیکیتین ژی دبیژیت، تۆری کوردی دقۆناغا یه‌کئ دا، فولکلوری کوردیهه. د وی فولکلوری دا نه‌تنی شوینه‌وار و پاشماندئ باب و باپیران دیار و خویا دییت، به‌لکو ئه‌قرو ژی ئه‌و فولکلور گرۆڤه بو ژین و به‌ر و بریاریت و ان بیته کو رۆژ بو رۆژئ، ب به‌ر و بریاریت نوی زه‌نگینتر و نویتر دین.

توما بووا دبیژیت: مله‌تی کورد گه‌له‌کئ زه‌نگین و ده‌وله‌مه‌نده د تۆری فولکلوری دا، ئه‌و زه‌نگینی ژی د هژمارا مه‌زن یا داستان یا چیرۆک داستانان، چیرۆکان، چیقانۆکان، سه‌ره‌اتی، مالی منی ستران و لاقژیت مللی دیاره. ئه‌فه چند داستان و داستان چیرۆک ب من فه‌هات ئه‌ز خرڤه بکه‌م، ئه‌زئ ب هیشی مه‌ جهی دلخۆشی و په‌سه‌ندکرنا مله‌تی کورد بن و زاناییته کورد بزاقی بکه‌ن لایینت مایی بیته فولکلوری کوردی خرڤه‌که‌ن و چاپ بکه‌ن.

241	_____	نهخزړهک
243	_____	«چيرؤکا شيخی زيفگرا»
249	_____	پاشايی خونخور
254	_____	چيرؤکا سولتان ئيبراهيم
265	_____	ميرئ ههکاری
266	_____	چيرؤکا ميرئ ههکاریا و مزگينيا تهيرئ بهارئ
268	_____	حکايه تا شيخ سليمان پئ ب زهنگل
270	_____	حکايه تا رزگينیی ريگر لاوي نامهرد کالئ مهرد
271	_____	چيرؤکا عهبدولرهحمان ئاغايين زوباشی
286	_____	چيرؤکا ميرزا محئ و دوتا عهجه م
289	_____	چيرؤکا محئ لاوين
299	_____	ئوسمان چاوش و هه مزه چاوش
305	_____	گول پهری

پيرستا بابهتيت فولکلورئ کوردی دقئ نشتيدا

9	_____	داستانا مه می ئالان (مه م و زين)
39	_____	چيرؤکا ستی و فهرخی
63	_____	به يتا دمدمی
90	_____	که لا دمدمئ
96	_____	به يتا دمدمی
104	_____	لهیل و مه جرويم (ليلی و مجنون)
106	_____	سيسه بان
127	_____	به يتا سيسه بانئ
156	_____	زه ميبيل فروش دهنگئ: هه سه ن رشيد ئاميدی
165	_____	زه ميبيل فروش دهنگئ: مه لا يوسف محه مه د
171	_____	به يته کا ب شهري کوردا گوتی
173	_____	سه رها تيبيا سي بران و کورئ حاکمی
181	_____	سه رها تيبيا کورئ و بابئ
188	_____	چيرؤکا ميرزا ئاغئ رندکی
200	_____	شيخ موسا علی ئاغا
204	_____	به درخان پاشا مؤسو مه لکا
207	_____	سي گا و شيرهک
208	_____	چيرؤکا مه حمودئ هه وهه و
211	_____	چيرؤکا حوسين ئاغا ده رباس
222	_____	ته حته بيش
223	_____	چيرؤکا روقي و کوسی (رويشی و کوبسه لهی)
224	_____	چيرؤکا که له بابا غای
226	_____	هه تا عه قل ناسکر مال خلاسکر
228	_____	گورين ستيوی
230	_____	چيرؤکا عه لزيئ قه هوه چی
233	_____	چيرؤکا قوچه به قچه غاس

داستانا مہمی ئالان (مہم و زین)

دیبین و ہختہ کی میری جنا دینا دیوان، دیوانا وی موکہمہل بوی، بہحسے سہر دنیاہیں ژئی دکھن یہ یعنی ئینسانا کوچ لسہر دنیاہیں ہہیہ، گوت ولا یانی، مہ لسہر دنیاہیں دیتا ژیتھان ژ میرا پستی یا مہمی ئالا دکورئ دنیاہیں دا ہرام بن۔ ئوژنا ژی من نہدیتا دکورئ دنیاہیں دا ژ خاتوین زینا کچا میرا نافدہل ہرام بن دداری دنیاہیں دا۔ گوت: حہی نہ؟ گوت: بہلن۔ گو: ئہفہ چاوانن کو ئہبہد نہوی شوی کریبہ نہ وی ژن ئینایہ؟

گوت: پانی ما دہم ہہوہ وہکر، وہ مہرہق بو من ژئی چیکر، من دقتید ہوبن فان ہہر دو مروفا مادہم لائق و بابہتی ئیکن ہوبن ب گہہین دہف ئیک فہ ہلکی رہبو لعالمینی مہراقا وان حاصل بکہت۔ گہلی خہلکی عالہمی، دئی ہوبن خو گوہی خو بدہن حکایہتا زین و مہمی، دئی ہوبن وہیلن من ہیچ نہ لی ئہمر کریبہ، گو: نی من دقتین تہختی خاتوین زینی بگرن بہت رہختی مہمی ئالان نیفاشہقتیہ۔ ہہی لی لی ہہمیتی ئہجنا تہختی خاتوین زینی ہلگرتیہہ دستی نیفا شقتیہ، ہلگرت دینایہ مہنا بہدینانو دا مہنیہ۔

وہی بابو دہمی، دہمی خودتیہ

مہمی ئالا جہنقی ل خہوتیہ

دایا خودتی تہختہکی ل مقابلا تہختی وی دینادیہ

گو: ئہری خولامکی مالا بابن من و بہنگینہ

تو چما نی بی روخسہتا من میتانان ل ئودا من نقینہ؟!

گو: وللا ئہز خولامکی مالا بابن تہ مہ و بہنگینم

ب سہری مہمی کم عولم ناگہمی من ل میتھانان نین۔

وہختی وگوتی، چار بہزنی خو ہو بہری خو دہتی۔ مرؤفہکی ل سہر تہختیہ پانی فندا شہمالا وان تہ مراندنہ، نزانن ئہو ژنہ یان ئہو میتہ، نزانن کانن چاوانہ۔ دیبیزن گوتی: تو چی کس تو ہاتی ئودا من، ئہوی گوتی: پا تو چی کس ہاتی ئودا من، گوتی: ہہردوکا دعوال ئیک و دو کر، گوت: پا تہ خدام ہنہ یان خولام؟ گوت: من خدام ہہیہ، خاتوین زینی گوتی: ہہچوہکو گوت: من خدام ہہیہ، گوتی: پا دئی گازیکہ خداما خو۔

گو: ہہری خدامکا مالا بابن منی دا ئو عیشی

دئی تو دہستہکا فندان و فان و شہمالا ہلگرہ بینہ حہوشی

دایہ تو دہستہکا فندان و فان زان و شہمالا ہلگرہ بینہ عیشی۔

دیبیزن سہ نہقالا گازی کر جواب نہدا۔ گو: مانہ دورا منہ؟

گو: بہلن۔ گو: ہہری خولامکی مالا بابن من و بہنگینہ،

تو دہستہکا فندان و فان و زان و شہمالا ہلگرہ لو دہ تو بینہ۔

ئوی لی مالا تہ خرابو دئی تو وہرہ ب چاقی سہری خو تو بینہ۔

خولامی شہمالکی خو بہردانی ئو دہرگہہ فہکر، ہات ژورفہ بہری خودانی، سوبحان اللہ، نوبکانی تہنکا ئافرہمیشی ب سہر سہری خو ئینا د خوارئ۔ گوتی: و اللہ ئہز ژنم ئہفہ شولکہ ژ تہرہفی خودی فہیہ، ما ئہفہ کی درہ؟ ئہفہ (یہمنا) بہہدینانہ، گوتی: ئہفہیہ (یہمنا) بہہدینا؟ گوت: ہہی نہ، گوت بہلن: گوت: ما تو خہلکی کی دہریہی؟ گوت: وللا ئہز خہلکی جزیرا بۆتانم، کچا میرا نافدہلم، خوشکا میرا زہدینی مہ۔ گوت: ہہی نہ؟ گوت: بہلن۔ گوت: ئہبہد من گول جزیرا بۆتا نہبیہ، ئہوی ژی گوت من گول ناقی یہمنا بہہدینا فہد نہبیہ، گوت: ہہی نہ؟ گوت: بہلن۔

گو: واللہ ئہز خولامکی مالا بابن تہمہ بہنگینم

ئہزی چاقی سہری خو عہجیبا خو دئی لولو دبینم

ئہیہ و قہسہ راستہ درہو تی نین۔

نی گوتی: پاقیجا توچ دیبیزی

گوتی: رب العالمین دیارہ وہ دیارہ خودی تہعالا ئہزی کریمہ نصیبی تہ، گوت: ہہی نہ؟ گوت: بہلن۔ گوتی: دئی باشہ۔ بہنگین۔ گوتی: بہلن: گوت: تول جزورا خودی و پیغہمبہرا شاہدی، سوبہی ئیک بیژت نہ وہیہ ئان ئہفہ خہونہک وہ دیتہ، ئہفہ تو د جزویرا خودی ئو پیغہمبہرا شاہدی ل نابہینا مہدا۔ گوتی: بہلن۔ رابی دہستمال و گوستیری خوہ دانن، مہمی دانن۔ وی ہنگوستیری خوکر تلیسا وی، خاتوین زینی ژی یا وی کر تلیسا خوہ، ہہر دوکا پیک بہدلکرن دہستمال و گوستیری خوہ۔

دیبیزن: ہندی مہم بو، ئہوی پالدا سہر تہختی خوہ، شیر دانا لئابہینا خو و وی دا، ئہو ژی پندا ئافرہمیشی ب سہر سہری خو داکیشا خو دریزکر خہوہکی کر تہما، خہوہکی خو ناقیت سہر و چاقیت وان ہہردو کہتن، شیر دانا نابہینا خودا، بہزی چو سہر جہی خوہ د خہو چۆن۔ دیبیزن رب العالمین وہسا ئیرادہت ہات قہلبی میری جنادا گوہا ئاها، ئہف مرؤفی وہ برنہ دہقتکفہ ہوبن جارہک دی وی ژنی ژ وی درئ راکن بہنہ جہی وی بی وہ نیفا شہقی ژئی بریہ۔ ہا ئاها وہ راکن، گوت: بہلن ئہمری تہیہ۔ جارئ عاتبی ئہجنا راکن تہختی خاتوین زینی برن دینان و جہی ئہو ئودا شہف تیدا نقستہ عینہن برن دینان د وی دہری فہ، ئیہ: دیبیزن دہم، دہمی خودیہ سحاری بانگ گپرابی، نمیزکا خوکر، مہم نہرابی ئہہ۔

بۆچی مہم نہرابی بابو؟! تہقتہق۔ گوتی: تو کی؟ گوتی: رابہ ئہزہنی نمیزا تہ چو۔ وہختی سہرخو فہ ہات بہری خوداین، نہ ئہو تاس و نہ ئہو حہمام، چو تہخت لوی دہری نین، چوژن ل وی دہری نین، ہما ہہر تہختی وی بتنیہیہ۔ یا رب العالمین مہندہ ہوش بوی، یہعنی گہللہک عہجیب مایی بوی۔ یا رہبی پا بہر خہونہ، نہبہر خہونہ، من بہر خہونہ نہدیتیہیہ۔ نہوللا من بہر خہونہ نہدیتیہیہ۔ بہنگین۔ گوتی: بہلن۔ گوتی: کا جا وہرہ۔ ہات ہہردو دہستت خو دینان سہریک بہر سہکنی گوتی: ئہمرکہ۔ گوتی: کانن ئہو ژنکا شہقتیدی دہف مہفہ، مانن تو حازر بوی بو ئیکا خودی د جزویرا خودی پیغہمبہرا دا پا بیژتی بہر خہونہ نہبہر خہونہ؟ گوت: نہخیر نہبہر خہونہ۔ پانی ئہز شاہدم د جزویرا خودی پیغہمبہرا دا وہ دہسمال و ہنگوستیری خو پیگ گوہورینہ۔ گوتی: بہلن، پانی تو حازر بوی۔ گوتی: دئی

باشه، مه سنی دهمت نمیتزی بینه، مه سین ئینا دهمت نمیتزا خو گرت، دو روکعت سونه تی خو کرن، پالدا سهرجین خود سهر وا خهم و خیالا: بین هه تا رۆژ هاتیه لهندانا. خولامی وای بی بهرمالی هات گوتیی: وهره که ره مکه دهمت تیشتییه تیشتا خوه بخون. ئه و بان گیترا بوی. چۆن جهی تیشت خوارنی رۆنن خوارنی تیشتا خو خوارن. بابی وی هات بهرئ خودایی وی تیشتی دخون. هه ما نه بکه یفا خو حهمدی مه می گه له که نه خو شه فه و تیبیه بی غه مگین، بی مه عده گه له ک بی مه عده. گوت: مه مو. گوت: بابو. گوت: بابو تو بوچینی فی سحرای ما له شی ته تیشت؟ گوت: نه وللا. گوت: پاک چ ل ته که ره؟ ته تشته ک گولئ بوییه؟ گوت نه وللا من نه چ گولئ بویه نه که سی چو گوتیبیه من. حهمدی کبییه دهر منرا قه سا بیژت من؟ گوت: پانی ههر ته هه ژوکانی له و مانی یعنی فی سحرای مه عدی ته نه قه کرییه تو گه له ک خه مگینی، مه عدی ته نه قه کرییه تو عاجزی. گوتی: بابو راستی بیژم؟ گوت: بیژه راستی کوړی من. گوت: من شقییدی عه جیبه ک وادینه عه جیبا خودی. گوتی: بیژه کوړی من. گوت: نه بیژه نانی بهر خه ونه، نه بهر خه ونه من شاهدی هه نه حوزویرا خودی ئو پیغه مبه را نه قه به نگیان حازره شاهدی مه. گوت: به نگیان راست بیت؟ گوت: نه ز شاهدی بو ئیکا خودی وهختی شه فی گازی کر من به نگیان. گوت: من گوتی: هه ی له بی. گوت: فند و شه مالا خوشکه ئو که ره مکه وهره. گو: من فند و شه مال خوشکر من سهردا دژورقه وی ژنکی عه ینه ن ژ نویکا په نکا ئافر موبشی دسهر سهرئ خودا ئینا رابی سهر جهی خوه. وهختی رابوی سهر جهی خوه، من بهرئ خودایی سبخانه للا پا ئه و مه م کا چاوا مه م ژئ هاتیبیه تو هوسا بیینی لائقه ئه و ژی یانی ل هه مبه را مه می هند لائقه، لائق و بابه ت ئیکه ئه ما ههر دونه، پساره ک ژئ کر گوتی ما نه قه کی دهره؟ گوتی: نه قه یه مه نا به هدینا نه. گوت: هه ی نه؟ گوت: به لی. گوتی: ما تو خه لکی کی ری بی؟ گوت: نه ز خه لکی جزیرا بو تانم کچا میر ئافده لم. گوت: هه ی نه؟ گوت: به لی. گوت: پانی مه گول ئا فی یه مه نا به هدینا نه بوییه گوتی شولکه ژ ته ره فی خودی قه، خودی نه ز کریمه نه سیبی (نه سیبی) ته. به نگیانی بروه دبیژن ئیه گوتی ئیه گوت پستی هنگی چ کر بو، پستی هنگی ده سمال و هنگوستیری خو پینک گوهورین. خاتوین زینی یا خودایی هه که تو باوهر نه کی که ره مکه بیینه. مه می دهمت ئا قیبتی ته سلیمی بابی خو کرن بهرئ خودایی عه ینه ن راسته. گوتی پا تو چ دبیژی؟ کوړی من قابل نینه تو من بیینی، تو بو من نه ئینی نه ز بخو چم. گو: ههرئ مه مو مال خراب ریز سه د جار به من ب ریز. وهزی یه مه نا به هدینا ل بهر ته کم ریزه یا ب میرت و یا بی میرت دی ژ خوه را بیژه. گوت: قابل نینه دریژ نه که نه ز دی ههر چم.

گو حه یفه براکی مه می را سهرئ قه سیلی

گو ههرئ مه مو مال خراب وی راییکی تکبیری

مه می ده لال دی چه سه فه ری ل بانکی جزیری

گوتی نه چه. گوتی چیناب نه ز دی ههر چم قابل نینه.

گو ههرئ خولامکی مالا بابی منو به نگیانه.

دی تو له ز بکه ب له زینه

هه سیی ره ش ژ ئا خوری بکیشینه

زینی زهر ل سهر پستی بشدینه

ریکا مه دویره ئی مه قه دهم تی نینه

به نگیان رابوی سهر خو بهزی نه خته خانئ ده وار کیشان دهرئ ئیک بو خو ئیک بو وی شدانن پینک ئینان حازرکرن، ده یایی وان لئ بوین کو برین ئه هلی باژیری لئ قه حه وان گوتی: نه قه چیبیه، گوتی: ئاه شولکه ژ ته ره فی خودی قه هه ما ل دوی نه چن. کو دارئیزیان دبیژن چار سه د سویبار دگه ل سویبار بون ده یکا وی گوت: -

وللا جانیکا مه می منو د بۆزه

رکیب و ره شمالکی وی دل تۆزه

ئیشه لا دای گوری وه گهر تو بی ئیزنا من بچی وه ف سه فه ره ل ته نه پیروزه. گو: ههر به ییکا بیژه وه ز دی ههر چم.

دبیژن که فت ئا ف قوچی سیارا (سه یارا) به ردلی وی قه هاتن چۆن، گوت: قابل نینه، سه کنا من نینه نه به د.

دا ژ درا لئ ههر تو بیژی ژ ههر چار سه دا تو بیژی قوینا خا سی سه عه تا چول سهر ملی خو زقیری ب دیریینی د پشت خو قه بهرئ خو دایی ته بقا قه سرئ ملی سهری دایه ب ئه یوانئ قه چ تو دبیینی که فیکا بهر چاقی و، ب دیریینی بهرئ خودایی. گو: به نگیان.

گو: چیبیه؟ هیژ ده یکا من وادگرییت. گوتی: وه سا تو ژ گونه هیت ویدا خیری نایینی ئه و دوعا ل ته که، دا بزقینه قه، نه ف خه تا ته کری ئه م دی کوبقه چین؟ گوت: قابل نینه بخودی دی چم هه که نه ز روحا خو دانم سهر. گوتی: دی که یفا ته به یا نه لاه و چۆن ته وایی دنیا بی بوین. هه ی ماشه لا ئیرادا رپ العالمین وه سا هات دبیژن هه فت سالا هندی بیژن ل دنیا بی چه رخین ژ بهر نفرینا ده یکا وی لئ که ل دنیا بی گه ران دا نیزیکی جزیرا بو تان بن دبیژن سالا هه قتی ته مام بون ل چوله مهرگی نفسان. وهختی ل چوله مهرگی نفسان ئه وی دی میری جنا گازی کر عاتیکه خان. گوت: کو لوی هات ئه و مه سه لا هنده سالا؟ گوت: ئه و مروف گه هشتن جهی مه راقی ئان نه؟

گوت: نه خیر نه گه هه شته جهی مه راقی. فی گافی ل چوله مهرگی نفسانه وی لئ دگه رییت بگه هته سهری ریکه کی، چو سهر ا ژئ نابت دهر هه می بی دوعایا ده یبابانه لئ که ره له و شه پرزه بویه. گوت: هه ینه: -

گوت: به لی. گوت: من دقیت کولیحال هوین وان د خه لکی دنالینه شه ره ته هوین وان بیهن ده یان پینش مقابلی وی باژیری، ئه و باژیری ئیه تا وی ل سهر مه ره قا وی لسهر. گوتی: به لی: ئاپیتی ئه جنا رابوین چون وی چونا رابوین ل کی وه لاتی. راکرن برن ده یان مقابل پینش باژیری جزیری. دبین بهرئ سپیدی (تافی) نه بی ل ئه سمانی دا به نگیان رابوی هه شیار بوی قیر قیرا دیکلانه. ده ست نقیژا خو شویشته، نقیژا خو کر، چو ده ستی خول مه می دا گو: مه مو. گوتی: به لی. گوتی: هلو رابه هه ی مالا ته خودی ئا فا

کری بو ئەفه گونده باژێره ژنات پێدا دەنگی دیکلانه وئ تین دەنگی سان ئو حەوانا وئ تین ئەم دوی چۆلی دا نەستین. گوتی: مالاته خودی ئافاکر. هەما ئەم نەستینە خو نە شەفەکه!
 ھزار شەفا ئەم ھو نەستینە بلا ئەفە ژێ شەفەک بت، ئەمە رابوین چەن بو خو کا دئ بەرئ مە کویشە دیتن؟!

پانی ئیرادا خودیئە. گوتی (گوتی): بەلێ. ئەو ژێ رابو نەشێژکا خو کر، دەواری خو فە شدانن سویبار بوین ھیدی ھیدی دبیژن د بەرخانیدا چۆن بەرئ خودای سوپارەکی ژێلەل تێ ھە سوبحانە اللە چ سوپارەبەکی نەجسەبەکی تاژی وئ ل گەل وئ دچن راف و نیچیرا. ئەسلام عەلیکم. عەلیکم السلام و پەحمەت اللە و بەرەکات سەر چاڤا ناڤی تە بخیر؟ گو: ناڤی من بەکر. گوتی: بەکرە. ئەفە چ تۆڤ باژێره؟ گوتی: ئەفە جزیرە. گوت: جزیرە؟ گوتی چ تۆڤ جزیرە؟ گوت: جزیرا بۆتا. ئەفە یە جزیرا بۆتا؟!

گۆت: بەلێ. وەسا کە یفا مەمی ھات یانی ھەچوھکو یانی حەدیقەکا گولا ئەو چەند مودەھە تینی بیت ناڤی بەردەنە سەر وەسا بشکوری یانی وەسا ژێ مەم بشکوری. ھند کە یفا وی ھات ئەسەحی جزیرە! گوت: بەلێ. گوت: ناڤی جزیری کی ژفانن نیشا مە بدە، ئەم غەریبە، ئەم رێ فنی ناڤیخن؟ گو: نیشاتە بدم؟ گوت: بەلێ. ھەتانی تە حکومەت بڤیت، بێ حکوم د دەستدا. حکومەت تە بڤیت ھەرە مالا میر زبندین. ھە کە تە نامویس و میرانی بڤیت ھەرە مالا قەرەتاجدین. ھە کە تە شەیتانی و ئەوانی (عەوانی) بڤیت وەرە مالا دەستە براین خو بەکرئ عەوان ئەزم، گوت: ھەئە؟ گوت: بەلێ. گوتی: یا بەکر (بەکرۆ) واللە ھەکە مە حکومەت ژێ بڤیت دیسا مە ھەر ھەبوی ل مالا بابی خوە بویم. ھەما نامویس و میرانی ژیک مە کر دئ ل مالا بابی خو کم. حاشا ھەکە مە شەیتانی و ئەیانێ ژێ کر دئ ل مالا بابی خو کین ئەو شولا مە نینە. شولا مە یا نامویسی و میرانی مە دڤیت بتازەیی مروقاتی شرباتی مە وەسا دڤیت. ئیھ گوتیی باشە. گوتیی ئەم مرۆڤ نە غەریبە تو نیشا مە بدە کا جا مالا قەرەتاجدین ل کی ژ وانە. ئەو قەرەتاجدینی تو بەحسێ وی دکی. گوت: ئەو سەحرا ھە یە ل ملی ناڤی ل بورجا بەلەک، ئەو یا میر زەیدینی گوتیی ھەرئ.

گوتیی: ئەفا ھە دیتری سەرئ باژێری، رەحی وئ فە یا قەرەتاجدینی. گوت: یا بنی باژێری یا دەستە براین تە بەکرئ عەیانە. گەلەک باشە تو ب خیرھاتی. وەغەرئ تەیی خیرئ (وہغەرەتە یا خیرئ راستەر). گوتی تو ب خیرھاتی ئەو سەر ئەقراز ھات، ئەز سەر نشیف ب ناخانێ دا چۆن، قەستا باژێری جزیری کرن، دبیژن بنیری یا خودانی قویت چۆن دەرئ قەسری بەیان بون. سەلام عەلیکم. عەلیکم السلام و پەحمە اللە و برکاتە. خولام بەزین سەرئ دەوارین وان گرتن، چاوا چاڤی قەرەتاجدین د پەنجەرئێرا فنی کەت، ھندی وەسا بەزی کتەک شەکالی ب سەر پێ وی فە چۆ، ئیک ب سەر فە نەچۆ، سەرکۆل چۆ، ئو گەھشتیی خو ناڤیتیی، چۆ دەستی وی ماچی کر و دەستی وی و چەکوی و عەفوی، ھەر ئیکی ملەکی وی گرت ئەو بوی نەشیا ھەلگرن، ھە کە ھەما دا راکن ئیان ھەتا دانن سەر تەختی رونیشتە خارئ. دبیژن، ھەئە ماشەللا، ھەچیی ھات کا چاوا ئافەکی نیری رابتن دا نیریکا وان تینیت بقیفینن، ھەر چ کەسێ ھاتن دیوانخانێ، ئیدی نەشینە ژوئ دەرئ بچن. یانی مەم ھند ژێھاتی بوی، حوسن و جەمالەک

ھەبوی، کەس نەشیا ژ دەف رابتن. رب العالمین ھند خوینا وی شرین چیکر بوی ب وی بەنی نادەمی. ھەئە ماشەللا، ژ قەوہتا خودئێرا دبیژن، سێ شەف و سێ رۆژا کۆچکا وی ھات گرتن. چو کەسی نزانێ یا مال ھەئە شۆل ھەئە، کەد ھەئە. کەسێ چو تشت ژ فانا نەدیت. دبیژن کەت رۆژا چارئ ئینانا مەمی ب خو، بەرئ خودای، گوت: بابۆ ئەف تەنا ھەئە، ھەمی فەقیر و ژارن، خودان شولن، ھەچی تیت ھیرە ئیدی نارابتن، گوت: یا براین من ھەرئیک ھەرە سەر کەدا (کارئ) خو ئو کەسپا خو بکن، بۆ عەیانێ خوہ ئیشار دیسا وەرن، ئەمە بۆ خو سوحەتئ کین. ھوین سەرسەرئ من ئی بابی من تین. پێ پێ... گاف گاف. ھەر بۆ عەیانێ خو شول بکن. ژنوبکانئ وان مرۆڤا، یەعنی ھەر ئیکی خودان کولفەت شۆل و کار بوی، ژنوبکا بیروان بوی ھات و ژ نووی ھات بیرو رابوین قەستا شۆل و کارئ خوکر، دازوی شولئ خو کن ئیشاری دیسا داھین د مەجلسا وی دا روین خارئ، گوھئ خو بدن قراعت و ناخفتنا وی. ھەما ھەر حەزکنا عالەمی مەم بو پێ باخفتن و بەرئ خو بدنی. رب العالمین ھند ژێھاتی چیکرە. دبیژن: ھەئە ماشەللا ھەکەر ھەفتییەکی ھەکەر ژ حەفتییەکی زێدە قەرەتاجدین ب ئالی زەیدی ئی فە نەچۆ، میر زبندین ژێ ب ئالی وا ئا نەچۆ کەس ب ئالی کەسی دی فە نەچۆ. دبیژن: سحارەکی رابوین زوی تیشتا خوہ خوار. گوتی: مەمۆ. گوتی: بەلێ. گوتی: ئەزئ رابم چم راف و نیچیرا بەلکی ئەزئ گوشتئ کوبقییا بینم گوشتئ کوبقییا گەلەکی خۆشە. خەزالەکی کینفرۆشکەکی بکوژم، بۆ خو بیریژین بخوین، گوشتئ کوبقییا گەلەک خوشە. ئەم ب گوشتئ حەوانیت دی فە عاجز بوین.

گوتیی: بەلێ. ئەو رابوی دەوارا خو چیکر، قەرەتاجدین چۆ راف و نیچیرا؛ قەستا راف و نیچیرا کر. ئەڤیت دئ ژێ ھەر ئیک چۆ سەر شولئ خو. چەکو ئو عەفۆ، چۆن سەر شولئ خو. ما مەم و بەنگین د دیوانئ دا پانی کە وزەرئ گوھ لی بوی. کە وزەر خوشکا خاتوین زینی بو. گەلەک ژێھاتە (ژێھاتی) بوی، عەینە دبیژنی سێڤەک وئ وئ ژئ کەرکرە، (تە خو دگوت ھەردو سێڤەکن کەر کرە، ھەر ئیک کەرەکە) رەنگئ وئ ژئ عەینەن وەکی بئ وئ (زینی) بوی. گوھ لی بوی ئەف مێھفانە ژئ ھاتە، ھاتیە مالا وان. پاتە ب ناڤ تەنگیت پەنجەرئێدا ئینان دەرئ، بەرئ خودان مەمی و بەنگینی، ھەر دو تەنئ مانە. بەرئ خو دابیی کا چەوا ژێھاتی، عالەم وەسا وەسفیت وان دتن. بەرئ خو دابیی چاڤی مەمی ل سەر بالیفکی فنی کەت. چاوا چاڤی وی فنی کەت گوت: ھەما ئەفە یە خاتوین زین. ھەما ئەفە ئەو ب خوہ. گوتی: بەنگین. گوتی: چەئە؟ گوت: تەماشەکە فنی ژنکی ئەفە ھندە سالە ئەمی ل دوی دگەرھین. بەرئ خو بدئ واھە د پەنجەرئێدا، بەرئ خودت مە. ھو چاڤی بەنگینی فنی کەت، گوت: باوەرکە ئاھا ئەز دبینم عەینەن. تو راست دبیژنی. ما من نەگۆت تە؛ بەختئ ژنا؟ ژن بئ بەختن، بئ سوزن. بەرئ خو بدیی (بدئ). چاوا وئ ژنکی گولئ بوی وئ بەحسئ ھندی دکن. ژنکی خو فەکیشا، جارەک دی چۆفە ژ پەنجەرئێ دەرکەتن. دلئ مەمی وەسا قورمچی وەسا قورمچی، یانی ھەچ وەکو تە حەودەک گولا ناڤی ل سەر بگری، فنیجا چلئ ھاڤینی ب قورمچی. وەسا دلئ وی قورمچی، مەلویل بوی و زە لویل بوی گوتی: دئ ھلو رابە زویکا دەوارا پیک بینە - بەردەست کە قەرەتاجدین نە ل مالا ئید رب العالمین ئو ھەمی سەری خلاسکر. گوتی: ھلو ھەرە بەرا پیک بینە ئەمە چین. خودئ تەعالا ھەما ئەف زەحمەتە، ئەف ئیزایە

ٽيخسته بهر مه، ٿو ٽهمي رابين چين. سهد جارا پيروز و مبارهڪي بوقهره تاجدين. ٽهمي رابين چين. ٽهو
ڙي رابو چو ٽهخته خاني دهوار نينان، زين و رهشمال لي شدانن نه ب دلهڪي بهلي ب هزار دلان سهري
دهوارا دهست نانه بهنگيني و گوتي: ههر بيٽه ڙنڪا ب خاتري (ب خاترا) وه. بهنگين چو بهر دهري
ٽوهديا ههر ٽيما گوت: گهلي خوشڪا ب خاتري وه. وان گوتي: ههره ب خير و سلامت. ياني ب ٽهدب
دڪن بيٽي ٽهم دي چن. وه غهري وه (وهغراوه) يا خير بت. ريتيا خوگرتن و چون. ڙ باٽيري دهركه تن و
سويار بوين، ل ملا خانيدا چون. بهنگيني نڪلي خوگرتن د سهري مه ميديا ڙي نه نينان دهري، گوتي: ته
ٽهم هنده ري و وهلات، هنده سال و زه مانا، ٽهم ب دويٺ ڦي ڙنڪي ڦه! من نهگوت ته سهر خاترا گهلهڪ
ڙنا، هنده وهلات ڙي بکهڻين دوير؟! ڙن بي بهختن. بهختي خو نينان. ته دهيا بيت خو، حوڪم و حاڪميا
خو، ته هيتا تو ب دويٺ ڦي ڙنڪي كه تي، ٽاهي د کوپرا دهركه ت؟

مالا ته ما من زانيا بهختي وي چاوا دهركه ت، د کوپرا چي بوي، د کوپرايه با هتي!

مه دهست دا دا د ملي خاني دا چن ناخفن بو خوه. قهره تاجدين ڙ ڙاڻ و نيچيرا هه گهر خه زالهڪ و
ڪيٿرويشڪهڪ ڪوشتن ڙ بهر خاترا مه مي ٿو خوه ناگرتن بهر سوحبهت و قهره تا وي هندي سه بري وي
هند پي تيت. سڻڪ سفڪ زوي زفري قهستا مال ڪر. وهختي چو قهستا مال ڪري، وا ڪا خه زالهڪ،
ڪيٿرويشڪهڪ ڪوشته (ڪوشتيهه) دا ڙنڪا. خدامي گوت: ههره بو مه چيڪه و قهستا ديواني ڪر، چو بهري
خودايي ڪوچڪ ڦالايه، ڪهس تيدا نينه. زفري چو ٽالي ههر ٽيما. گوتي: ڪه وهري گوتي: چييه؟ گو:
ڪاني ميهشاني من؟ گوتي: وللا قهره تاجدين چو. گوتي: ڪيشه چو؟ گوت: وللا خاترا خو خاست، گوت
ٽهمي دچوين.

گوت. ڙميٽه؟ ڙڪي ري چون؟ گوت: وللا ريتيا ملا خانيدا چونه، تي هه هي نيٺ سهعت. گوت:
خلامو. گوتي: بهلي. گوتي: تنهڪ و باري من باش بهسته، وه ياني ٽه ڙي خو ڪوڙم، چاوا ٽهڻ
ميهشاني هنده ڙي هاته (هاتي) بي مراد و مهقسود ڙ ملا من چونه؟ من چو ڙي نراني؟!

سياريول سهريشتا رڦشي بهلهڪ يا الله قهستا ملا خاني ڪرن. د ويڌا شدا وهڪي بهري خودايي ب
دويربويني وهڪي ڦرهڪي رهش هات پيش چاڦيٽ وي. جاري ههر ته ڙڪر و ڪهت دوي، دي دي نيزيڪ بوي
گازيڪر مه مو مه مو. مه مو هول سهر ملي خو زفري بهنگين گوتي: مه مو. گوت: چييه؟ مه مي هاڙ دنيا بي
نينه. ڙ هزر و ته خه مينني خوه دا. بهنگين زفري بهري خوه دايي گوتي: مه مو راهسته. ٽهڻه قهره تاجدين
هات. مال نه خراب، مه سهعت ڪر، ما ڪه سهڪ وه دڪه تن؟! بي خاتر خازي و مال ٽاڦايي ٽهم هاتين.
قهره تاجدين: نايبت هه خودي ملا ته ٽاڦاڪرو تو چاوا هاتي ڙ بيبي من نه خاتر خازتن نه چو. بي مراد و
مهقسود تو ڙ نڪ من هاتي، خوئي ٽه ڙي خو ڪوڙم. دي ودره بڙڦرين ڦه. گوتي: دهسته برا، هه ما
هه وجهي دريٽ ڪرني نينان (نينه)، ٽهو ٽنيه تا ٽهم بي هاتينه سهد جارا پيروز و مبارهڪي بيت بو ته.

گوتي ودره برا ودره چو خه مي نه خو، ٽهو خوشڪا وي ڪه ودره يا ديتري:

خاتوين خاتوين زينه چاڻ و ڪهڙي فخرينه

ڪه چا مير ٽاڦدهله خوشڪا مير زهيدينه

گوتي: ودره ٽهو نه شوبڪرهيه مالا ته، تو راست ديٽي رهنگي وي دڪهفتي، بهلي ٽهو خوشڪا ويهه،
هه ما ودره. دلي خو نه خوش نه ڪه. ڪهيفا وي هاتيهه فلان ڪهس، وه سا گهش بوي دايٽن يا رهبي ههر ٽهو
هورمه تيبا بهري، ٽهو خه م و خيال، هه مي دا رهڪي ٽاڦيٽن. هه چڪو چو گولي نه بوي نه (به). هار
ڦهدان بو خو چيڪر هه تا هاتن مال.

ڪهڙي بهري خو دايي، ٽهڻه ميهشاني، گهلهڪ ڪهيفا وي هات ٽهو ڙي گهلهڪ ڪه تي بوي خه ما وان
ميهشانا دا، ياني چون و چو ڙي نه زانيا ڪا چي ب چيشه هاتن. دي ب چيشه چن. دهست ب فرائين
چيڪرني ڪر. خه لڪي باٽيري لي قهحه وان، جيي ناف ڪرنا، گاڻ و سهحانان دهاتن سوحبهتا وان
درونيشته خوري. ٽيه ديٽن، هه تا سپيدي رابين سهرخو، ٽه ڙي خولامي سهر، بيٽن تيشتا خوه خوارن
(سهر تيشتا خوه خوارن) و مه مي روخسته ڙ قهره تاجديني خواست، گوتي:

توچ ديٽي؟ گوتي: بيٽه، گوتي: دهستوريي بده من ٽه ڙي ل باٽيري جزيري گهرم، بهري خو بدمي، ڪا
چيه، چاوانه؟ گوتي: دهستوريي بوته، تو خه لڪي ب قوتي، تو بسوڙي، تو بکوڙي. ياني ٽيڪ نه شيت
دبهر تره باخت، بخوڪهري خوسهري.

هه ما ههره، تو برايي من بي مه زني، ٽه ڙ برايي ته بي بچويڪم. ياني وي نه به دلي خو چو هزار نه ڪه.
بيتهنڪ پي چو، قاپوتي خو ٽاڦيٽ ملي خوه، گوپالهڪي حه يزهراني، د دهستي خوه نا (گرت)، ٽهو و
بهنگين ڪه تنه رهخي سويڪي، دباٽيري جزيري دا چون گه ران. وهختي چون قهره دهڪي چون بهري خو دايي
زينا ڪچا بهڪوي پشتي دا عه شيش ٽهمري خودي ڪريه زينا ڪچا بهڪوي ياني ٽهو ههفت سال گهلهڪن وا
ڪريه خداما خو. گوستوريڪا خاتوين زيني وا ڪريه تليا وي «بانه» روهڪي پسيار لي بڪهت دا زوي پي
ب هسمنان، دا خاتوين زيني هاي ڙي ههبتن دا پي بزانتن. گوستوريڪا خو هيٽ ڙ دوير ديٽن د تلا وي ڙنڪي
ل سهر جنبلي (جمبلي) جيٿري، مه مي گوستوريڪا خو ناسڪر. گوتي: بهنگين. گوتي: چيه؟ گوتي: ٽهو
هنڪوستيريڪا من د تلي ڙنڪا ههيه (هه دايه). گوت: نه ڪو ٽهو بت. گوت: باوهر نه ڪه. ٽهڻه نه ٽهوه. بهس
ٽهڻه ڙي ٽاشره ته ڪه وي دانايه (بانه) دا پي ب هسهتن، خو هوسا چاڦي مه ڦي ڪهت. بهلي: گوتي: دي
زوي به ههره ملي خول ملي ڙنڪي بده، ڙنڪ دي د گهل ته ناخشيٽ ب پوسيدهي ڦه، بيٽي ٽهو
هنڪوستيريڪا د تلا ههيا ته دا يا ٽاغايي منه. ڪا ٽهو دي چ بيٽيٽ. ههڪه پيڪ هات دهري، ڪا دي چ
بيٽي ته. بيٽه: ههره بيٽه خاتوينا خو ٽهم خازگويني وي نه ل مالا قهره تاجدين. گوتي: باشه. خولام چو
نيزيڪي ڙنڪي بوي. ڙنڪ ٽا ڙاڻي (سهريٽاڻي) تيٽ، هاي ڙي نينه، خولامي ملي خو ليٽدا، ڙنڪي
گوت: برايي من ته خيره، چو نه ما بوي ته جيٿري (جهري) من شڪيناندا؟! گو نه ٽهو گوستيريڪا ٽاغايي
منه د تلا ته دا؟ پاني ڙنڪ ڙي ڪچا بهڪويه. خواندهوايه (خوتندهوايه) ڪا چاوا بهڪو ٽه فلانويه، ڪچا وي
ڙي وهسا ٽه فلانويه. هوسا سهري خو راکر بهري خو دا ٽاغايي، مه مي ٽالا گوستوريڪا خاتوينا خوديت د
تلا وي. گوت: ني وا هه ڙي گوستوريڪا خاتوينا منه د تلا ٽاغايي ته! گوتي: پا دي ههره بيٽه خاتوينا
خوه، ٽهم خوازگينني وي نه ل مالا قهره تاجدين. گوتي: باشه و چو مال. وهختي چو مال جيهدڪ سڻڪ
دهينا وي دهري. نه گوت خاتوينا خو هه وال ٽهڻهيه. ڙ ويٿي ليٽدا چو مالا بابي خو. گوتي: بابو. گوتي: ته

چیه بابو؟ گوت: بابو وهختی تو هاتی مال فلان رۆژی ته وهسا پیروژ د سوبیارا دایه، گوت من ههما هه ره بیتره بابی خو ئه م خوازکینیت ته نه. گوتی: کچا دلیلی تو قهسه سوساکی (والله باللله وتاالله)، هه که ئه م خوازکینیت ته بن و ب ته رازی بن، ئه زئی ته دمی، ئه زئی ریبی مههرا ته ژ کبس و جهلال مالکم ته نا سه کنیم. بهلی ئه ما نه بو ته هاتنه بو خاتوینا ته هاتنه. گوت: ئه ری خول ئاخنی (خو د ئاخنی) وهرکر و گری. یانی تو جهزناکی تو من بدهی مروفه کی ب سه ره کا دئی تو من دی جتو فه لیته. چا فنی ته ب من رانابن من بدی مروفه کنی باش. گوتیی موله ت بده کچا من. هه چکاغا (هه چی گاغا) ئه ف بیره ل بیرا ته نه هات - چو جارا ئه ف قهسه نه هاته بیراته - فا رهکا بلا خهرز و کوربان. یه عنی ئه ف بیره ئه ف قهسه نه هات بیرا ته ئه ف ئه زئی فنی گاغی بیترم ته. باشه کچا من باشه. کچ ب جوری و رهنگی قانع کر.

سا دبیتره هه ماشه لا، که له ک که یف بو مەمی چیبوی، دەمی ئه ف جابه دایب و هه ما ل سه ر ملی خو زفیری ب سو بکییت جزیری هه ل هات و قه سنا دیوانخاننی کر ل مالا قه ره تاجدین. هه کو گه هشتیی سلا ف کر، پیشفه رابوین. رونیشتا خوارئ. دیه! بو خو ئاخفتنی نو ی کرن هه تا خودئ ته علا کر به شه ف. ئه هلی جقاتنی فیک که فتن. قه هوه و چا خو فه خوارن، هه تا درهنگی شه فنی، هه ر ئیک چۆ سه ر جهی خو نفسان. هه تا رب العالمین کر سحرار. رابوین فمیزکی خو کرن، سه رتیشتا خو خوارن، گوتیی: هه ری تو ب چ موجب به حسنی ئه وئ خاتوین زیننی دکئ؟ دهسته برا، ئه ز و تو دهسته براییت ئاخره تینه. گوت: «ئه». گوتی: ئه؟ گوتیی: نه هه وه جه به ئه ز بو ته بیترم هه ماننی نیشانی وئ ئاها ئه فه نه وئ ل گه ل من، ئه زئی دم ته. هه ما ده ست ئاقیتیی، گوستیرک و که فی دانئ، هه ر دو دانئ. به ری خو دایب نا فنی وان یب ل سه ره. چ دهسته برا، هه که راسته هوسانه، ئه زئی رابم تشته کی کم: گوت: بیتره. گو: ئه زئی رابم هنیترم نا ف باغچه یدا. پاشی وئ تو هه ره. یه عنی هه که نئ راسته توو ئه وه ژ ئیک و دو بکن، تو دئ نیشانه کی بو من نیبی. گوتیی: گه له ک باشه. ئه و رابو به چۆ نه نک که وه زه ری گوتی: که وه زه ری. گوتی: ته چیه؟ گوتی: هه ره تو و خویشکا خو خاتوین زین، خو پیک بین و زینا کچا به کوی، هه رنه نا ف باغچه یدا، دا مه مۆ بیته. حال و ئه حوالی مه می ئه فه یه ژ به ر خویشکا ته به. گوت: پا د دارئ دنیا یدا ئه ز جه زکه م ئیکئ وه ک مه می خویشکا من بیته زرقی وئ؛ وئ؛ ما ئیدی کی دی ددنیا یی دا هه یه ژ مه می ژیه اتیتر و ب کیر هاتی؟ گوتی: دئ رابه هه ره. ئه و رابوی قه سنا خاتوین زیننی کر. گو: خاتوین زیننی. گوتیی: (چیه) دادئ؟ گوت: هلو خو پیک بینه. ئه مئ رابین چین نا ف باغچه ی دا، بو خو بیته کنی که یف و سه یرانی کن، گوتیی: باشه. گو: زیننی. گوتی: به لی. گو زویکا چه کنی من بینه. زیننی - کچا به کوی سفک سفک چه کنی وئ ئینان خو هه ملاند. چه ند زبیر و زیف و ئه ز خولامئ سه را، حولی، در و مه رجان کرن ستوی خو، خو پیک ئینا، تیت و به ری نه ئی خو هه کرن به ر خو، (یارب العالمین) کا چه ند ژیه اته بو ی، هندی ترئ خو ژیه اته دیت. هه ملا خو هه می ب خوقه کر. شمکا خو یا زبیر دئ یی خو و چار و هیزار کنی خو ب سه ری خو هه دا ئینان و خوشکا وئ که ت پیشی - پیشاهیکی - و زینا کچا به کوی که ت دو یف، قه سنا مالا قه ره تاجدین، هاتنه مالا قه ره تاجدین. هه ما خوشکا وئ عه ینه ن وه کی وئ خو پیک

ئینا هه ملا خو کر به رخوه و ریک بون ل باغچه یی و ال ره خنی قه سرن، ل ملی راستنی بوین. چه کو و عه فو و قه ره تاجدین و مه م و به نگی چۆن سه ر هه والی قه سرن ل هندافا وان ده می ئه و ریزبون بو حه دیقی چۆن. قه ره تاجدینی گو: هه ری مه مۆ مال خراب، هه که ته زانییا، زانییا، ئه وئ هه کی و کی نیبه ئه وئ د چن، ئه ف زه ری هه نه کینه د چن دنا ف باغچه ی دا گو:

هه ری ده سه ته برایی منو قه ره تاجدینه
ولا یا به راهیکی وئ که وه زه ره
یا دیتر خاتوینه، خاتوین زینه
که فۆکه ژ نو ی فه رخیه
که چا میر ئافده له خویشکا میر زه یدینه

یا دیتری ژئ زینه
کچا به کو وئ کورئ عه وینه
گوتی: راسته، که ره مکه، ده ستویره بو ته.
دبیتر، ریبیا خو گرت و چۆ. ده رنجی قه سه ری دا هات پیشه لکه کی قه ره تاجدین ئه وئ دی (هه لنگه ف) بو ترسا. ئینا گو:

هه ری مه مۆ مال خراب تو هی گیتری
تویی خه به ری خو هه پاش و پیش بیتری.
دئ رۆزه کنی سه ری من و خو دکۆچک و دیوانی گراندا هافیتری.

چه کوی خاتوین زین خواستییه، چه کوی دئ به ری هیتر مه م نه هاتیه. چه کوی گوت: قه ره تاجدین، گوتی: برا. گوتی: یانی تو ژ به ر من وه دبیتری؟ گوت: ئه ری وللا من ژ به ر ته گوتی، گوت: مانه ب ئه وئ دی یا منه، خوازتییا (ده زگرا) منه. ئه و برایی من یی مه زنه، من ده زگرتییا خو ئه وئ دی کر. من چو مه هر و ئه نه ده ینا سه ر سه ری وئ، هه تا بیترن ئان شه رمه ئان عه یبه. مه قه سه که رۆزه کنی وئ ژئ کره، من ته سلیمی مه می کر بلا بو مه می بیت، سه د جار پیروژ و مو یاره کی بی بو مه می. ئه و ژئ برایی مه یه فه رق نیبه. مرچ ب ئه نیا وی فه ماچکر گو: برا پا من نزانییه تو خودانی قبی، ئه فه ناموس و میترانییه و ئه فه رومیه ته (شه ره فه) د سه ری ته دا هه یه. یانی من گوت: تو نه وه کی منی، به لی ته ژ من زیده ترکر بو شه رف و ناموسی. ب ئه نیا وی فه ماچکر. گوتی: دئ هه ره ده ستویره بوته. ریبیا خو گرت، قه سنا باغچه یی کر و چۆ. وه ختی چۆی، خاتوین زین و که وه زه ر خاتوین ل ویری، زیننی گوت: که وه زه ری. گوت: ئه فه چ شعره ئه فنی ل سه ربانی قه سرن من گوتی؟ گوت: تو زانی؟ گوت: نه. گوت: مالا ته خودئ ئا فاکر، چاوانی، ئه فه مه می ئالانه، وئ هاته ژ بو ته، وئ ژ به ر ته هاتی. گوتی: هه ی نه؟ گوتی: «به لی» گوت: ژکی دئ - ژکی - هاته؟ گوت: ژ یه مه نا به هدینا وئ هاته - هاتیه.

گول نا ف و دهنگی ته بو ییه وئ هاته. وه ختی وه گۆت عه ینه ن بیرا خاتوین زیننی، ئه و بیرا وئ شه فنی - شه فا گوینی هات بیتری ده می سوز و قه راری خو دگه لی ک دانه مه م چۆ به ر ئا فا شویره باغچه ی سه کنی:

گۆلو لو، هەرئ خاتوینی خاتوین زینئ

که شوکئ ژ نوى فهرخینئ

که چا میر ئافدهلى خویشکا میر زهیدینئ.

ئەزئ نزام تول سەر سوز و قەرارئ بەرئ هیتژ تو مینئ

وهیه نزام تول سەر سوز و قەرارئ بەرئ هیتژ تو مینئ.

گو: وللا ئەز خاتونم خاتوین زینم

که شوکم ژ نوى فهرخینم

که چا میر ئافدهلم خوشکا میر زهیدینم.

بهلئ وللا ئەز هیتژ ل سەر سوز و قەرارئ بەرئ د مینم.

وهختئ وه گوتیی زانیا - زانی - ئەوه ههما قهستا وی کر. خاتوین زینئ قهستا مەمی کر، ل بەر شویرئ راوهستا. وهختئ ل بەر راوهستا گوتئ: ها ئەفه تو هاتی؟ گوتئ: ئەز هاتم. گوتیی: مالا ته خودئ ئافا کرۆ پانی من هایت ته نبوی! گوت: پانی منئ گوتییبه خداما ته بەری ئەفه حەتیماله شەش هەفت رۆژا، هەرە بیژە خاتوینا خو ئەم خوازگینئ وی نه ل مالا قەرەتاجدین. گوت: یۆ ته نهگوتە؟ گوت نه وللا من نه گوتە. گوت وللا مه جابا دایئ. ئیھ وەسا تنگژی و پوسیدە بول خدامئ زقپی. فستنانکئ خوژ بەر زینا کچا بەکوی کر، تازە - تازە کر، جارئ سیخنەک (چېخنەک) دو ئەوئیت تازە هەلگرتن، جار ل تەنشتا وی دان شەپ و هەمی شەپ وەلئ کر تو بیی شریکئ خوئینئ ب تەنیشتی وی بەردا. ژ ناف باغچەئ دەریخست گوتئ: هەرئ ستوئ خو و بابئ خو بشکینە هەرە تو ئیدی ب کیر من ناھئی. ژنک خو دەریخست و چۆ. ئینا گری و قهستا مال کر. وهختئ چۆ، بەکوئ وی ل مال. بەکوی تیق تیق، دەقئ خو فەکر ب کچا خو کەنی. گو: (الحمدلله والشکر) تو سەرکوئ و پی خاس ب سەر مدا هاتی کچا من. ئاھا رۆژا ته گوتییبه من، من گوت ته هوسانه، دئ هوسا چیتت، ته گوھئ خو نەدا من کچا من. کا ب سەر ته هات ئان نه؟ ئیسبات بوی ئانه نه؟! ده بخوه. ته تیر دار ل تەنیشتی - تەنیشتی - خودان؟ نه تو تو (چو) تشتی. مانئ من گوت ته کچا من. دئ وەرە باب خولام ئەهدا خودئ ل من کەتبتن دیارا بابئ ژ نەخوتن، چەکئ خو پاقیتئ خودلیئ ب سەردا بدتن. ئەز وه نەکەم هندی ژ من بیت ئەو بگەهن جەئ مرادئ. دلئ خو نەخوش نەکە. هەما روینە خارئ. بەکوئ ئەف حکایەته دانئ. دیبژن، ئەو رابوی چ کر؟

خاتوین زین جارەک دی ل مەمی زقپی قە دیبژن:

الله گوھارئ ل وان گوھانه

بازن یئ ل دەستانه

ئەو خرخالئ ل پیانە

کەمەر ل ناف تەنگانە

داناینە د دەستمالئ، داف دەستئ مەمی ئالانە

تو بیژئ چەند چەکئ ب خوڤەکرنە، هەمی کرن ناف دەستمالئیدا، دانە د دەست مەمی را. گوتئ: هەرە

بیه. وهختئ مەمی هەلگرتن و هات دەینانە بەر قەرەتاجدین؛ قەرەتاجدین بەرئ خودایئ، هەبها، چەند چەکئ خو، خەملا خو، ژ خو قەرە، تەسلیمی مەمی کرنە گوتئ: بابو راستە، حەژ ته دکەت ئەف کچکە. ئەهدا خودئ ل من کەتبتن ئەز کچئ ژ برجا بەلەک بخویشنم ئللا ئەز بۆ ته بینم، هەکە ئەز سەرئ خول سەر قالبئ خو نه هیلم. چو ترسئ ژ چو نەکە. گوتئ: من گەلەک ژ ته منەته، ژ ئەردی هەتا ئەزمانا (ئەسمانا) ئەز مرۆڤەکئ خو لامئ تەمە. گوتئ: قەت وه نەبیژە، تو برایئ من یئ مەزنی، ئەز برایئ ته یئ بچویکم. دیبژن، هەمی ماشەللا وهختەکی کا دئ ب چ کار مەسینئ دەست نقتیژئ د دەست دایە د بەر قەسریرا د زقرت بۆچی ژ نشکافە میر زیندین ناکەفتە بەرسنگئ وی، زیندینی گوتئ: های کەکو. گوتیی تو چ دیبژئ؟

گوتئ: هەمی مالا ته خودئ ئافاکریو، ئەفه چەند ژ میژە تو نەهاتیبه دیوانخانئ، نەمن تو دیتی و نەته ئەز دیتی مە. دلئ ته ژ من مایە؟ من قەسەک گوتە ته؟! بۆچی تو ئیدی ب نک من قە ناھئی؟ گوتئ: ب نک تەفه بیئ؟ گوتئ: ئەرئ. بۆ تو سل بوی؟ گوتئ نه وللا ئەز سل نەبویە. گوتئ: ئیکی قەسەک گوتە ته ژ لایئ من قە؟ گوت: نەوللا. گوت: پا بۆچی تو ناھئی؟ گوت: ئەز هەواکەتم سەربانئ قەسرئ. من بەرئ خودایئ دو بەریک هاتن، دوو بەری ژ ئاسمانافە هاتن، من ئەو هەردوو بەریک گرتن. ئەو هەردو بەری گەلەک ژتەتەنە. هندی هند ژتەتەنە، دەستئ من ژوان پەریان نا قەبیت، ئەز ب چو درافە بچم، هەما ب تەقەکئ ب شەف و رۆژ ئەز ل دەف قە نابم، ئەز بەرئ خودمئ. گوت: هەمی نه؟ گوت: بەلئ. پانی میر ژئ مرۆڤەکئ تیگەهشتی بوی زانیا (زانئ) کانئ قەرەتاجدین چ گوتیی. گوتیی: هەرئ پسمام مانئ ئەز بەر هندی ناکەقم تو وان هەردو پەریا بینئ ئەزئ بینم کا ئەو پەری چنە، چەوانئ! گوتیی باشە. گوتیی هەتا نەه، دا ئەز بو ته بیژم. گوتیی بیژە. گوت ئەم دەعوا خزماهیئ دگەل ته دکین فان هەردو مروقا. گوت: یانی ئیکی دیبژنئ مەمی ئالا، د کوری دنیا پیدئا (ددارئ دنیا پیدئا)، یانی هەکە وەکی وی هەبن یان دکیمن یان ژئ هەر نیئ. هاتە دەعوا خزماینییا ته دکەتن. هاتە خو هاقیتە نک من، قیجا کاتو چ ئەم دکئ!؟

گوتیی پانی خوہ سستیبا هەوہیە، هەکە هوین حەزبکن وه دایئ، من ژئ دایئ! گوتیی پانی ئیقاری بینە دا ئەز ببینم، کا چانئ ئەف مرۆڤئ تو هندی وەسەفەتی وان دی - وی ددی - کاجئ چاوانئ؟! گوتیی وەسەفەتی وی هەو تیدئا نینە، کاجا وی مرۆڤئ نیرکی کەقەر ل پیشییا پەزی هەیه، دناف دوسەد سئ سەد تەرشیدئا، وەسا بەیان و دیار بن! گوتیی من هیقی هەیه ته ئەز ئیخستم د مەرەقیدئا، هەکە تو ئیقاری بینئ ب هەر چ حالئ هەمی ئەز ببینم. گوتئ: سەر سەرئ خو. ئەز دئ ئینم دا تو ببینی کانئ وەک منە (من گوتییە) ئانی نه؟! گوتیی: بەلئ من دەستئ خول دەستئ وی دا، ئەو ژئ زقپی ب حسیبا خوہ. مال حازرین بکن مپهقانداریه کئ چئ بکتن، وی ئیقارئ بن مال. ئەو ژئ حسابا خوکن، شیقەکا خۆش و ژرەنگ چئکن (*).

(* ئیقارئ نابیژئ شیف. دانئ سپیدی سەر تیشته، دانئ نیفرۆ فراقین یان تیشته، دانئ شەقئ شیفە. وی چ گوتیە ئەم دئ نقتیسین.

ٺٺڦارڻ قهره تاجدين و مہمی شيقا خو خوار، گوتیئ: «دهسته برا» گوتیئ: توج دبیئڙی؟ گوتیئ: هلو رابه من حاشای جزورا ته درهوک کربه. دقیت ٺم بچین. گوتیئ: بچین کی دهرئ؟ گوت: ٺمئ چین مالا میر زهیندینی. من گوته وی: ٺم دئ مہمی بینم کانئ چاوانه! چاوا ته بیئت دئ خوشکا خو پیشکیئسی ته کت. گوتیئ: ههینه؟ گوت: بهلی. گوتیئ: داو لهش من گهلهک گران بویه، ٺو ژ من ناهیت ٺم رابم دگهل ته بیم. قهره تاجدینی گوتیئ: ئی خودئ ژی رازی، دئ هلو نه علت شهیتان بکه، نافئ خودئ بیئه دا بچین، هہمی پی سهخمه راتا ته دایه. باوربکه، مهراقه کا و سا گرتیبه هہر خودئ پی دزانیئ. ژبلی هندئ ژی حازریا خو کرپیبه هہمی رهنگیت خو ش و ژرهنگیت گرار و خوارنا چیکر نه و گهلهک گره گرت جہی سهخمه راتی دینتانه گازیکر نه. مہمی گوتیئ: نه خیر ٺم نه شیم بیم. هندی ما پیئه کو قاییل بیت. گوتیئ: ٺم نه شیم. گوتیئ: پا من ناخفتنا خو گوتیبه، ٺم شهرمدکم نه چم.

ٺم ژی رابم چم. گوتیئ: بهنگینی ل شوینا من دگهل خو بیه. گوتیئ: بلا، بهنگین تو وده. بهنگین دگهل خو بر دگهل چه کوی و ٺم فوی، رتیا خو گرت و قهستا مالا میر زهیندینی کر. چون دهرئ کوچکئ و بزور کهفتن سلاٹ کر: (السلام علیکم) (علیکم السلام ورحمة الله) پیشقه رابوین هه میا خو ناهیت دهستی بهنگینی، یا ژ وان شه بهنگین ل جہی مہمیبه جہی وی خواهشکر. دہمی جہی وی خواهشکر و روینشته خوارئ، ژ قهره تاجدین پسپارکر گوتیئ: پسام ٺم قهیه «مہمی نالان»؟ گوتیئ: نه خیر نه ٺم قهیه. گوت «پاکانئ؟» گوت: «ٺم قه خولامئ ویبه». گوت: هہی نه! ٺم قه خولامئ وی به؟! گوت: «ٺم». پا ٺیجا نهو ٺم چاوانه! گوت: «وه سفیت وی ناهین دانئ». پا ته بوچی ٺم ٺینا؟ گوتیئ: هند مرؤقه کئ ما قولبه، ژیتهاتی و نازکه من دل نه دا ٺم کوته کیئ لی بکه م بیژمئ ته بقیت نه قیت دئ پیکه چین. مہمی نالان گوت: لهش من وی تیشیت، هہما من نه دا سر دلئ (خاترا) وی و من نه ٺینا، هہما هہر ٺم هاتین. مه قهسا خو دگهل ته گوتیئ، هه که ٺم ژی ژبه وی نه تاتین. گوتیئ: دئ باشه. بهلی پا دئ چاوا بینم؟! گوتیئ: ٺم ل سهر من ٺم د دهلیقه کپرا بینم نک میری، کو ته ماشه بکهت کا وه سفیت وی وده هہر وهکی من داین یان ژی نه؟! گوتیئ: دئ باشه. (یارب العالمین) میر زهیندین که ته هزر و مالخولیانیت ئی مروقی بیت پهسیت وی بهر روی کرین. بیژه وی شهقی سهرانسهر دهرز و ئاشوپیت مہمی نالاندا ما هه تاسپیدئ چاقیت وی نه که تنه سهریک. پاشی رابوی، نمبڑا خواه کری، سهرتیشنا خواه خوارئ، گازی کره بانگه لدیرا گوتیئ: هہرن ل باژیئری جزیرئ، ل بازاری و تاخیت وی بانگی ههلدیرن بیژن: هہن ههوه هه میا گولیبه سوهی سپیدئ زی رافا میر زهیندینیبه هه رجیبی کهر کروسکهک (کهله بابهک - دیکلهک) ژی هہی بلا بچیت چه مئ وهستانیئ رافه. هه چیبی گولئ بیت بیژته پی ب رهخ خوفه: راقامیر زهیندینیبه هہی سبجانہ الله. هه رتیکی دهورئ خو گهل وهشین کر، مهحه سکر، نالفئ خواهش و باش دایئ یانی کریر، ماتئ ژی خار داکو سحاری بهرهف بت بچته راف و نیچیرا ل چه مئ، هه چیبی وهستانیئ، گاغا بوی سپیده ژ خواه رابوی زوی زوی، دهورئ خو پیک ٺینا، سهرتیشته کا سفک خوار و لیدا چو چه مئ وهستانیئ ژ بو راف و نیچیر و خو ش رابیرانئ. بیژ یان هہمی یان گهلهک کیم ژ روینشتی بیت جزیرئ یانی خه لکئ باژیئری مان ٺم ویت دی هہمی چونه چه مئ وهستانیئ ل سهر بانگینا میر زهیندینی،

قهره تاجدین رابو چو گوته مہمی: مہمؤ، تو کو دبیئڙی دهسته برا؟ هلو رابه، ٺم رافه ژی یا ژ بهر وه کری، ژ بهر من میر بهردایه. ٺم قه بهس دا ته بیینی. میر. گوت: هہی نه؟! گوت: بهلی. گوتیئ: باوربکه لهش من گهلهک گرانه، ب من شه ناهیت ٺم بجمه رافئ، ل من ببوه دهسته برا. تشئ خودئ حمز نه کهت ب جه ناهیت. من ژی حمز ذکر ٺم ژی جاری پی دلپا ته و میر زهیندین نه کم. قهره تاجدین رابو دیسا بهنگین دگهل خو بر چو، مہم ما. بیژه چو راف و سیرانا خو کر. بیژه قهره تاجدین و بهنگین پاشی هه بامه کی چون مہم رابوی چو کوچکا میر زهیندینی، دا کو خاتوین زینی بیت ب که قه خوشی، حه نهک و لاقروان.

میر زهیندینی ل نیچیری ل چه مئ وهستانیئ، هندی چاقئ خول رافکه ر و نیچیرفانا دگپریت مہمی ٺالا ناهیتته چاف. گو:

لولو مه رافهکا بهردا که نالدا

هندهکا کوشتن کیترویشک و هندهکا کوشتن خه زاله.

لولو مه رافهکا بهردا و دهشتیدا

خوناقئ بانئ هات و خو لیدا،

وهز هندی بهرئ خودمئ وهز مہمی ٺالا نابینم دناث راقیدا.

تاجدینی گوتیئ: وللا چند من گوتیئ، بهلی گوتیئ: لهش من گرانه، ب من شه ناهیت ٺم بیمه راف نیچیرا، دلئ من ژی نه کر ٺم ب خورتی بینم. میر زهیندین گوت: هہی نه؟! گوتیئ: بهلی. ٺینا هہر دجهدا زهیندینی گوت هہی هئ، گهلی بانگه لدیرا بکه نه گازی بیژن، رافا میر زهیندینی به تاله. هہمی ل دوی بانگینی کومبوین، بارانئ ژی لی کر، ما لی کر، ژ ٺم د ٺم سمانا وهکی کونکا دهاته خارئ. قهره تاجدینی زانیا، خاتوین زین و مہم نهه چونه دهفتیک شه. گازی کر، خولامئ میر زهیندینی نافئ وی (ٺمر) «Izmir» بوی گوتیئ: «ٺمر». گوتیئ: «بهلی». گوت: مام خولامئ ته نهو هره خاتوین زین و مہم ب دهفتیک شه، زویکا نی ژ دهفتیک بیه، ٺو ناگری هلهکه هه تانئ زهیندین بیته دیوانخانئ. گوتیئ: «بهلی». گوتیئ: مرؤقه کئ بوسولمان ته مام به ٺم رازی نام ژ ته پیئه کهس دی بچیت. چه کو و ٺم فو وی بیتنه نه هاتبون، ٺمر چو به (*) به کوی گولئ بوی. وهختئ به کوی گولئ بوی ٺم ژی دا دویف. گوتیئ: به کو. گوتیئ: بهلی. گو: بزفره. ما تو ژ قئ عالهمئ هہمی چیتری؟ گوتیئ: بانه کر قهره تاجدین، به لاخو ژ من شه که. گوت: چیتابیت، زوی بزفره دئ. به کو روستا و ٺمره چو. ٺم مہر قه دهره کی چو، به کوی ژی دا ویف. چاقئ قهره تاجدینی قئ کهت. گوتیئ: به کو من نه گوته ته کو بزفره. گوتیئ: ٺم بهنی دئ به لاخو ژ من شه که، ٺم مرؤقه کی ٺم ختیارم ناقسال فه چوبی (ناف عه مرم) مه، سرئ ل من دایه، ٺم دئ نه ساخیم. ٺم ژی که ممالئ، گوتیئ قابل نینه، تو ژ قئ عالهمئ هہمی نه چیتری.

جارهک دی رارهستا. ٺم زمهری زنده کر هیل ماچه کی کر. چو دباژیئریدا. جا دی چاقئ قهره تاجدینی ژی خالفی، دی به کوی داکر (پن ب به ژی قهنا) نه ههرئ هندی به کوی زهنگوی - رکیت - قوتکر، پی هلدان

(* چیروک بیژ نافئ خولامئ زهیندینی یان ب (ٺمر) (Ezmir) یان ب (ٺمر Izmir) ب ناف دکته.

و کەت دوپف، ئۆمەتی (*)، ھەما چۆ دەواری خوە دەسا بەردا وەسا پشک ژئی نە کرن، بەردا مالی و قەستا دیوانخانێ کر. بەکو و ئۆمەر چون دەری دیوانێ، بەری خو دایێ خاتوین زین و مەم بییت ب بەریک قەنە وان دیتن. شەرمرکر. خاتوین زینی گو:

ھەری خولامکی مالا بابێ منۆ ئۆمەرە.

خودی ل ھنداڤی مەلیاکەتی ل سەرە،

ھەتا قیامەتی ئەڤ ژین ئەزمانی تە نەبی دەرە.

گو: ھەری خاتوین زینی خولامکی مالا بابێ تەمە ئۆمەرم. خودی ل ھنداڤی مەلیاکەتی ل سەرە. وەڤ ھەتا قیامەتی ژین ئەزمانی من نەبی دەردە.

ھەتا عەبدوکا ھەر دوا خەبەردا، د دەری دیوانی دا چۆ، فیتەرس و پالەوانی جیبی باتا بوی، عەینەن ھەتا ھەردوکا بەندا ئەقینب ب بەر ئیک و دو مەنیا؛ بارانی لی کر، ھەمیا قەستا دیوانخانێ کر، ھند گەھشت خاتوین خو قورتال کەت پاشی دیتی کو نەشیت دەرکەڤیت بچیتە لایێ ژنا، ھەما چو دبن کورکی مەمی قە.

مەمی کورکی خو تازە تێوەرکر، ھیتلا دجھدا رونیشتی قە، مال ل تەنشتا وی. ئەو -خولام- گەھشتە مال، مەلەک دارا ئاقیت سی دەر- دارکرنە کوچکی و گاز پیداکر (***) و ئاگر بەردایێ.

ئەو فیتەرس ھاتن ل دور زڤرین و خو زوھا دکرن. بیژە ریز و سەرورەیت بەری ئەو بوی، مەرۆڤی کفش، فیتەرس و پالەوان ھەر ئیکی کورسییا وی کت - کت جودا بوی، نابەین ھەبوی ژیک دویرین. ھەمی کورسی پویلا بوین دەینا دە بوین (ھەر دانایی بوین) بۆ فیتەرسا. مەم ل سەر ئیکێ ژوان بوی خاتوین زین دبن کورکی وی قە بوی. تەژی بوی. میر زیندین ھاتە دیوانی سلاڤ کر، مەمی ل سەر کورسی ژ قوین قە قەدای ژ بەر نە رابو دا زینی یا دبن کورکی قە دیار نەبییت. بەکوی چاڤی لی ڤک کری دزانیت ژ بەر چ مەم ژ قوین قە ما ل سەر کورسیی. دیوان ھەما ژ مەرۆڤان رپژی. بەکوی قیجا گو:

ھەری مەمۆ تو چمانی لولو ھندە گری؟

پا قاتو ژ فیتەرس و پالەوانی جندیی بۆتا ھەمیا چیتیری؟

تە سلاڤا میر زیندینی ژ قوین قە قەگپیری.

ھەری بەکو وەکی میری من ھاتی و دەری.

عەجیبەکی خو ئاقیت و تراری سەری

من نزانیا ل گەل میری خو بدم چو خەبەری

ھەری بەکو وەکی میری من ھات و دەردا

ژانەکی خو ئاقیت د تراری سەردا.

(*) ل قیترە کرە ئۆمەرە.

(**) وی چاخ و دەمی دیارە گاز - (نەفت) نەبویە.

وہلی لەوا من سلاڤا میری خو ژ قوین قە قەدا.

دلی میری رەحەت بوی، بیھنا وی ھات، گو: بەلکی نە ریز و سەرورەری (عەدەتێ) وانە، لەشێ وی ئان تیشیتان، چو نەبر دلی خو، کەیفایا خو ب مەمی قەکر (ئینا). بەری خو دایێ ژیتھاتی، وەک وی د دنیا پیدایا، د وی وەختیدا، د دارێ دنیا پیدایا نەبوین. یانی چاڤی میر زیندینی ژئی قە نەبوی. ھند ژیتھاتی بو. میر زیندینی بەری خو دایێ فیستانی خویشکا وی و کابانییا وی وەکی ئیک بوین نقتەکی وی فیستانی ب کورسیی قە دیتن. بەلی نەئینایە سەر پەراسوییا خو، ئانکو ئەو وی چەندی ل دوی بچیت کا چبە. بەکوی زانییا ئۆمەر وی گاڤی نە حازر بوی، گازیکر: بەکو. گو: بەلی. گو: وەرە قەھوی و چایێ ل کۆچکی بگپیرە. گو: بەلی. خو ھەلکر، ئەز خولامی سەرا، بیژی خو ئاقیت د نیڤا کۆچکیدا. زەندی خو ھەلکر، دی قەھوی و چایێ گپیرن. مەمی بەری خودایێ ئەڤ مەرۆڤە دی فتنەکی راست ئیختیت.

گو:

لوو خوەزی من براکەک ھەمبوییا دەبیایی

قەھوہ ل چەند کۆچک و دیوانیت میر زیندینی گپیرایی

دەمی ئەڤ گوئیت مەمی ب گوھی قەرەتاجدینی کەقتین، تی گەھشت ھەما رابوی سەر خو، زەندی خو ھەلکر گوتی: بەکو. گو: چیبە؟ گو: دەرکەڤە، ئەز قەھوی و چایێ گپیرم، گو: قەرەتاجدین، ژ من نەھاتیە، خو نە چاڤیت من کۆرە بوینە. خو ئەز نەدینم دی ھیلەم تو قەھوی بگپیری. گو: چینا بییت، یەللا دەرکەڤە، یانی بزوری بەکو ژ کۆچکی دەرتخست دەرقە، قەرەتاجدینی زەندی خو ھەلکر، جەزوی قەھوی دەست خوەناد بەر فیتەرس و پالەوان و جندییت بۆتاقە ھەمیا چۆ، ھەمیا فنجانی وان داگرتن دان بەر سینگی وان ھەتا چوی راستا مەمی. وەختی چۆی راستا مەمی دەست ئاقیتێ ھەردو کەزبێ وی (زینی) ئینان دەری، نیشادان گو: تەماشەکە، مال کلپس نە، تە گەھاندە وی دەرجی؟! چ ل تە بکم؟! ری بدە نیڤ سەعەتی ب تنی، بەیئە، چ ل تە بکم بیژە؟ ئەوی ژئی قەھوا وی دەینا بەر و قەھوا خوە قەخوار، وەسا قەھری خودی پێ دزانیت چەند تنگژی. گو: دی فتنەک چیتان، خوین دی دکۆلانا دا چیت. ئیہ، رابوی گو: چەکو عەفو. گو: بەلی فنجانا خویا قەھوی ھاڤیت ھەر پرتەک چو درەکی ژ قەھرا دا. گو: گەلی برا وەرن. چەکو و عەفو ھاتن. گو: گورگین. گو: خالۆ. گو: تو ژئی وەرە خالۆ. گو: بیژم تە؟ گو: بیژە. گو: مەتا تە وا دبن کورکی مەمی قە، تو دی ھاری مەکی، ئان دی ھاری بابێ خوەکی. تو ژ بەندا مەمی، یان ژ بەندا بابێ خوەبی؟ گو: وللا ئەز ژ بەندا تەمە خالۆ. گو: ئیہ. دی چەکی خو ھەلگەرە. چەکی خو ھەلگرتن؛ ئەز خولامی سەرا، دیژن زری و کونزری خوە ب سەر سەری خوەدا راکیشان و شیر تازی کرن(*) (رویس کرن) ل ھنداڤ کۆچکی شەق راوہستا گو: ئیک چاڤی خول مەمی بنقینان، ھوین کۆچکی ژ خوینی، نە پەنگینان، ھوین جابا من نادەن، ئەزی ھەستیایی پشتا وە شکینم. ئەزی چۆم. من دقیت تەوقەت (ھایدارین) گوھی وە لی بت، بەلکی ب

(*) تازی کرن = ژبو راکرنا چەرمی پیستی ل سەر گوشتی تیتە گوتن بری تازیکن.

مه می ب که فیت ژ جابدانا من بت، هوین روحا شرین ژ دهستی من قورتال نابن. گوتیی: بهلی. هر ئیکی خودا قورنه ته کئی کۆچکئی، شیر روپس کرن، دانان سهر ملی خوده. ب تاسا سهرئ خوده راست کرن و هر که سئ خه لکئی دجفا میریدا پاره و ستایه. ئیدی نه ویرن سهرئ خو ژ سهر کورسییا راکه ن ل سهر ملی خوده را بزقرن، بهرئ خود بدنی کا نه فه چیه؟

یانی ترسئ و هه بیه تی سهرئ وان فیرس و پاله وانا گرت و نزانیا کا چیه، چ چیبیه، کا جا نه فه ژ بهر چیه! ترس و لهرز که ته سهرئ وان فیرس و پاله وانا، هر ئیکی سهرئ خو شوژکر. قهره تاجدین قهستا مال کر. گوت: که وه زهرئ. گوت: چیه؟ گوتی: لهزکه بله زینه، مه ندانا کوری چه نئی - دجهیت نه بهرچا و کونجادا - مزحف و قورنانا ژمال بینه دهرئ. گوت: چ چیبویه؟ گوتی: حال و نه حوال نه فه یه. هه ما نه بوته بیژم: خوشکا ته دبن کورکئ مه می فه یه، دئ فتنه ک سهره هندئ چی بیت. لهزکه دهریتخه، نه زئ ناگر بهر ده مه قه سرا خوده، نه زئ سوژم. گوت:

هه ل منئ هه ل منئ

چ هاته سهرئ خواهشکا منئ

چه نئی (کالوخک) مزحف و قورنانا بلا ل جهئ خوه بت

مه ندانا کوری ژئ بلا ل جهئ خوه بت.

دا پوژده کئی مه ژئ ناغ و نامویسا خوده ل بهر قارئ چه می بت

دا پوژده کئی مه ژئ ناغ و نامویسا خوده ل بهر باری کهره می بت.

گوت: لهزکه بله زینه، چو بهیتکا بو من نه بیژه. نه زئ ناگری بهر دم قه سهرئ. هه ره دیوانا براین خوده بهر ده نا خوده بده بیژه هاوار و سهد هاوار ناگر بهر بوی قه سر و قوسویری رهنگین. هه کو ته ل بهر دیوانخانئ کره هاوار و ته گوت ناگر بهر بوی قه سهرئ و قیراند. دئ بیژن ته. نه فه چیه؟ چ قه مویه؟ دئ بیژئ: چهوا چیه؟ ناگر بهر بویه قه سر و قوسویری رهنگین؛ قهره تاجدین دئ من کورئیتن. ما که س ژ مالا بابئ من نه مایه، ناگری قه مرینیتن، قهره تاجدین دئ من کورئیتن. دبیژن: گاغا نه و گوتن ب گوهیت که سیئ د دیوانخانیدا گه قتی، برئین که ته کۆچکا میری هه می سفک رابوژن و بیهز چوژن. بهلی میر ب خو دویمایه بی ب که ته کا مه حسکئ چو ژ لهزادا. به کوی خوکر دسها دهریدا و خودا پشت دهری نه چوژ، هه می چوژن، دویمایه بی م هم ژئ رابوی، خاتوین ما د جهدا، ما د دیوانئ دا ب تنئ. به کورژ پشت دهری دهرکه ت، چو گوته خاتوین زینئ: هه می یه یا ژ ته فه، من نزانیه ته د بن کورکئ مه می فه بوی؟! گوتی، تو پاره وسته. ئلا هه نه و نه کم تو بگهی جهئ مرادئ؟! سوز و عه هدا خودئ ل من که تیان نه ز قئ بوته نه هیلیم. تو پاره وسته! خاتوین زینئ گوتی: دئ هه ره مه لوعوین چیا ته نه کر، ژ ته نه هاته. پاله ک پیرانا دهستمالا وئ ب دهست به کوی فه چو، گوتی: نه فه نیشانا ته دئ بم بهسه. به کوی دهستمالا وئ هه لگرت، نه دافئ، نه و چو. خاتوین زینئ ژئ قهستا مال کر.

ده می به کو د کولانیدا دچو، دیت زهیندین یئ ژیله ل تیت ناگر ژئ قه مراراندیه، چاقئ وی ب به کوی که قئ. گوتی: به کو؛ گوتی: چیه؟ گوت: ما تو نه هاتی ناگری قه مرینی؟ گوت: نه خیر، نه ز ژ نویکا

هاتم. گوتی: وه سا دیاره تو ئیدی مرؤفه کئ مه زنی، تو که سئ ب چو حسابناکی، تو نه دچی هاوارا، نه دست هه لینانا، تو خوب مرؤفه کئ مه زن دزانی، دیاره خودئ رحاته برییه، هه ره وه سیه تی خوبکه نه زئ سهرئ ته ژئکم، گوتی: بلانه کئ. من جه مینه (خرقه بوینه) قهره تاجدین بدن پاشی ها جا با من گه هشته ته حاله ن حازروبی نه و خودئ رهحه ته. گوتی: بلانئ. نه زبه نی سهران، میر زهیندین چو سهر جهئ خوده و بانگه لدر (دهلال) بهردان بازئری و بازاری، گوتی (بانگه لدر گوت): هه بهئ جه مینوکا قهره تاجدینیه، حال حالجه (حال و حوال نه فه نه) مالک سوتیه، هه ئیک تشته کی بو بهن حالجه. مانع نینه هه ره که سه ک ل دوی حالی خو دئ بت. نه ز خولام دبیژن حال حالجه ب هه ره چ حالی هه بی ئئ دیناره ک(*)، ئئ دو دینار یئ پیتر، یئ بهر یئ که واله ک بو ئینایی. هه ره ئیک و کهره ما خو. به کوی چ کر؟ به کو رابوی چو چه کو و عه فو هه ردو کئ خودان روکنه ک یئ کو قئ مالی دعه و نین د جه منویکئ وی پاره وستان. به کو رابو چو هیسترکئ ژ چاقه کئ کوره، ژ پیته کئ سه قه ت، ملی وئ جه به وی (کول)، هه قساره کئ نه قئ گولیفک (گولیفک) قه دا سهر (ب سهر دائینا)، نه قئ ب سه نی و مه نی سهرئ وئ کیشا و قهستا مالا قهره تاجدین کر. جه مینوکئ: سلام علیکم، علیکم السلام ورحمة الله و برکات. سهرچاغا به کر. ته خیره؟ گوتی: نه ز به نی نه فه من جه مینوکا وه دا نه ف هیسترهه. ته نه م ب سهر قئ هیسترئ دیتن (ته نه م ژ رهنگئ قئ هیسترئ دیتن؟! گوتی: بهلی، پانئ هوین مال سوتینه. منئ بو وه ئینایه. گوتی: زویکا هه ره. ژ پیش چاقیت مه بیه. گوتی: باشه چو گزندئ ژ من نه کن، نه فه ژ من تیت! دبیژن ل بهر چاقیت وی دا بهر شیرا هیستره وئ. به کو زقریقه قهستا مالی. وهختئ قهستا مالی کر، گه له ک ترسا. ها وهختئ جه مینوکئ(**) خلاس بوی. جاب هنارت گوت: ها ها به کو حازریت. به کوی شه کالا خودا سهر یئ خو قهستا مالا میر زهیندین کر. خوده چه مان چو دهستی میر ماچیکر گوتی: قوسویرییا من عه فوکه. گوتی: قوسویرییا ته ناهیت عه فو کرنئ، گوتی: نهه ما تو شریعه تی دگه ل من ناکی؟ تو ئمتحانئ ب من ناکی کا جانئ نه ز ژ بهر چ نه هاتمه؟ گوتی: بهلی. تو ژ بهر چ نه هاتی؟ ناخری دقیت نه ز هه ره بو ته بیژم. بخودئ نه ز هه ره ده لیلی ته مه. تو من کریت کی، تو من پشت فه دبی دناغ مرؤفا، تو قه سا دبیژییه من، نه ز مرؤفه کئ نه ختیار ناغ عه مر (ناقسال فه چوژ) نه ز چ بیژم ته؟ ئیه! گوتی: بیژه. گوتی: وهختئ بویه نه ف هه واره، هوین هه می چوژ، نه ز ل پشت دهری بوم. خوشکا ته ل بن کورکئ مه می فه بوی. قئجانئ هه که تو باوهر نه کی، ئاها دویمایه کئ مه م رابوی، نه و ما د جهدا. نه فه دهستمالا وئ ژئ. من کریتی گوتی، تو هه ره شه رمئ ژ براین خوناکی تو رویه تا (حورمه تا) وی ناگری هه تا تو بچی دبن کورکئ یئ بیانی فه، که س نوزانیت کا ژکی دهرییه؟ تو شه رمئ بو براین خو چیدکی تو براین خو ددی شه رمئ، گو: قه سه گوتن من، دهستمالا وئ (که فیسا وئ) ب دهست من فه هات، ئاها نه فه که فیسا وئ هه که تو باوهر نه کی. گوتی: هه یه نه؟! گوتی: بهلی. گوت: پا قئجا تو چ دبیژئ؟ گوتی: و للاهی که یفا ته یه. گوت: خاتوین زین بوی؟ گوت: بهلی. گوت مال خرابنه من

(*) دیاره پاره وی چاخئ رهنگه دینار نه بن.

(**) جه مینوک: مه عنا جاماندا تشتا ژئ ددت، کو دبیژئ «باره بوی» «BAREBU»

تشته کی مهستر زانییه؟ گوت: چاوا بوی؟! من گوت نه دویره هه ما حهرتیا من بت!

ما دهم خاتوین زینه، هه ما کچ و کورن قهیدی ناکتن. گوت: هه؟! به کوی دهقی خو گرت تیق تیق که نی. ئاها نه ز بهری ددم ته قوسویرییا من نه فوکه، هه چوه کو تو مرؤقه کی بی عاری میر. تو بهری خو بدی چو عار نه چؤ ژکی ته، هه تا خو تو دکه نی بلانی کچ و کورن. وه ختی وه گوت، میر عاجز بوی گوت: پا توفتی قهسی بیژی من پا چ لاکي (لايه کی) تو بیژی، لازمه نهف قهسه ته گوت من، تو پیکي ژي بیی دهري! گوت رییه کی؟ گوت: نه: گو: نه هد ل من که تبت ل سهر خاتریا ته، نهف شهرمه بو ته چیکرییه، نه ز (وه نه کم) نهو بگه هت جیی مرادی! ئیه گوتیی باشه. گوت: سوبه هی نه دوزبا ته ختی شه تره نجی دین، عه سکه ر و فیرس و په هله وانئ خو کومبکه و بهنیره مه می بلا بیته. بیژه: مه مؤ. دئ بیژ ته: چیه؟ نه شقییه (عاشقه - نه فینداره)، هاژ خونینه. بیژه (بیژی) و ده نه ز تو نه می شه تره نجانی کین. دئ بیژ ته: بلا. بیژی. نه ز ل سهر خوشکا خو نه زانم مه رقا ته خوشکا منه، نه ژي ته بيم، نه ژي سهرئ ته لی دم (دئ برم) تو ژ من بیی نه ژي خوشکا خودم ته. ئیه. گوتی دئ قه بویلکت، بی شک دئ ب دلی بیت، نهو چو ژي نزانیت، تو دئ ژي بی، سهرئ وی لیده بلا بجت.

مرؤقی هوسا هه تا، قی شؤلا هوسا دگهل ته بکت، تو مه زنی بو تا هه تا سیانته ته - رومیته ته بشکینت؟! یانی وه ل میری کر، میر هه ما ژ قه هرادا نهو بو نه دپه قی هند عاجز کر. گوتیی: «دئ باشه، باشه به کو». دبیزن هه تا سی رؤژان، سی رؤژکیته درست نهو نهویدی (باره بوی) قه ره قی، گاز کرئ ته ختی شه تره نجی ده بناند و فیرسی خو، همی کوم کرن، همی ته کبیر دانین - ته کبیر کرن -، حالته تی خو بی شه ری هه لگرتن ل هیقییا فه رمانا میر زهیندینی کاجا دئ چهوا چیت دویمایه. کورسیی خو ده بنان، ته ختی شه تره نجی ده بناند رونیشتن سهر. هنارت دوی مه می. مام هات. گوتیی: مه مؤ. گوتیی: به لی میری من. گوتیی و ده نه ز دزانم ته مه رقا حیئل و اهه به. گوتیی بیژه. گوتیی: نه ز ل سهر خوشکا خو تو ل سهر سهرئ خو نه می شه ترنجانی کین. تو ل سهر سهرئ خو ته قه بویله؟ هه که من ژ ته بر، دئ سهرئ ته لیدم، هه که ته ژ من بر، دئ خوشکا خودم ته. مه می گوتی: گه له ک باشه من قه بویله. رابوین سهنه د ژ ئیک و دو وهرگرتن یانی هه گهر وی - میری - ژبیر سهرئ وی لی دت، هه که مه می ژ میری بر، میر خوشکا خو خاتوین زینی بده تینی - ب ده ته مه می -.

چاقی به کوی وی لی. دبیزن شه ترنج کر، دوجارا دویقی کدا مه می ژ میر زهیندینی بر. که تن د حالا سیدا - دست ب دهستی سی کر - به کوی، گوت گر - (کر گر)، قه ستا خاتوین زینی کر گوتی: خاتوین زینی، گو: چیه؟ مالاته، ته هاژ دنیا بی نینه! گوت. نه خیر. به کوی گوت: هو مالا ته خودی ئا قاکر، هلو رابه، ها ها نیزیکه دئ ته گول گوم گوما د هؤلی بیت و پویک پویکا زورنایی نقله ک و مایی، مام و برایی ته وی ب شهرت د گه لیک شه ترنجانی دکن. گو: شهرتی چی؟ شهرتی چاوا؟ گوت: برایی ته، وی ل سهر ته دکتن و مه می وی ل سهر سهرئ خو دکتن. دوجارا ژي بره، نه قی جاری مایه دئ ژي بت. دئ ته ل مه می ماره کت. گوت: هه ی نه؟! گوت به لی. ئوه گه له ک که یفا وی هات، دنیا بی هه میی ژ دل خوشی یا تیرا خاتوین زینی نه دکر و قه ست کریی. وه ختی قه سترکریی ل ده راکئ قه سرتیدا هه تا ناقته نگن

ئینا ده ری و به ری خو دا برایی خو و مه می وی شه ترنجانی دکن و که تن د حالی سیدا پشتا مه می و ل خاتوین زینی و به ری برایی وی ل خاتوین زینییه. ناییت مه راقی ناکت ئینا گوت (به کوی گوت):

ههرئ میرئ من هینی کورن

شبه تی شیرا دفرن

شبه تی کهوا دخورن

ههر دو ژي جهیت خو لیک بگوهورن

جهه ژ جهه پیرۆترن

گوت نه حه لاله وللا نه ز تیم جهی ته، تو تینی جهی من.

وه ختی وه گوت، خاتوین زینی ژ بهر مه رقا خویا د دلیدا، دا کو به ری مه می بکه قتی، دا بینت، داکو سه ری وی پی بیت، ژ بهر هندئ نهف بهنده ئاقیتی - پی گوت - . به ری مه می که ت خاتوین زینی دزه کا قه سرتیدا پی شه ترنجی دکن. دوجا ژي میر زهیندینی ژي ژ مه می بر. پانی چاقی وی مال خاتوین زینی و مه راقی گرت. که تن حالی سی نیزیکه دئ میر زهیندینی قی جاری ژي مه می بتن. به کوی به ری خو دایی دئ قی حالی ژي بتن. چا قی مه می ل یاری نینه. چا قی وی ل خاتوین زینییه. به کوی هات راستی دهستی خول شه ترنجا وادا، ههر بهر که ک ب دره کی قه چؤ. گوت: ما هوین عاجز نابن ما ژ سپیدی هه تا ئیشاری دئ هوین قی شولی کن. میر ل سهر ملی خو زقری به ری خو دایی گوت: به کوی مال خراب ته نه هیتلا نهف حاله مابو؟ ده به سه. ما وه به ری ل سهر لایینییا خو چو یارک و دوست نین چو دار نه مانه ل سهر ریتلا بای لی نه دایه؟ گوتی: جاری به حسئ یارکی خو بکن، دوستکی خو بکن، کا وه چاوا هه نه ل سهر دنیا بی دوی زه مانئ خوه دا. نه وی گوت مه می، دئ تو جاری به حسئ ده سترگرتییا خویکه. نه وی گوتی: نه تو بکه. مه می گوت:

وللا من یارک هه یه ژ قه ره چی بو تا

هه رۆ سیدا(*) تیروک و ته شی ل باژی ژي جزیرا بو تا فرو ته.

هه رو سی دا تیروک و ته شی ل باژی ژي جزیرا بو تا فرو ته.

نهو چو نزانئ میر زهیندینی ژي وه کی به ندا مه می گوت. گوتی: نهف مرؤقه مرؤقه کی بی عاره، هه که نه ز به حسا وی بکم به لا خو ژ من نه ناکت، هه ما چ نه ز بیژم دئ بیژم. گوت:

وللا من یارک هه یه خاتوینه خاتوین زینه

که قۆکه ژ نوی فه رخینه

که چا میر ئاقده له خوشکا میر زهیندینه.

وه ختی وه گوت، فلان که س نهو فیرس و پاله وان شق راوه ستانه (سه کنینه)، نهف قه سه ل ناخ چاقی وی دا، خودی نه ئیخست د مه ژیدا کو بیژت، نه ز قی قه سی نه بیژم (نه که م).

میر زهیندینی گوت: فیرس و پاله وانئ بو تا حاشایی وی سه یی بهه رشین بکوژن. حسیبیا خوب

(*) ههر سی جار، بهر راستی قه یه

سه‌رخوڤه دهاتن مه‌می. مه‌می بیژن خه‌نجه‌ره‌کا به‌رکه‌فتی به‌ری وی زمانی دبه‌ره، ده‌ستکی وی که‌ه‌ره‌بانه. نه‌وی ده‌ستی خو‌ثافتیتی، ده‌ستی خو‌ژی ل ده‌ستکی خه‌نجه‌ری شدان. دبیزن، «سبحان» ژ وی قادری بی‌نه‌ف دنبايه ده‌بنایه ده‌ورانه، دبیزن، ده‌ستی خو‌لی شدان کا چوانی دناث تلج ویرا نه‌و به‌رکی ل به‌ر توز بویسا فه‌رستان د تاقی برجا به‌له‌کدا چکین. عه‌جیبی سه‌ری وان گرت، هه‌ر ئیک ما دجهی خودا، نه‌و رابوی سه‌رچوکی (چوکیت) خو‌ه‌کی شیره‌کی دناث هه‌میادا هه‌می ل دورا بون، کوژ وان ئیکی نه‌ویرا خو‌نیزیکی مه‌می بکت، ده‌ستی خو‌بکت مه‌می. وه‌سا خه‌نجه‌ر ما د ده‌ستیدا رویس، دناث واندا ما ر‌اوه‌ستای هاوار چو. قه‌ره‌تاجدینی گوت: چه‌کو، عه‌فو، گوت: به‌لی. گوت: له‌زکه‌ن بگه‌هنی. یانی ئیکی خوین ژ مه‌می نه‌ئینایان، من دفتیت هوین بازپیری جزیرا بو‌تا گاث گاث بکن. مه‌تال ل سه‌رسه‌ری خودا راکیتشان ده‌ستی خو‌ل شیرا، ل که‌فکی شیرا شندان، شیري خو‌ه‌رویسکرن و ب جاره‌کی قه‌ستا دیوانخانگی کرن. به‌ری خو‌دایی هه‌ی ها قه‌ره‌تاجدین هه‌تا هه‌ستی گوتی: ئاخر میر زه‌بندین نه‌ز نزام چ بیژم ته، تو مروڤه‌کی تو نه‌ زیاره‌تی بو مروڤی دگری به‌ری خو‌بدی مروڤه‌کی نه‌ غریب (غه‌ریب) ل مالا من تو دی پا چاوا ب چ روی دره‌کی لی دی؟! پانی پاشینی دی ژ کویفه ژ به‌ر ده‌ستی من خلاسی بوی؟! پانی دی جزیرا بو‌تا خرابکم. یانی تو هند حورمه‌تا من ناگری؟! میته‌فانی من تو دا کوژی؟! یانی هند ئحتراما من ل نک ته‌ نینه؟! چنگلی مه‌می گرت راکر و بر بو‌مال، یانی ئینا ده‌ری بر و چو. ئیک نه‌ویرا خو‌نیزیک که‌ت. ژیک سل بون. وه‌ختی ژیک سل‌بوس، هه‌ که‌ نیزیکی هه‌فتیه‌کی هه‌که‌ر دو هه‌فتیبا ب سه‌ر ئیک و دو فه‌ نه‌چون. هه‌ر که‌سه‌ک ما ل مالا خو. به‌کو چو نک میری. گوتی به‌کو: گوتی: چیه‌؟! گوتی نه‌ف نه‌ویدی هه‌مو ته‌ کره، ئلا تو ته‌کبیره‌کی بدی (لی بکه‌ی)، تو ب سه‌رئیکفه‌ بینی. گوتی: دی ب سه‌رئیکفه‌ ئینم دلخ خو‌نه‌خوش نه‌که، مالا ته، ته‌ دفتیت نه‌ز بینم به‌ریک (ب به‌رئیکفه‌ بینم)! ما ته‌ نه‌فتی! گوتی: به‌لی، دی بیژه. گوتی: نه‌ز چه‌ز دکم فنی ئیقارای خو‌لیک بده؛ به‌ریکی فیرس و په‌له‌وانی بو‌تا حازرکه، نه‌فتیت گره - گره، ب ناث نیزیکی بیست و سه‌ه‌کا نه‌می ئیقارای چین خو‌ثاقین مالا قه‌ره‌تاجدین، بیژن: پسمام خولام چو وی نه‌به‌ دلخ خو، هه‌ره‌ ده‌ستی وی بیژن، نئ قه‌سین نه‌ تازه (نه‌ ژ ره‌نگ) هاتن گوهی من له‌ومانی من دلخ مه‌می هیتلا من گو: نه‌زی دره‌کی لی دم. قه‌سیت پویج دناث فنی عاله‌میدا، دناث فان فیرس و پاله‌وانادا، گوتن من، به‌حسی خوشکا من کر. پا خوشکا من ژی هه‌ر خواستییا وه‌ بوی: نه‌ دم. ما دم وه‌ حه‌زگر، وه‌ دایی، مانئ مژی دایی. پشتی هنگی، بیژن: دی وه‌ره تو سالا مالک سوتی، سالا نه‌ف سالا هه‌ره‌ ده‌راقی هوز و میرا بستینه، خه‌رج و خه‌راجی هه‌تا سه‌ری زقستانی و وه‌ره فه، نه‌می پاشی خاتوین زین ل مه‌می مه‌رکین. بو‌وی که‌یفی راکین. وه‌سا بیژن و بیخه‌ د مه‌ژی وی دا. نه‌و دی تی گه‌هیتن دی ئیمانه‌یه‌ک د دلیدا چیتن. پاشی هه‌تا هنگی نه‌ز و تو دیسا ب که‌یفا خونه. نه‌می ژ حه‌قی مه‌می کیم دن. گوتی: نه‌ف قه‌سه به‌ر عاقله (عه‌قله). باوه‌رکه نه‌زی گوهی خو‌دم ته. گوتی: دی باشه. دبیزن، ئیقارای چیی ل نک وی ب قه‌در، یی ب ناث هنارته دوی، ئیقارای خرڤه‌کرن و فه‌حواندن نیزیکی سه‌ که‌سه‌ک، یان ژ سه‌ا پیتر یا کیمتر، ژ وان بیت ل جزیرا بو‌تا ب ناث، کومکرن، میر که‌ت پیشاهیکن

دگه‌ل به‌کوی و قه‌ستا مالا قه‌ره‌تاجدینی کر. گه‌ه‌شتن مالا وی. (السلام علیکم. علیکم السلام ورحمة الله و برکات). پیشقه رابوین. جهی وان خوشکرن، نه‌زیه‌نی سه‌را. شیفا ئینا، شیفا خو‌خوار، قه‌ه‌وه‌و دویرا ئینا، قه‌ه‌وا خو‌فه‌خوار. ئاخفتیت دنبايی کرن. میری گوتی: پسمام خولام، نه‌فه بوچی ته‌ خو‌ژ من سلکره‌؟! نه‌فه چه‌نده من تو نه‌دیتی! قه‌ره‌تاجدینی گوتی: حه‌قی من هه‌یه - حه‌قی من - نه‌ز خو‌ژ ته‌ سل بکم. گو: بو‌چینی؟ گوتی: پانی مروفتیت ریتنگ (غه‌ریب) قویناغا هنده سالا هاته‌ قه‌ستا خودی و قه‌ستا من کره (کره‌ی)، چاوا چی دبی تو بکوژی؟! نه‌و من چو حورمه‌ت ل نک ته‌ نینه، تو میته‌فانی من بکوژی؟! پانی جزیرا بو‌تا نه‌ز دا گاث گاث بکم به‌ردم سه‌ر به‌ئیندا؟! گوتی: چو نه‌ده دلخ خو (چو نه‌ که‌ دلخ خودا)، دیسانی ماده‌م تو خودانی وی یا نه‌تازه د وی کوچکیندا گوتن، دناث وی هه‌می خه‌لکی، وان فیرس و پاله‌وانادا؟ من ژی شه‌رم ژ خوکر، پانی نه‌ز مه‌زنی بو‌تانم، وی چو ئیحتراما من نه‌کر، کو وی قه‌سی نه‌بیژن من. نه‌ز رابوم ژ شه‌رما خو‌دا من گوتی: بکوژن. من زیده‌تر نه‌گوتی. ماده‌م ته‌ حه‌زگره، خو‌ه‌ستییا وه‌ بوی، وه‌ دایی هه‌مانی من ژی دایی. ساله‌ک تو مالک سوتیه‌ی، هه‌ره‌ سه‌ر ده‌راقی هوز و میرا، خه‌رج و خه‌راجی سالانه بستینه. هه‌تا سه‌ری زقستانی. وه‌ره مه‌سره‌فی حازرکه، کاری داوه‌تی بکه‌ نه‌می خاتوین زین دین مه‌می. ل مه‌می مه‌رکین ب حه‌زکرنا ته. (ل دوی دلخ ته). گوتی: باشه، ژئ قه‌بویل کر. گوتی: باشه. بو‌خوب کاروباریت دنبايی هه‌تا دره‌نگی شه‌قی ئاخفتن، پاشی هه‌ر ئیکی قه‌ستا مالا خو‌کر. دبیزن: ها هه‌که‌ر هه‌فتیک هه‌که‌ر زیده‌تر پیقه‌چو، نه‌و وه‌خت هات کو بچن خه‌رج و خه‌راجی بستین سه‌ر دراقی هوز و میرا، به‌کوی گوتی: دی به‌ئیری بلا بیتن. ئیقارای هنارتیه دی گو: وه‌ره کوچکی. قه‌ره‌تاجدین ئیقارای چو کوچکی: میر زه‌بندینی گوتی: پسمام خولام. گوتی: چیه دی بیژه. گوتی: ده‌مه، وه‌ختی کوچه‌راتییه. وی ری قه‌بویه، یی تین و دچن. هه‌ره‌ خه‌رج و خه‌راجا سالا (سالی) بو‌خو وه‌رگره، وه‌کی من گوتی به‌ته. تو مالک سوتیه‌ی. گوتی: باشه. سوبه‌هی ده‌ستوبه بو‌ته هه‌ره. نه‌و مان ل ده‌فتیک هه‌تا دره‌نگی شه‌قی، پاشی فه‌گه‌ریای مال، خو‌پیک دان (خو‌پیک ئینا) بو‌چون. هه‌تا سپیدی سی جتمیت راکرن (سی ده‌ستی جلان به‌ره‌فکر بو‌ برنن)، نه‌رزاقی خو‌راکرن، چه‌کو و عه‌فو و گورگین کوری میر زه‌بندینی نه‌و ژئ دگه‌ل خالی خو‌پاشی خاتری (خاترا) خو‌ ژئ خو‌ه‌ستان و گوتی: ئیمانه‌ت خو‌ و مه‌م، ئیمانه‌تی وه‌یه چون؛ پاشی گوتی: هه‌رن مه‌م ئیمانه‌تی خودییه. نه‌و چون سه‌ر وه‌غه‌را خو، سه‌ر دراقی هوز و میرا و خه‌رج و خه‌راج ستاندن. مه‌م و به‌نگین بیت کرینه ئیمانه‌تی وان ل وی ده‌ری مان. کاروباری مه‌می پاشی چوین بو‌شیف خواردن، پشتی نقیژا مه‌غرب نه‌ وو به‌نگین دا رتیا خو‌گرن ب شیر و مه‌تال فه‌ چنه‌ کوچکا میر زه‌بندینی. به‌لی پا چو که‌سا د خورا نه‌ددیت خو‌لی بدن یا خو‌به‌ره‌نگار بکه‌ن. هه‌یفه‌کی درست ل وی کیشی بون.

دبیزن ئیقاریه‌کی قه‌ولی ته‌مام بوی، قه‌ولی تلاهی ته‌مام بوی، ئیقاریه‌کی شیر و مه‌تالی خو‌هیتلان ب که‌له‌می فه. هندی به‌نگینی گوتی: راکه مه‌مو شیر و مه‌تالی خو، نه‌فه جهی غه‌ریبانه. گوتی: مالا ته‌ خودی ئافاکر، مه‌سله‌حه‌تا خو‌ه کره، هه‌ما نیزیکه دو هه‌یقی دیتر مانه، دی قه‌ره‌تاجدین زقزیه‌ته فه، دی زین ل من ماره‌کن، ما خو‌نه‌باریه‌ نه‌ف شوله هند مه‌زنه؟! نه‌فه مه‌زنی بو‌تانه، خو‌نه یاریا بچوبکانه؟!

دئ ل قهسا خو لئ قه بتن. توچ هزر دکى مالا ته خودئ ئافا کتن؟! گوته: پا ب که یفا ته یه. پا نه ز دئ شیر و مه تالی خو نیم دبیرن: مەمی یی خو (شیر و مه تالی خو) نه برن، بهنگینی یی خو دگهل خو واکرن و قهستا کۆچکا میر زهیندینی کر. السلام علیکم، علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته. هەمی پیشقه رابون. بهری خو دانئ چو شیر و مه تال دگهل وی (مەمی) نیان. بهس بهنگین هه نه. دبیرن: گازی قه هوه چی کر، قه هوه قه ئینا. لبه ر نویشتی یا گپرا. قه هوا خو قه خوار. پشتی قه هوئ ژى جگاره کیشان. میری چافئ خو ل فیرس و پاله وانا نوقاندن. گوته: مەمی بگرن. چارا فیکرا (پیکقه) خو ل ناٹ ملبت مەمی دا مەم زهبتکر و دبیرن گرت. بهنگینی شیر ژ کافلانی کیشا ده ری دئ گوژتنئ کتن، گوته: مەمۆ چ بکم؟ کوژتنئ بکم ژ دهستوریا خودئ و یاته. گوته: نه. چۆ ته لافه تی چی نه که هه ما هه ره. کا توچ ری ژى بیته قیرئ. گوته: که یفا ته یه: گوته هه ما هه ره سالوخیی بگه هینه بابئ من، هوین د هاوارا من هاتن، نه ژ ناٹ دهستا خلاس بوم، خودئ نه ز خلاس کرم باشه، خلاس نه کرم هه ما خودئ، کا دئ چاوا چیکتن؟ دبیرن، بهنگینی خو ژ ناٹ له پی و ان ئینا ده ری و ده رکه ت بی ته لافه ت. پانی نه مر نه دایه کوژتنئ بکه ت. هه که دا سه ری خو ده بنت سه ر یی وی، دا هند ا ژ و ان کوژت کا پاشی دا چ بت. نه وی شه قئ بهنگین به زی ناخویری شه ف و ناٹ، هه سپئ خو ژ ناخویری کیشا ده ری زین ل سه ر پشتا هه سپی شداند و، سو یار بوی و به ری خو دا یه مه نا به هدینا کا ل کی ره خی (ته ره فی) قه یه. که ت دنیایی. وی شه قئ روندک خو د چافئ دا ناگرن ژ به مەمی، هندى هندئ دل کوزییه و دلئ وی ب مەمی قه یه، نه و چۆ سه ر وه غه را (خوه). مەم وه ختی گرتی هه ر دو ده ستئ (ده ستیت) وی ژ پشتقه گریدان، ئیناند و نا قی ت د زیندانا مه زندا. زیندانا برجا به له ک. فه رماندا چو که س ده ستوریا خاتوین زینی نه دهن، هه تا نه ز ده ستوریی نه دهم.

پانی زیره قانیت ل سه ر خو دانانه به ر وه نه کر خاتوین زین بجیت. خاتوین زین رابو خو ره ش و شین کر، جلکئ غه مگینی کرن به رخو. وه لئ هات رۆژ بۆ رۆژی دادوه ریا، هه تا خو وه کی دارکۆکی (دارکۆکه ی) لئ هات، هند ره ق و ه شک بوی ژ قه هرئ مه میدا، هند دل لئ شه وتی. دبیرن هه یقه کی ته مام پشتی هنگی مەم ما د زیندانیدا. دبیرن، وه خته کی دو باه ده رویش د گه رهن ل دنیایی نه سییی وان ب مالا خاتوین زینی که ت. السلام علیکم، علیکم السلام ورحمة الله وبرکات. وه چ دقیت؟ گوته وللا نه م ل رزقی خو د گه ریین. خاتوین زینی گوته باشه نه ز دئ وه خه لاتکم، خه لاته کی به رکه تی دم وه وه له زئ کاغه زه کی ژى دم وه هه که هوین ب جه بین. هه که وه ب جه ئینا وللاهی هوین دئ د دنیایی روی سپی بن و ل ناخره تی ژى به لکی خودئ جهی وه خوژش بکه ت ل سه ر خاترا فی مرۆقی. گوته بیژه خاتوین. نه و رابوی هه ر ئیکی ده ز تر خه لات دانئ و ده سته کی جلیت زه لاما ژى بیته ژیهاتی دانئ. رابوی کاغه زه ک نفیسی بو قه ره تاجدینی تیدا گوته کو ل نک ته مه معلوم بت پشتی هه یقه کی مەمی گرتی و نا قی تییه د زیندانیدا و نه و ژى بی خه به رم نزانم مرییه، دبیت گوشت بت. نه ف کاغه زه خو بشه ف بگه هت ده ستئ ته تو دقیت د هاوارئ بیی، یان برۆژ بگه هت ده ستئ ته د هاوارئ وه ره، خو هه تا پاریی زادی د ده قئ ته دا بیت، پا قیژه (ژ ده قئ خو بییه ده ر) و قه ستا مەمی بکه. پاشی نفیسی نا قئ

خول بن دانا. گوته: هانی. کاغه ز داٹ ده رویشا، خاترا خو ژ خاتوین زینی خاست. خاتوین زینی گوته ئیمانته قئ کاغه زئ زویکا بن. ده رویشا گوته: به لئ. ده رویشن ده رکه فتین دنیایی پانی ته ماعیه، ده رف و زومیدا نه کرن. دئ ل فی گوندی، دئ ل گوندئ هه. دبیرن، ره نگه هه تا هه یقه کی، پیتر بان کیتر هه تا رپیا وان خودئ قئ ئیخست. چافئ وان ب وان چادرا که فت. قه ره تاجدین یی ل سه ر درا قئ، چه کو و عه فو و گورگین یی ل ده ف، نه و بیرا د کاغه زا نفیسی هاته بیرئ وان. ده رویشئ مه زن ل یی بچویک زفری گوته: هه ی مالا ته خودئ ئافکر، مه حه قئ وی حورمه تی ژى خوار، نه فقه نیزیکی هه یقه کییه نه و کاغه زا ده ربکا مه دا کاغه ز دقیا ده جدا گه هشتبایی مه چ لی کر؟ نه نه م ژ به ر گونه هئ وی ده رنا که فین (نه م ژ گونه هیته ویدا خیر نایینن). دئ هه ره زویکا کا خودانئ وان کییه قئ کاغه زئ بدیی. ئیکئ ژوانا کاغه ز بر چۆ به ری خودایی چه کۆ یی ل به ر ده ری چادری راهه ستایه. کاغه ز داٹ چه کوی. چه کوی هو به ری خودایی زانی. گری و قه ستا قه ره تاجدینی کر. گوته: ته خیره؟ ته چ گولی بویه؟ تو بۆ دگری؟ گوته: که ره مکه بخوینه. به ری خو دایی هه یها! پشتی وان ب هه یقه کی مەمی گرتی نا قی تی د زیندانیدا. خاتوین زینی سه د سلاٹ ل وه کرینه گوته یه: هه که پاریی زادی د ده قئ ته دا بیت، پشت گه رویا ته نه که قی ت، تو نه خوی، تو رابی قه ستا مەمی بکه ی، تو ژقی گرفتاریی بینی ده ری ده ستوریا من نادن نه ز بجم سه را بدم.

گوته: دئ له زکن به زینان. دئ زوی چادرا بته پیین. نه زئ چۆم، ده جدا هه سپئ خو وه کی هه ر جارا زینکر، هه ر چارا وه کی چار پاله وانا زری و کومزریی خو د سه ر سه ری خو دانان، مه تال راکیشان شیر رویسکر و چادریت خو به ستان و قه ستا باژیری جزیری کر. «سبحانه الله» وه سا ژ که ل هاتن ب وی ئیه تی هاتن کو هه که مەم چۆین، مریان نه و دئ باژیری جزیری خرابکن. هه ر وه خت پشتی مەم گرت، رۆژی سی نه قلا و چار نه قلا، نوبه دارئ ل سه ر بانئ برجا به له ک به ری خو دن، ها قئ بیته نه بیته ک دی، قه ره تاجدین دئ گولی بیان و هه وارا مەمی بیان. دا نه م تشته کی ژ خو بزانی. به کوی نه ف و نه ویدییه نیشادان گوته: هه شیاری خوین زیره قانیی بو خو بکن. وه خته کی بویه هه تا میر ب خو بویه، ژ ئودا خو چۆیه سه ر بانئ قه سرئ، وی به ری خو د دت دنیایی، ئاه به ری خو دایی قه ره تاجدین ده رکه فت و هه ر سی سویبار ب دویف قه نه، یی وه سا تین شیریت وان درویسن ل سه ر ملئ وانه، مه تالی وان راکیشانه دا هه ما بۆ شه ری به ره ه فبن. گوته: به کو. گوته: چیه؟. گوته: نه فقه قه ره تاجدینه وی هات، غه زه بی وی گرت. یانی نه ز ب دویریییی چه ند به ری خو ددمئ، هندى هندئ قه هریه، سیما یی وی وه سا ره ش بویه. نه و قه ره تاجدینی هند خولکئ وی قه کره، سپی و ژیهاته، خولکئ وی وه سا ل پیش چاقیت من ره شه، هندى هنده قه هرییه، نه فقه هاتن جزیر خراب بوی. گوته: چ بکه م؟ گوته: رابه زویکا مرۆقه کی بیه مه زلا قسرئ یا بنی قه (بن قه سر)، بلا تیقه باتن و تو ژى رابه، ده ستئ کورده کی د ده ست خو بنه، هه ره به ر ده رگه هئ شویره ی، نه ز و تو (میر زهینه دین و به کو) دئ راهه ستین، نه و دئ هیته و قه سا ژى بیژت، دئ خو ژ ته عاجز که ت، بیژئ: پسمام خولام، خو عاجز نه که، من چو نه کره. دئ بیژت ته کانئ مەم؟ بیژئ: مەمی قه سیته پویج دیسانئ گوته من؛ من نزانئ ل سه ر خاترا ته چ لی بکم، وی هه من کره د

مهزلا قهسریځ څه، مهزلا هه یا بن بیځنی څه، ههما ژ بهر قههرا خوځه. من گو بلا پچهکی قههرا من بشکیتن. گافا ل بهر دهروکن ته وه گوتی دئ رها فیتهرسیی لئ شکیتن. دئ بیژیت: دئ پا کانئ؟ دئ بیژیت: د ته به کا (ته به قا) قهسری یا ملی بنی څه به. دئ چیت بهر دهری دئ گازی کهت، بلا نه و مروځ بیژیت: نه ز ناهیم. میره بلا دلئ میری نه شکیتنه وئ قههریبه، دئ سحرای من بهر ددت.

وه بیژئ، نه و ژئ دئ سه خهرا وی شکیت و دئ نهرم بتن. دئ بیت پا دئ سحرای بهر دتن. هوسا دئ قههرا وی شکیت، نه و کین د زکیدا نامینت. گوتی: دئ باشه. سفک نه و رابوی چوځو کوره کئ خو میر زه بدینی بر چوځو بهر دهرگه هئ شور هئ راوه ستا. قههرا تاج دین ژ وئ څه هات، یا ره بی وه سا ژ کهل یئ تیت تو خو دبیزئ پرته کا گور بیبه ل بهر چاځیت وی، گه هشت نقتا سیر، شیر رویسکر، هه گوتنه گوتی و ژ کوی پیځه چاوا نه زئ ساخ د سهر دنیا پیدا ته پشته من مہم گرتیبه و ته ناځیتیه د زیندانیدا!؟

میر زه بدینی گوتی: نه ز هیځی د کهم پسمام خولام، خو کوزه نه که مہم و بیبه دیسا قهسیت نه تازه (نه ژ رهنګ) گوتن من، من گه لهک ژ خو شهرم کره، من د مهزلا قهسری یا بن بیځیبه دانایه. ل وئ دهریبه. گوتی: هه ی نه؟ گوتی: به لی. نه سه حئ؟! گوتی: نه سه حئ. ههما ب سویباری چو دهر دهرگه هئ قهسری را بوری گوتی: مه موز، گوتی: هه ی له بی. گوتی: دئ وهره دابچین مالی. گوتی: نه ز ناهیم. میر گه لهک عاجز بویه. گه لهک دلئ میری نه خوځ نه که، میر دئ من بهر ددت. دئ سحرای من بهر ددت. سه خهرا وی شکست، رها فیتهرسیی لی شکست و بینها وی هات نه زئ پا ب خو چو نینه، نه و ب خو یئ دیت، دارخازا خوه. خودئ نه ئینا هزری کو بچیت بزانیته نه و مہم یان نه. چه زکرنه خودئ بو. ژ بهر هندئ قههرا تاج دین چو قه ستا مالی کر. رونیشت خارئ. چه کو و عهفو چوځو گوتی: برا خولام چو نینه. وی ده ستوری خوه سستیبه، گوتیبه: بلا میر عاجز بویه. دئ سحرای من بهر ددت، دلئ میری نه هیلن. گو نه څه ناخفتنا مہمیبه. ... دئ... رونیشتان، خار و څه خار، نقساقن هه تا سپیدئ. سحرای به کوی چ کر؟ به کو رابو چو نک خاتوبن زینئ گوتی: خاتوبن زینئ؛ گوتی ته چیه دیسا به کو؟ گو: مزگینی سهد مزگینییا من ل ته، ته چ گولئ نه بویه؟ گوتی: نه. گوتی نه څه قههرا تاج دین وئ هاته، دئ رابن ته ل مہمی مہرکن. هلو هه ره مہمی ژیندانئ بیبه دهرئ دهول و زورنا ببه نه هره. گوتی: هه ی نه؟ گوتی: به لی گوت: نه سه ح؟ گوت: نئ نه ز ځی گافئ یئ ژ مالا برای ته تيم. دلئ خاتوبن زینئ وه سا گهش بو، خودئ دنیا یئ تیرا وئ نه دکر. رابو سه رخو هفت ده ستیت جلان ئینان دینان بهر خو. قونسورا خوه نه بینکا خو یا پیک هاتنی (خوچیکرنئ) دانان بهر خو، ههفت ده ستیت جلان ل بهر خو کرن (*). نه څی نه څی، ئیکي ژ هه میا گوتی هه ما نه څه ژ من تی، کرن بهر خو، خو پیک ئینا ته خمه خو کر بهر خو (**). شمکا خوه ناځیت سهر یئ خوه (کره پئ خو)، گازی ناځده ست و خداما کر، دفته رئ خو ئینان دهرئ چهنده جاهیرئ (تولازیت) وه کی خو ژبها ته (سپه هی) هه تا چل (۴۰) جاهیرا ل دوی دلئ خول دهف خو کومکرن و گازی موترا کر، دهول و زورنا لیدان، بو هورمه هورم و گورمه گورما دهول و زورنا. به کوی چه پک ل خودا (ل چه پئ

(*) دياره هفت جوریت جلان بوبینه
 (***) ته خمه چهک و خشرن.

ژځری) چو سهر دهځی زیندانئ گوتی: مه موز مه موز. گوتی: نه. گوتی: هه ی مالا ته خودئ ناځاکرو، مخابن لای وئ وهک ته، لای نه ستیله کو د داری دنیا پیدا هه که لای وئ وهک ته هه بن گه لهک کیمن یان نین هه تویی. تو ب دوف ژنا که ځتی، هنده رئ نه ولات، بهرئ خو بدیئ ناها دا شوی. ځی گافئ گورمه گورما داهول بیبه پویک پویکا زورنا بیبه. دئ هیت خاترا خو ژ ته خازیت و دئ چت. گوتی: هه ی نه؟ گوت: به لی. پانی هه کهر تو ژمن باوهر نه کی، مہمی گوتی نه ز ژ ته باوهر ناکم تو مروځه کی دهر و کهری (دروینی) سهد قهسیت ته ئیک ناهیت. وهرجوتی (ئیک راست نینه). گوتی: دئ باشه پانی من و ته بلا شهرت بیت، هه که تو باوهر نه کی، گوتی: نه رئ. گوت: هه گه ر دهنګی دهول و زورنا نه هات سهر دهرئ زیندانئ گوتنا ته راسته، نه ز مروځه کی دهر و کهرم، به لی هه که هات تو بزانه وه کی منه (وه کی من گوتیبه). گوتی: باشه. به کو چو. وهرخت به کو چو، خاتوبن زینئ بهرئ داوه تا خو گریدایه (بهرئ داوه تا خو که ځتی) موتری دهول و زورنا یئ لئ دهن و دبیزن. گوتی: دئ هه ره نه ممر دا، داکو بین مہمی بین دهر. قههرا تاج دینی هاژ هندئ نینه کو مہم د زیندانئ دایه. سحاره. گوتی: هه ره بینه دهر. ده ستور دایئ گورم گورم دهول و زورنا ل سهرئ دهرئ زیندانئ. مہموز گوت: ناها به کوی راست گوت. خاتوبن زین ب وئ قیامه تا دهول و زورنا څه، ب وئ شه هیانئ څه هات سهر دهځی زیندانئ. مہمی باوهر کر و چو گومان ل نک نه ما کو زینئ شو بکریبه، هاتیه خاترا خو ژئ بخازیت. ئیه هات سهر دهرئ زیندانئ خاتوبن زینئ گازی مہمی کر گوت: مہموز. گوت: نه ناخشته کا وه سا مه لیل و زلیل ژ هنافسوتنئ مہمی گوت:

نه ی خاتوبنئ خاتوبن زینئ.

کچا میر ناځدلی خویشکا میر زه بدینی

تو نه هاتی من ژ هبس و زیندانا بدهرینی

تو یا هاتی رها ل پشته من دا مایی، تو دئ وی ژئ بز دینی

ره که ل پشته من مایی تو دئ وئ ژئ بز دینی.

وه ریس ناځیت گوتی قهولئ ته خلاص بوی، وهریس چئ؟ قهولئ نه ویدییا وئ خلاص بو چو، تا

مرنئ گرت. وهریس ب کوتنه کا ئیخست ناځته نگا وی و کیشا، هه تا ل هوائئ خست ستو لئ

خوار بوی گو:

ههرئ خاتوبنئ خاتوبن زینئ

له زکه بله زینه

دو فه قا ب سهر منرا بگه هینه

دا ل من بخوبن دهوران و یاسینه.

وئ له زکر و له زاند

دو فه قه و دو مه لا ئیناند و

دهور و یاسین ل جنازئ مہمی خاندو

گو: مەمۆ ھەلی سەد جارا ب من ھەلی
دئ بەرئ خو بدە عەبدالا خودئ سورگولئ
ھو خەمەک ھات و شەھیانوک بەتلی.

داوەتا خو بەتال کر. پانئ پوژا وی ھات، ئەمرئ خودئ کر. زینئ چو پرچا سەری ب خوڤە نەھیللا
ھەمی بجارەکنئ کیشا و جلیت خو دراندن ژ خەم و پوسیدەبوینیدا. خوڤەقوتا، ل خودا ھند ھەتا نەھشیار
بوی، کەت وئ دەرئ، بئ ئەزمان بوی (ئەزمان لئ شکەست). چار دەست را کرن برن دانان سەر جھئ
وئ. پانئ ژ گالگان و ھاتن و چۆن قەرەتاجدین بئ ھەسا بەلئ دئ کیرئ گرت، مەمی ئەمرئ خودئ کر.
گوتئ: چاوا ئەمرئ خودئ کر؟ د کتیرا چئ بوی؟ پانئ گوت بئ د ئەختەخانئ ڤە؟ من جزا خستیئە ئەزئ
بەردم! گوت: بەلئ. سڤک چەکو و عەفو شیر و مەتا لیت خو ھەلگرتن چو نەزندانئ. بەرئ خود د دنئ
مەم تەمام بوہ. شین و تازیبا مەمیئە. ئەوان ژئ چو سەر و چاڤ ب خوڤە نەھیلان ژ بەر مستیت ب
سەر و کولوختئ خود دادان و دگوت: مالا تە ویرانو ئەڤ لاوئ نەسنیلە چاوان ژ دەستی مە دەرکەڤت من
نەزانی کانی روح تیدا مایە، ئەز دا زانم چ بکەم. قەرەتاجدینئ پاشئ ئەسحئ زانی گوت: وەیلئ مالا
تە خرابو زەبندین، ئەڤە ب راستئ تونە یارئ منئ، تە ھول من کریئە؟! ئەڤرو ئەڤ لاوئ نەسنیلە
ئیمانەتئ خودئ و ئیمانەتئ من، تە ئەڤ بئبەختئ یە لئ کر؟ پا ئەز رابم یا خودئ جزیرا بوئا خرابکم،
ڤەیدە ناکت. ھەر مەم چۆ. دبیتژ دئ چۆ سەر گۆرئ، زیارەتئ مەمی کۆلا، جنازئ وی را کر تەسلیمی مالا
حەقەر، ریتیا خو گرت و ھاتنە ڤە (*).

پاشئ دبیتژ چۆ میر زەبندین دیت. گوتئ: میر زەبندین. گوت: چیبیە بئژە. گوتئ: چ تەکری تە ل من
کر، ئەڤە تە نە ل مەمی کر. مەم براین من بئ مەزن بو، ئەز براین بچویک بوم. تە چەوا ناڤاھی ل
ناہینا من و خو نەھیللا. توب کەیفە خویی. ئەزئ چۆم ب خاترا تە. ریتیا خو گرت و چۆ مالا خو
رونیشت خواری، خو ژئ دا پاش. دبیتژ، ھەمی ماشەللا، ژ خودپرا خاتوین زین پاشئ مرنا مەمی وە لئ
ھات چو روح تیدا نەما ژ قەھرا دا.

دبیتژ سئ پوژا چۆن پوژا چارئ بارانوکەک ھات. میر زەبندین چۆ گوت خوشکا خو: کەکن. گوت:
چیبیە؟ گو ھەکە توبدی ب خاترا خودئ و خاترا من تو بچئ زیارەتئ مەمی سەحکەئ، چو دلۆپا نەکەتن.
ھندە کایئ ژئ بکە بەر تلین خو، زیارەتئ باش ڤەقوتە. بەس سەلام بکە. ئەو دئ سەلاما تە ڤە دەت.
گوتئ: چاوا دئ سەلاما من ڤەدەت مریئە؟! گوتئ: دئ ڤەدەت، ب شەرت بەس تو سویند بخوچ ڤەسا
بئژتە تە، تو بئژئ من. گوت: ئەھد بت چ ڤەسا بئژت مانئ ژ کنارئ تەڤە ئەز بئژم تە. گوتیئ: پا دئ
ھەرە. ریتیا خو گرت و چۆ. ب تنئ چۆ. کارکر بەرتیلا خول سەر خاترا وی بەلئ ژ دەست وی ژئ
دەرکەڤت نزانیبیا وەلئیبیە، چۆل سەر زیارەتئ وی راوەستا گوت: «(السلام علیکم) یا مەمی ئالا» گو:
وہی علیکم السلام ورحمة الله وبرکات». تو سەر سەرئ من و بابئ من ھاتی یا میر زەبندین. تو
گەلەک ب خیر ھاتی. دبیتژ وە ل میر زەبندین ھات خو ھەکنئ دا ھەر ژ سەری ھەتا بنئ پیتیا ڤەلەرزئ و

(* ل ڤیترە د ڤیا گوتیا چو دا میر زەبندین بیئت و دیت

رەجفکئ گرت گو:

لولو ھەرئ مەمۆ، ھەکە ھاتبا کرینئ
وہزا لئ دم چەند زتیر و مالئ خزینئ
ئەز دا ل تە دم چەند زتیر و مالئ خزینئ

ژ نوبکا پانئ پیتشەمانبوی، ئەڤ مرۆڤئ نەسنیلە ھە (یە) و ژ دەست دەرکەڤت. دبیتژ ئەو کا ب
سەرگۆرئ وی وەرکر و ڤەقوتا ژ نوی گو: ئەزئ بچم بخاترا تە. گو: تو دئ چئ؟ گو: وەغەرە خیر ب
ساخی بچئ. بئژە خوشکا خو خاتوین زینئ گەلەک سلاڤا پیتش من ڤە لئ بکە بئژئ، پوژا ھەشتئ ئەو
نەھیت ئەز دئ بەرئ وی چم بەھەشتئ، بەلئ سوژ بیت عەھد بیت بئژئ. گوت: ئەھد بیت ئەز بئژمئ.
گو: ھەرە توب خیر بچئ. وی ریتیا خو گرت و روندکا خود چاڤیت میر زەبندینئ نەگرت گور - گور
دھاننە خارئ، ھەتا ھاتی بئ تنگژئ و دلئ وی تژی گریہ. چاڤئ خاتوین زینئ لیبیە ھەتا بیت، دا ژئ
پسیارکتن. دبیتژ: ھات و ل بەر راوەستا، گەلە گری د ھەڤکیتیئە. گوت: ھا برا تو ھاتی؟ گوتئ: ئەز
ھاتم. ئەوئ ھەر ژ نک خو گوت: ئەز بەر دلئ خوشکا خوڤە چم. کانی خوشکا من ریتیا وی چیبیە؟!
گوتئ: تە سلاڤ کرئ/ گوت: «ئە» گو: سلاڤا تە ڤەدا؟ گوتئ: ئە، گوتئ: دئ باشە ئیہ، گوتئ: برا
خولام، ئەو ھەرچۆ بەر رەحما خودئ، خودئ عفوی ئازا بکتن، ل ڤئ دنیا بئ پیتشەمان نەبتن. ئەڤە ھەمی
ڤیرس و پالەوان و جندین جزیرا بوئان کانی تە کی دڤیت ئەزئ تە لئ مەھرکم. گو:

ھەرئ برابو لولو ھەتا تاخی

ئەزئ ھەشئ ھیرم و دگەل زاخئ

من نەچو ڤلە ھەنە نە باخوئ

پانئ ھەر رەزەکنئ رەزەڤانەک ل بەربوی

من ژ عەبدالا خودئ مەمی ئالا ل سەر دنیا بئ ھەبوی

ئینا گوتئ: من کەسئ دی ژ بلی وی ل سەر دارئ دنیا بئ نەڤیت.

بئژە چ ڤەرار تە کرنە؟ گوت: مادام دئ ھەر وە بئژئ، گوتبو: سلاڤا ل خاتوین زینئ بکە، پوژا
ھەشتئ ئەو نەھیت ئەز بەرئ وی دئ چم بەھەشتئ گوتئ: ھەئ نە؟ گوت: بەلئ: ئینا دینئ
گوت:

عەمەد و خودئ شەخسئ بە پوژە

وہیلئ تە خەمو پاڤیژت بەن و بشکوژە

خاتوین زین نەمینت ھەتا دانئ سئ پوژە.

دبیتژ ھەتا دانئ سئ پوژا درست ئەمرئ خودئ ب جھ ھات ئەو ژئ بر ل بەر زیارەتئ مەمی ڤەشارت.
پاشئ ڤەشارتئ قەرەتاجدین گەلەک عاجز بو، بەرئ خودایئ (ھزرت خوکرن) گو: پانئ ئەڤە ژئ چۆ،
وہرە ڤئ بەلایئ، مرادا فان ھەر دو مرۆڤان حاسل بوی، ل سەر دنیا بئ، سەبەبئ وان بوی بەکوبئ کۆرە.
گوتئ: ھەئ ھئ سەر و بارئ قیرئ، سەر و بارئ دارا سوہەئ کومبکن ل مەیدانئ، ئەمئ بەکوی سوژین.

به کو گرت هەر ئێکی یی ترکچی، یی قیپردار هه بوین کومکرن. به کو ئینا گرتدا ب دهست و پیتییا، گوریا ئاکی دادا.

گوتی: دهستویرا من بدن من وهسیهت هه نه. گوت: وهسیهتی خو بکه. گو. بیژنه کچا من بلا بیت هه ره (هتیره). هنارت زینی کچا به کو ئینا بره دهف خوهه گوتی: بابو، گو: بابو، گو نهفه نهز چۆم ما من وهکر نهو ل سهر دنیا یی بگههن مرادا خو؟ کوتی: نهخیر. گوتی: نهفه نهز چۆم بهر رهحما خودی. دی من سوژن، شهوتین. دگهل گاڤا نهز شهوتاندم وه ره خوهلیبا ئاگری، چ گاڤا ئاگر فهمریا وی خولیا ئاگری تیکهده، نهزی بم وهکی گویرساسهکی کهقم بن خولی. تازه هوبر بهتیره، ببه سهر زیارهتی مەمی و خاتوین زینی وهرکه، رۆژا قیامهتی نهز ده رگه هفانی ده رگه هنی وانم ل بهههشتی. گوتی: ههینه؟ گوتی: بهلی. دبیتن، به کو گرتدا دانا سهر ئاگری، ئاگر دادا. هندی گوت: هاواره، کهسی ب چو نهگرت. پانی جزایی وی نهوه. دبیتن ههتا نهو ئاگر فهمریای، ههر وهکی گوتیهه کچا خو، وهکی گویرساسهکی بوی کهتیبوی بن. وی خولی راگر، تازه هوبر هتیرا بر ب زیارهتی مەمی و خاتوین زینی وهرکر. دبیتن ههتا فنی گاڤی ژ ی بویه دهحل و ستری و که بهر ل سهر شین دین.

نهمی ل سهر بهندا وان (مههم و زینی) خلاس بوین. دبیتن هه می ماشه لای یانی نهف باژیره گه لهک پوسیده بوی، نهف ههردو مرۆڤی نهسنیله نهگههشتن مرادا خو. بهنگین یی چۆیه هاواری بهت نال پاشایی بابی مەمی دا کو د هاوارا مەمی بیت.

بهنگینی خودی ریبیا وی نیریک کر. زویکانی ئیکتی ژ وی چوهه وی گههسته نال پاشا. نال پاشا عهسکه ری گران وی راگره (۴۰) ههتا (۵۰) هزار وی راگره، وی (دی) قهستا باژیری جزیری بکت تولا کو ری خو هه که ساخیت بهردهت و بینن و باژیری ژی خراب بکت. ئیه دبیتن هه می ماشه لای هه که ره هه یقه کی پستی مرنا مەمی هه که ره دو هه یقا کیشا، دبیتن سحاره کی رابوین هه یها دوری باژیری جزیری وی وهلی هاتنه تو کهس، نهئنس و نهجن نهشیت ژی ده رکه فتن، ههر چار رهخیت جزیری زهبتکرینه، چادر و خیقته لی قه دانه. بوی سههم و وههم کهت د باژیری جزیریدا، ئیدی کهس نهشیا ده رکه قیت.

ههر کهسه کی نهف پرسیاره ل هزری بو دکر، بابو نهفه چیهه؟ چ نینه؟! گوت: نهم نزانین نهفه چیهه؟ بهنگین چو نک نال پاشا بابی مەمی، خوهست چۆ دهف. گوتی: ههری دهسته برایی کی نه ئی ل هه ره (هتیره)؟ گوت: ئیکی دبیتن قه ره تاجدین وی ل هه ره یه. وان ههر دووا روح ژیک جودا بوی. گوتی: تو برایی مهزن و نهز برایی بچویک، نهفه بوی دهسته برایی وی.

چه کو و عهفو نهفه نه. گوتی: ههینه؟ گوتی: بهلی. گوتی: پا دی باشه. گازیگر سهر عهسکه ری خو، هه می کومکرن. گوتی: چ کهسه دی دهخاله تا چادرا بن بئ نهمر بکوژن، بی سوئال و بی جهواب. وهسا نال پاشا نه مردان. نال پاشا و بهنگین دگهل دهسته که کی و ئامری عهسکه ری ریبیا خو گرتن بچن مالا قه ره تاجدینی، دهسته برایی مەمی، پسپارا ژی بکن کانی چ ل مەمی هات. نهو درهخه کیرا دچن، قه ره تاجدین ریبیا خو گرت د رهخی دیرا قهستا نال پاشا دکهت دا مسکینیا خو ل نک بکت. مهسه لا مەمی بیتن. بیژت حال و حوال بوی نهفه هوسا چیبوی. کانی دی ژ یی ناخفتنا وان چ نه تیجه

ده رکه قیت.

ژ قودره تا خودی، هه که شولا خودی به سه ریکه نه نینت مرۆڤ نهشیتن ب سه ریکه بین. نهو دریکه کیرا دچن، تاجدین ددریکه کا دیرا دچیت ناف عهسکه ری، قه ره تاجدینی ژی دکوژن ب بی دهستی. ههتا نهو دچن قه سری پسپارا قه ره تاجدین دکن. گوتی: وللا وی ژی قه سستا خودی و یا وه کره. وی قه سستا ناف عهسکه ره؟! هه می مالا من خراب وللا قه ره تاجدین نهو کوشته (کوشتییه). ههتا نال پاشا دزقیت، بهنگین به ری خودی، قه ره تاجدین یی کوشییه. دی چار رهخی باژیری جزیری زنجیر کرن گوتی: نهز چ بکم هه می هاتن دهخاله تی گوت: نه مان مه کر هوبن نه کن. هاوار حال و نهحوالی مەمی نهفه بوی. میر زه بندینی نهف بییه ختییه لی کر. خودی نهز چ بکم. ژنا قه ره تاجدینی که وزه ری کو ری خو یی ساڤا کره ملی خو هات خو ئاقیت بهر دهستی نال پاشا گوت: من هیشی یه تو بدی بو خاترا کیتل و گۆری مەمی و قه ره تاجدینی ژی، دوی ریدا چۆ. توفی جاری باژیری جزیری خراب نهکی. یانی نال پاشا هه یقا کهسی قه بویل نه کر، ئیهتا وی نهو بوی جزیری خراب بکت. بهس پسپارا کر گوت:

نهفه چ حورمه ته؟ بهنگینی گوتی نهفه که بانیا قه ره تاجدینه. نهوی نهه عهسکه ری کوشته. نهوی دهسته برایی راستی مەمی گه لهک هه ژیکره.

گو: هه می نه؟ گوت: بهلی. گوت: وللا ل سهر خاترا وی نه بو بیا نهزا (نهزدا) جزیری وهسا خرابکم کو گوتیا به ری جزیری ل قییره بو. نهزا وهسا خرابکم. بهلی دی هه ره خوشکا من، من دا خاترا خودی و پیغه مبه ری و خاتراته. باژیری جزیری نهز خراب ناکم. بهلی نههد ل من که تبتن دا کهس نه بیژن نال پاشا عهسکه ری خو راگر، چو سهر جزیری نهشیا خراب بکتن، من نههد وا دانایه سهر روخا خو نهز به ره کی ژ تاقی برجا به لهک راگم و نهز بیم. ئللا نهز خرابکم دا سویندا من نه که قیت. دبیتن هاتن شقا ل سهر ئیخستن برجا به لهک، به ره که ژی راگر و دگهل خو بر، قه ده ره کی بر، دبیتن، ههر ئیکی نه مری عهسکه ری خو، ل رهخی باژیری جزیری گره که وی ل وی ده ری ههتا نهه ژی نهو گر مایه، دبیتن «گری جوهورا» نه مری سهر عهسکه ری خو کر، ههر ئیکی ته ژی جهوری ئاخ ژ باژیری ئینا ل وی ده ری فالاکر، بوی گره، گوتی: گری جهورا. گو: دا کهسی نه بیژن، نال پاشا عهسکه ری خو بر و چۆ، نهشیا جزیرا بو تا خراب بکهت. نهفه دا سوند ل من نه که فتن. نهفه دا سهر خاترا که بانیا قه ره تاجدین. هزار ره حمه تی خودی ل ده بیایی وه ب خاترا وه.

دهنگی سعیدی پیروی (۳۵) سالی

خه لکی گوندی دار هوزانی قهزا زاخو.

نفسینا ۱۹۷۵/۹/۲۲

صادق بهاء الدین نامیدی

***

چپرؤکا ستي و فهرخي

دهنگي سعیدی پيروی (۳۵) سالی
خه لکي گوندی دار هوزانی قهزا زاخو.
روژا ۱۲/۸/۱۹۷۲ هاتیه تومارکن
نقیسینا: صادق بهاء الدین نامیدی

هه بوی نه بوی چو ژ خودی و پیغه مبهرا مه ستر نه بوی. وهختی زهمانی به ریدا، ئیکی د گوتنی خه لیفه و هادی. هه دو برابیت ئیک بوین. ههردو بی زریهت بوین، هندی خه لیفه بوی چار کچی وئ هه بوین. هندی هادی بوی چو زریهت نه بوی. گوتنی: خه لیفه، گوتی: برایی من، نه ته و نه من هه چکو نه م میراته نه. مه چو زریهت نینه، کو بنیاتی فی جهی هه می نه من. پانی عه مه لهک ل مه بیت مالی مه دئ بۆکی بتن؟! پی تشیبه ب هه می رهنگی هه بی نه م بگه رین ل زوریه ته کی ب دت ئیک ژ مه ههردو کا. هادی گو خه لیفه: برا پا تو برایی من بی مه زنی چ ره ئیا تو حمز بکی، نه ز دئ ل دویف گوتنا ته بم. چ قرار تو بدی نه ز ل بهر ته حازرم. گوتی: باشه، سو بهی خولیک بده، نه ز و تو دئ درکه قین دنیا بی قهستا شیخ عه بدولقادر گه بلانی کین. ل نک فه چین به لکی خودی بیرا ژنکی مه بینی. خودی زریه ته کی بدی مه، هه ما واری مه نه میراته بتن. گوتی: بلانکی برا، قهیدی ناکتن. دبیتن، به لاقبوین. سحاری خولیکدان، ههردو سیاریون، یا دهنی خو هاقیتن ناغ عیالی خو (یا الله) تو ب خودی کی و قهستا دنیا بی کرن و شیخ عه بدولقادر گه بلانی، مه رقه دئ وی بو خو دوعاکی بکن، به لکی دوعا وان قه بویل کتن. خودی فه رماندا مه لکی جبرائیلی کر، دو سیف ژ سیفی به هه شتی دانه قی گو: هه ره بده وان ههردو مروقان و بیژی بلا ژ وئ دهری پیغه بزقرن مالیت خو (انشاء الله) دوعا وان دئ قه بویل بتن.

دبیتن مه لکی جبرائیل نازل بوی پیشاهیبا وان ل جای سوفي هکی سلاٹ لی کر، گوتی: ها یا به گزاده یا شهزاده، هوننی کویفه چن؟ گوتی: نه می چین ل دنیا بی گه رین. نه م ههردو خه لکی جهه کی نه، بیت باژی ره کی نه. جه ل بن دهستی مه قه یه. یانی نه م بیلی دهنه. هندی برایی من بی مه زنه، نه وی چار کچ هه نه و نه ز بی زریه تم. گوتی: دئ باشه، بیهنه کی رونیشته خاری بو خو سوحهت کر. گوت «انشاء الله» هه که نه ز ریبیا وه کورت بکم چاوانه؟ گوتی و لاهی ب که یفا ته یه. یا ما هه ما خودی ریبیا مه کورت بکهت، ب خودی نه م ژی حه زدکین. نه م پیتر مانندی نه بین. گوتی: بلانه کی. دهست ناقتیستی دو سیف ژ بهریکا خو ئینان دهر؛ نه م ههردو سیف سیفیست به هه شتی بوین، خودی بو وان ههردو برا هنارتبون.

گوتی: دئ هه رن هه ر ئیک ژ وه هه کو بو نیقا شه قی پیغه که ره کی سیفی بخون و که ری مایی بدن که بانیا خو و هه رن ناغ نقینیت خو، (انشاء الله) خودی دئ قه یدا وه قه کت دئ زیده یه کی ئیخت دویف وه، نه م خوه زیا وه خواسته (خاستی) دئ ب دلی وه بتن. گه لهک ژئ مه منوین بوین و دهستی وی هژاند و خاترا خو ژئ خاست، گوت: دئ هه ره تو ب خیر بچی. نه م ژئ رابوین چ کر؟ نه م سیاریون و قهستا مالا خو کر. دبیتن سی قوناغا چون، قوناغا روژا شه شی زقریغه. (گه هشته مال). خه لکی باژی پی

پیشقه هاتن. گو: وه خیره! گو: پا وه گو، سه فه را مه دوبره. گو: هونن زویکا زقرین؟ گو: (الحمد لله) خیره. پیشقه چون و ل بهر خزمه تا وان راده ستان، هه تا کو رونیشتن سه رجهی خو. نه م مان هه تا کو درهنگی شه قی هه ر ئیک چو سه ر جهی خو و دهست ناقتیستی نه م سیف پاشی تارهت و دهست نقیستی شوبشتنی که رکر، که رهک وان خوار و که رهک ژئ دا که بانیا خو و چون سه ر نقینیت خو. پاشی دهسه کی خودی هاته که ره می ژنیت وان ب حال ئیخستن (ب زک که تن). هه تا نه م هه می (* وان ته مام بوین. ژنا خه لیفه پی هابیو که هته دهستی پیرکا (دایپرکا) پشتی عه یشا، خودی کچهک داین، هیژ دیوانخانا خه لیفه یی رپژه نه قه ره قیبه. پیرکا چ کر؟ ژ ریز و ته رتیفیت به ری نه م بوی، دابینی خودی بچویکهک دا وه، چ کچ با یان کور یا، دایپرک دا پیچولکا بچویکی ل دیوانخانی گین دا خه لاتنی دایپرکا ل دوی ژیهاتنا خودی. پیرکا ژئ کچا خه لیفه یی هه لگرت بر دیوانخانی گینا. هه چیی چو راستی گوت: نه م لاندک یا زترین بت یا دهسیابیت ته تیدا رابوینه. چ ژ دهست هاتبا داین، چ کیم یان گه لهک ل دوی ژیهاتنا خودانی. هه تا چونه به ردهستی بابی کچی گو: خودی کابانیا ته ژ رهنگی قی کچی دیت داین. گوت: انا لله وانا الیه راجعون. الحمد لله. مالا خودی هزار جارا ناغا نه م که ره مه دگه ل م کر. دئ ناغی وئ چ بت؟ گوت: بلا ناغی وئ «ستی» بت. گوت: ناقبری هه لگرت بره داغ دهیکا وئ. پیرکا ژئ خه لاتنی خول خول لیک قه کرن و هه ر ئیک چو مالا خو. یا هادی ما. ژنا هادی ژئ پاشی هه شت روژا پی هابیو. چون دو دایپرکیته شه رهزا بو ئینا، هه تا درهنگی شه قی، شه قیت کانونیتی ب سر و سه رما. دبیت خودی کورهک داین. دبیتن وهختی دایپرکا دهست داین دا ناغکا وی برن، خودی ب نه زمان ئیخست گوتنه وان دایپرکا: وئ هه رن هونن دئ دهست ل من دن، هوننی من بی نمیژ (نقیستی) کن. سیخه د له شی پیرکا دره کفت، مه ندهوش بوین، که تن وئ دهری، هاژخو نه مان. دگوت: نه قه ژ نوی بویه، نه قه چه وا ب نه زمان هات، خو نه سحرکه ره؟! نه قه چ تشته خودی دایه؟ دهسه کی دایپرک نه هه ش که تن، پاشی قه گه ران سه رهش و بیریت خو. گو:

لولو وه ل من هات و لولو لائیکه

شکری ژ دانا وی خودیبه

دایکا دئ وه لوی هه سستیبه.

وال من هات و لولو نا دووه

شکری ژ دانا وی خودیبه

ل فهرخی هادی خولقی لولو ههستی تووه

لولو وال من هات و مه ها سیتیبه

شکری ژ دانا وی خودیبه

ل فهرخی هادی خولقی لولو ههستیبه پستیبه.

لولو وال من هات و مه ها چاره

(* نه م مه پیتن: نه م مه و نه م روژ و نه م سه عهت د قی چپرؤکیدا.

سبحان ڙ ٿلاهي جه باره (جبار) ه
 ل فخرخي هادي ولدلي لولو دهڻ و زاره.
 لولو وال من هات و مهها پيئجه
 هابي ل ٿه سحابا رڙيئجه رڙيئجه
 ل فخرخي د خولقي لولو ههستي و رڙيئجه.
 لولو وال من هات و مهها شه شه
 ناڻي خودي و پيغه مبهرا خواهه
 ل فخرخي د خولقي لولو تهرم و له شه.
 لولو وال من هات و مهها هه شتييه
 شكري ڙ دانا وي خودييه
 ل فخرخي هاتي ته مام بوين دهست و پيئيه.
 لولو وال من هات و مهها هه شتييه
 شكري ڙ دانا وي خودييه
 فخرخي هاتي ته مام بوي د زڪي دايتيه.
 وال من هاتي و مهها نه هييه
 شكري ڙ دانا وي ره بييه
 فخرخي هاتي خه رجي ڙ به حرا خونيتيه.
 ههري پيرڪا مني داي نامي
 هاته جه رڪي هه لڊگريٽ دا بجييه سه ناڻي
 نايه دبي دچين سلاڻي ستيا مامي.

وهختي وه گوت پيرڪ ڙي عه جيب گرتي بوين گوت: ههبت نه بت ٿه ٿه مروفه سحرڪره، زاخ دا خو
 هه ما راهيلايئ ڪر نه دين به نه ني جلكي داين ٿه وي ڪه ٿن راهيئچڪر، گوتبي: ٿه ٿه ب سه دنيايي بڪه ٿت
 دي ڪوفر و ڪوينييا خه لڪي ٿينت. هه ما راهون گوت: ٿه مي چ ڪن؟ گوت: ٿه مي بين د ٿه خته خانا دهوارا
 ٿه دانين، دهوار دي پي لڙي بڪن (بن) دي ڪوڙن، بلا ڙ دنيايي ٿه ڪن. ٿه ٿه ل سه دنيايي دي دنيايي
 ويرانڪن. دبيئن، ٿه زهني سهرا، بر ٿاڻيٽ ناڻ دهوارادا دناڻ هه سبيئ ب خودانڪري و هار و دين. ٿه
 دناڻ دهوارادا ما د چلي زڙستانن يي ب سر و سهرما. فخرخي گو:

لولو ههري بوزو لولو بوزي ٿانه
 دي تو گوها بهر من بڪه لاتانه
 فخرخي هادي ساخي ٿه من ناڻ و گيران و هه ٿالا.
 وهري هه سپو لولو هه سپي شينه
 دي تو گوها ل بهر من بڪشينه

فخرخي هادي ساخي دي ل ته بڪن رهخت وزينه.
 گو: لولو هه سپو لولو هه سپي ره شه
 دي تو گوها ل بهر من بڪه مهر شه
 فخرخي هادي ساخي، ل من تال ته بڪن لولو زين و ره شه.

دهوارا گوته ٿيڪ و دو: ٿه ٿه فخرخه ب سه دنيايي ڪه ٿتي؛ زويڪا هه مي وهرن، ل وه هر ام بت هوين
 دهڻي خول ٿالفي بدن، وهرن هه ما خو بدن سهر. زڙستانه دي سر لڙ دتن، ساڻاي لڙ پيئچڪره، پيرڪا
 بهختي خو لڙ خراب ڪره. هه مي هه ما خو بدن سهر هه تا سحاري پي به سن چو لي نه هيئن. هه ميا دفنا
 خو نيئريڪ ڪر يي دناڻ پيئچڪي دا (پي چولڪي دا). خودي هاته ڪرهه مي، دهستي بهري سپيئي هادي
 زي راهو، چو بهري خو دده تي، دهيڪا فخرخي ڪه تييه. هاڙ خو نه مايه. سه ڪره دهوارا ديت ٿالفي وان
 هه وه ڪو ٿيڻاري ڪريه بهر وه ڪي خومايه، چو نه خاربه. وهه! ٿه ٿه دهواره نه ساخن بابو؟! چ لي قه ومييه.
 چو گاري ناڻدهست و خولامڪر گوتي: ما دهواريت مه نه ساخن؟ گوتي: نه ٿه زهني، نه ساخن نين مه ديتن
 ساخون. راهون قه ستا گوڻي ڪر، چ ديت؟ ديت ڪو دهوار هه ميا دفنا خو نيئريڪي ٿيڪ ڪريه ل سهر
 تشته ڪي ٿه. وهه؟! ٿه ٿه خودانه، ٿه ٿه چيه بابو؟! بهري خودايي پيئچولڪه. هو راکر ٿه وه، هه لگرت و
 بر. دبيئتي: حورمهت. گوتي: چيه؟ گوتي: خو هشييارڪه، مالا بابي ته خراب نه بت، ٿه ٿه چ پيئچڪه (پي
 چولڪه) دناڻ دهوارادا؟ گوتي: وللاهي جاميرو ٿه ن زمان من هاڙ خو نينه هه تا ٿي گاڻي ته گوتبييه من،
 ٿه ز چو زمان. گو: بهلڪي ڪتڪا تشته ڪي ل جاي گوشتي سهي بريه ويڙي. قه يدي ناڪتن. دانئ سهر ويڙي
 ٿه و چو سهر جهي خو. ديها! دبيئن: ها ٿه و ڙوڙ چو بر ڙوڙا پاشتر، نيڻا شه ٿي وهسا چيئوي چو د لاندڪا
 دوتما خودا، ٿه و دوتما هه شت ڙوڙا بهري وي خودي ٿينايه دنيا رهون. سحاري دهياييت وي راهون
 هو بهري خو داين، گو: ٿه ٿه چيه؟ ٿه ٿه ڪيهه؟ هيڻه ويڻه گوتي: ٿه ٿه يي هادييه. پاما خو نه ڙوڙه ڪي ما
 قه سه ڪرييه. گوتي: بهلڙي ڙوڙه ڪي هه ما مه ڪريو سوحبهت وهختي ٿه هاتين. مه گوت: هه ڪه ني يا من
 ڪچ بت يي ته ڪور بت، ٿه ز دي ڪچا خو دم ڪور ٿه. هه ڪه يا ته ڪچ بت يي من ڪور تو ڪچا خو بده
 ڪور ٿي من. ڙ ٿي پيئجه تر مه چو نه گوتبييه ٿه و ڙي ڙ بو سوحبهت بو، مه ٿه هديت وهسا ني چو نه دانه
 ٿيڪ. ٿي هه گو مادهم ته گوته، هه سبي دي مه ڙ شهرمادا روي رهش ڪت. ڪچا مه ٿه ب ڪور ٿي خو. ياني
 شهرمي ڙ مه ناڪت لالي مه مهزن بت؟! ٿه ٿه شوله چينا بتن. ٿه وي (خه ليفهي) شير و مه تالي خول
 بهرخو دهينا و گوتي: هادي. گوتي: چيه؟ گو: حسابا خو بڪه ٿان ب من، ٿان ب ته يه! چما برا سويچ،
 سه به ب؟ گوتي: مال خراب نه بوجي من و ته ڙوڙه ڪي سوحبهت ڪه ل ٿيڪ ڪريه، تو دي راهي هيڻ ٿي
 گاڻي ڪور ٿي خو بهي نڪ ڪچا مه ٿه؟! ني چينابت. خودي قه بويل ناڪت. بلا مهزن بت، ديسانئ ل سهر
 وهدي خو ٿه نه قولپينه!

گوتي: برا والله من هاي ڙي نينه فلان، گوتي: دريڙ نه ڪه ته هاي ڙي هه يه، حسابا خو بڪه ٿه ڙي هاتم
 ته. گوتي: ٿه ٿه سهري من و شيري ته. وهه سهري من باقيڙه (بفريه). من هاي ڙي نينه هه ڪه تو ب
 بالبهري بيئي تو شريعه تي قه بويل بڪي، ٿه ٿه شه ٿه نويه تي لڙ بگره، هه ڪه وه ديت ٿه ز هاتم يان ڙنا من

هات مه کورې خو ئینا دهینا بهر کچا وهغه، هنگی شیرې ته حازره سهرې من نهغه د جهدا شیردهکی لیده بفرینه. ته چهوا بقیته نهزې حازرم. گوت: ههینه؟ گوت: بهلې. گوتې: نهغه ب دلې منه گهلهک باشه. شیر د بهر خودا شوړکر، نهعلت ل شهیتانی کر گو: من عهفو بکه، نهغه قهسا بی شریعتې خودې من کر، بلا وه بیت ههر ودهکی ته گوتی. ئیبه نهو رابوی چو کلک کر تلا خوه، تژی سهر دهقې برینې خوې کر و زیرهفانییا خوگرت بیی ژنی (بی کو بیژنه ژنی). ژن نفست وهختی شهقې هند ما ههتا دهستی بهرې سپیدې خهو ب چاقیت خهلیفه ی نهکفت، زیرهفانی ل وی کورکې کر. وهختی بهرې سپیدې ژنک رابوی، دا رابت نفیژې، بهری دتنې کو شیرې بدتې، دیت کو کورک ل دهغه. وهه! خهلیفه ی گو: چیه؟ گو: جامیرو دیسا وی ئینا ده (بی ئینای / ئینایه)؟! گوتې: چاوا نهسهحی! گو: بهرې خو بدې. گوت: نهغه کارې خودې وه حهزکره. چینابت، نهشین بهتال بکن. حورمهت نهغه کارې خودییه. گوتیې:

کا توچ دیژې بکهین؟ گوتیې: نهزل دو بیرورا تهمه. ئینا رابو چو نک هوستایی، لاندکهک چیکر جهن ههر دووان تیندا. دایکا وی ژ وی رخی و رخی دیغه چیت شیرې دتې و سهخبیرا وان کت ههر دو ودهکی ئیک دگهلیک ژین ههتا گههشتین وهختی خو، سالا وان تهمام بوی، خودې وهسا حهزکر وهختی خو ب پی کوکا (پییا) چوژن ل تهقهکی لدیفیک بون یانی دهه دهقیقا ئیک ژ ههر دووا بی دی نه دیتبا هس و بییر د سهریدا نه دما و سهبرې وی ل چو درا نه دهات ههکه ب رۆژ ل دهقیقک نه دما. ب وی دهست و دایی مان ههتا عومری فخری بو ههقت سال. هادی بابې فخری گوت: بابو نهز حهز دکم تو بخوینی. گوتې: باشه بابو نهزې خوینم. چنگلې وی گرت بره نک مه لایې. گوتې: سهیدا، گوتې: بهلې. گوتې: دهرسا بیژه فخری بلا بخوینتن. گوتې: بلانهکې. خودې کهفشی ل بهر فه کربوی، بی و هسابوی هه ما دا خو چیهته نک مه لایې خوینت هندې زیرهک بوی. دیژن: ها نیژیکې ههقتییه کې وهسا چو نک مه لایې (قرآن) خویند رۆژکې قورئان ل سهر رههنی مه لایه وی د خوینت، فخری ژې چویه دا دهرسی بیژنې، بۆچی مه لا (قرانی) خهلهت ناکهت، ل سهر سوره ته کې فخری گوتې: مه لا نهز خولام ته نهو قهسا هه خهلهت خویند. گوت: چهوا من خهلهت خوند فخری؟! گوتې: بهلې ته خهلهت خویند. ها کاجا بهرې خو بدیې؟ بهرې خو دایې ها و (الله) راسته، من خهلهت خویند.

سبحان ژ میری عهز مه تې، مه لا راوهستا هزا خوکر، عهجیب گرتی بو ب قې قهسا فخری، مرچ ب نه نیا وی شه ماچیکر گو: خودې من بده ته خاترا ته. گوتې: دې هره. چو ناث بچویکا. بابې وی دا بهرې خوده تې هه ما ههر گاث فخر ل ناث بچویکا نه. گوت: مه لا. گوتیې: بهلې. گو: نهز بهرې خود دم ته، تو دهرسی نا بیژیه کورې من. توژ من ب کینی (ته کین من هه لگرتییه)، توژ بهر چی دهرسی نا بیژیه کورې من ودهکی هه مییت دی؟! گوتې: نهز بهنی کورې ته ناخوینت، بهختی خو مه لای خرابکر. گوتې حال و حه والی وی نهغه یه. گوتې: کورې ته ناخوینت، وهختی وه گوتیې تنگژی، بابې وی گازیکرې، چرهق و چرهق فخر دا بهر زلله ها و کره دوی حوجرکې فه، دهرگه هې پولای دایبخت پاشی (قورئان) دانایه دکوشیدا گوتی ئلا ه تو بمری هه تا تو قرئانی د قې حوجرکې فه ختم نهکی تو ژقې دهری دهرناکه قې. هه ره دې باشه بۆ. مه لا داجیتن سحرای و نیفرو و ئیشاری دهرسی دوی په نجه ریا بیژنې

نهوی د وی حوجرکې فه. وهخته کی گوتې: ناقه تت دهستی نیفا شه قې گوت:
ههرې حوجرکا کوفر زهمانی بلندې و ده لالې
انشاء الله تو بهرې سهری بچن بی لی نوهالی
ته وه ل من کر تورییا سستییا مامییه.

دیژن: فهرمانا خودې ل مه لاکه تا کر، ههر بهر دهکی حوجرې ب دره کې فه ناثیت. هه ما نهو ساخ (ساق) ژنات دهرکه قت. ژنات جهه دهرکه قت (قورئانا) خو دابن ملې خو و قهستا مال کر. سحرای بابې وی رادبیت، بهرې خود دایې دنات جهې خورایه. گوتې: بابو تو د کیرتیا هانی؟ گوتې: نهز هاتم. کې تو بهر دای؟ گوتې: خودې نهز بهردام. گوتې: نهوه چهوا خودې تو بهردایې؟! گوتې: بهلې نهز بهردام. بابې وی رادبیت بهرې خو دده ته حوجرکې، هه ی ها، ههر بهر دهک ب جهه کیرا هاقیتیه. گوت: باوره که نهز بابې خو نه کوژم، نهز چو خوشیې ژ دو قما خو سه حناکم. چو هه قاله تییا من و وی تام تیندا نابیت. دې نهو دربه کې ل من دتن. نهز دې بابې خو کوژم دوعاکې لی کم بهلکی بهلا وی ژ من فه بتن. نهز هه ما دې بم میری بی خولام، ل سهر قې بییر و باوه رې ما، گوت:

ها وهرامې کو خودې شه قه قې دا رۆژا
وهیلی ته خه میا خو باقیتت بهل و بشکۆژا
هو دې نه مینت هه تا دانې سې رۆژا.

دیژن، فهرمانا خودې دوعا وی قه بلاند، تابی گرت (هاتی). گوتې: فخری، گوتیې: بابو: گوتې: هه ره بیژه مامی خو بلا بیت سهر من. نهز وهسیه تې خوبکم. ته قدیرا خودې هات سهر من. نهزې نه مری خودې کم: گوتیې: بابو تویې ساخی. گوتیې نه کورې من، هه ما هره. چو گوت مامی خو، گوت: مامو، گوت: بابې من گوته (گوتییه)، بلا بیت نهزې نه مری خودې کم. بلا بیتن نهز دې وهسیه تیت خوبکم. گوتې: گهلهک باشه. مامی وی گوتې: کورې بابې ته نهو ساخ بو؟! گوتې: بهلې وللا. گوتې: هاینه؟! گوتې: بهلې. رتیا خو گرت کهت پیتسیا وی هه تا گه هشتین. سلام علیک عه لیکم سلام و رحمه الله و برکات. ها برا خولام ته خیره؟ گوتې:

من چ خیره، نه مری خودییه نهزې ب جه بینم. ته نه مانه ت برازایی خو، نهغه نهزې چم بهر ره حما خودې. دیه. هه ما هندن وهسیه تیت ته؟! گوتې نهزې وللا وهسیه تیت من نهغه نه. هه ما تو و برازایی خو. دیژن: پاشی هه یامه کی چاچ لی نقیان، دهور و یاسین لی خویندن، چو بهر ره حما خودې. هه ی ماشه للا، دهور مان بهیقیه فه، پهز ما ل هیقیه، گرفتار و کارې زهمانی بابې وی هه کو بیې ساخ هه می ب هیقیه فه مان بهرهنکار بون. گوت: وللا چینابت نهزې داخوژی مریمن، لازم ههر نهقل نهز بچم نک مامی خو. بهلا فان دواران دې ژ من قه بت و دې نهز بسته بیم، بسته نهز و دو قما خو بگه رین دگه لیک، داکو نهز تامه کې ژ قې هه قالیبې سحکم، ژ قې نه شق و نه قینی. دیه! نهو رابو چکر؟ گوت:

ها وهرامې لو خودې شه خسی لیفا
نشه للا (انشاء الله) ته خه ما باخو باقیتت بهن و گوها

دایکا فخرخی نه مینت هه تا دانئ ویتقا (*) خودئ تا مرنئ ب ئیک نه قل (ب جاره کئ) دا وئ، زهراتی یا مرنئ گرت، گوت: فخرخی (فخرخوین) من. گوت: دایو (دایو). گوت: وهره ئەزئ مرم. ئەز چافکیت ته ماچی بکم. گهردهنا من نازابکه، ئەمئ گهردهنا ئیک و دو نازاکین. ئەمئ خودئ تهمام بوی. گوتئ: دایئ تو ساخی؟ گوتئ: نه کورئ من، کا جانئ وهره ته ماچی بکم، ئەزئ چم بهر رهحما خودئ. دبیتن. سهر و ستوئ کورئ خو تازه ماچیکر، پانئ ل سهر دنیا یئ ئەو کور هه بوی. گهردهنا ئیک و دو نازاکر گو: دئ هه ره بیهه مامئ خوژی، بلا بیتن دو فقا و دو مهلا، دو دهور و یاسینا بخوینتن ئەمئ خودئ هاته سه رمه. چۆ گوتئ: مامۆ. گوتئ: مامۆ. گوتئ: وهره دهیکا من دئ مریتن. گو: کورۆ بئ ئیقله خو، چهوا دهیکاته دئ مریتن؟! گوتئ: بهلئ. پا هه ما هه چیا تو هاتی ته مرن پئ هه نا دئ مر بئ؟! گوت: بهلئ وللا دئ مرت. وئ گوت: ئەز دئ مرم. دئ بلانئ. رابو کهت پیشیی، دو فقه و دو مهلا ئینان گوت: تو چاوانکی (چهوانئ)؟ گوت: من ژ خودئ منه ته ئەزئ چم بهر رهحما وی، ئیمانته تو و برازاین خوه، گوتئ: دئ بلانئ گهردهنا ته نازا. گو: دهور و یاسین ل وئ ژئ خاندن. دبیتن: تقدیریوی ئەمئ خودئ کر، ئەو ژئ چۆ بهر رهحما خودئ. خه لکئ باژیری لئ خرڤه بوین. زانا و گر - گر هه مال مه زنیته وان ل نک رونیشتن خوارئ: گوتئ: خه لیفه یۆ، گو: چیه؟ گوتئ: پانئ تو ب خو دزانی برازاین ته بچویکه تفاله، چۆ ژ دنیا یئ نزانیتن. مالا وی میراته بوی، ژ دویری وی، هه ما هه ره ئەو تیدا مایه، که سئ دی تیدا نینه، هه ما لیزم ئله هی وی تویی، پئ تقییه. ب ج جورئ هه یی تویی نک خوه. گوتئ: بهلئ. پانئ ئەز نه چارم رابو مالا وی بارکر و په زئ وی و هه می تشتئ وی فه گو هسته قه سئ. وهختی بریه د قه سئ فه قیجانه کئ ئەو و دو تهما خوه ده سئ خوه دا د سهر ستوئ ئیکرا هافیتن چن گهشت و گهرپانئ هه تا ئیشاری دا زقرن شیفا خو خون. کاروبارئ فخرخی و دو تهما وی بو ئەفه. یا خودئ دکته ب که سئ فه ناهیت. گوتئ: پا هه تا من نه زانیا ئەزا (ئەزدا) زویترئ بابئ خو و داخو مریتم، ئەز که تم دقئ خۆشی و له زهتا خودئ دایه مه. ژ نویکا ئەز دزانم، ئەز چاوا دگه رهم ددنیا ییدا، سه برئ من چهوا تیتن! ئیه! ئەو رابوی چکر؟

دبیتن، ما هه تا عه مرئ وان هه رکا (دوکا) پیکفه چه ههشت نه ه سالیئ. دبیتن: خه م و شه یئ خو دکرن. علمئ خوه دخوهند. گوتئ: هوبن دزانن گه لی شهیتانا؟ گوتئ: چیه؟ گو: تشتهک مه گولئ بویه دقئ دنیا ییدا وه لیه کئ ب سهر دنیا یئ که ته (که تییه) دبیتنئ: فخرخی هادی. یانی هه که ئەو مه ستر لئ بیت، بیت دنیا یئ، دئ چ ب سهرئ مه هیتن؟ کا دئ چ ل مه کتن. له زبکن، ئەز وه سا حه ز دکم، ئەف مرۆفه نه گه هت مرادئ، ئانکو مرادا وی حاسل نه بئن. گوتئ: ئەمرکه یا ئەزایل، کا توچ ئەمری حه زکی، ئەم ل بهر ته حازرین. گوتئ: ها. ده باشه هوبن گه له ک باش دبیتن، دئ رابن دو. ئیکی دکۆتئ: غالو (***) ئیک دی دکۆتئ ژغالو. هلون رابن هه رن. هه رن لازمه ئیک خوه ل جای شقانیئ، شقانی خه لیفه ی وئ مایه، یانی ژ شقانی وئ که ته، مایه وه سا ل رهخی باژیری وئ ل بهر په زئ خوه. ئیک خو

(*) ویتقا = کورتییا ویتقاره (ئیتقار)
(**) خه لو، دقئ چیرۆکییدا به لافه.

ل جای شقانه کئ کچه ر رابیتن گویاله کی د ده ست خو بن، ئەز خولامی سهرا، که په نه کی پاقین ناف ملیت خوه. یانی ئیک خو ئاشکرا بکن ئیک خو ئاشکرا نه کن. هه ردو دگه لیک هه رن، خودئ قوه تئ لئ ده ل رهخی باژیری دبه ررا ببورن. ئەو دئ پرسبارئ ژ وه که تن، ژ بهر کویئ ل شقانه کی دگه رت، پئ تقییه. هه چگا فا (هه رچ گا فا) پسبار ژ وه کر، بیتن، بهلئ، دئ بیتن هونئ ل چ دگه رن؟ بیتن: ئەمئ ل شقانیئ دگه رین. دئ بیتن: شقانیئ هونئ کن؟ بیتن: ئەمئ کین. بهلئ وللا ئەم بهنی زافا ییتن. بهنی زافا ییتن چاوانه کورینۆ؟! دئ بیتن: بهنی زافا ئەفه یه هه فت سالا ئەزئ پزئ ته بهم زوزانا و ئینم فه موی ژ مویی فه نه بئن تو دئ کچا خو دی من. وه سایه، دئ بیتن: ئەفه مه ته له. دئ قه بول کتن. گه له ک کچ هه نه. ژ هه میا رکئ ل ستیئ بگره. گوتئ: بهلئ ئەفه ده رسا ئەزایلئ مه زنه وه گوته شهیتانی. شهیتان هه ردو رابوین، ئەز خولامئ سهرا، ئیکی خو ئەشکه را نه کر بهر پیچا خو کر. ئەز خولامئ سهرا، که په نه ئاقیتن ناف ملا گویالئ کچه ر دا ده ست خو نان، ب کچه ر ی ئاخفت. ئەز خولامئ سهرا، رپیا خو گرت و قه سئا باژیری خه لیفه ی کر، چون. بهرئ خو دایئ ل رهخی باژیرییه؛ وئ ل بهر په زئ خوه، شقانی وئ که ته، که س نینه بیته بهر په زئ وی. د بهر را بۆرین. گوتئ: ماندی نه بوی. گو: رهحه تیت خودئ ل ته و ده یا بیت ته. لاوۆ ته خیره؟

تو دئ کیفه چی؟ ته وه بهر پیکت خو گرتدایینه: گوتئ: ئەزه نی ئەزئ بۆ خو ل شقانیئ دگه رم. گوت هه نی ئەسه حئ؟! گوت: بهلئ. گوتئ: وهره هه ما چو که س ژ مه پیتشیر نینه. گوتئ: که ره مکه پاشی رونیشتییه، گوتئ: تو دئ بوی شقانی من؟ گوت: بهلئ. گوت: دئ چاوا بوی شقانی من؟ گوت: بهنی زافایی. کورۆ بهنی زافایی چ تشته؟ گوتئ: کچه کا خو بده من؛ ئەز دئ هه فت سالا په زئ ته بهم زوزانا و ئینم فه، موی ژ موی فه نه بیت. یانی گیسکا مئ وهک توشتویری بت، توشتویر وهک بزنا سته ور بت. بهر خا مئ وهک بهرینئ (به له ندیرئ) بت، بهرینتر (به له ندیر) وهک مه هه بت.

ئەز ب درستی بینمه فه (بینم فه) هه فت سالا، بهس تو کچا خو سستیئ بدی من. گوتئ: تو گه له ک باش دبیتئ. تول بهر په زئ به، ئەمئ چن فه ته کبیرا خو دینئ (بازارئ خو که یین) ئەمئ هزا خو که یین، کا دئ چاوا مالا من ب بازارئ ته قایل بت، گوتئ: تو گه له ک باش دبیتئ. ئەو چۆ بهر په زئ خو ئەویریا خو کر. خه لیفه چۆ مالا خوه گو: حورمهت: گو: چیه؟ گو: حال و نه حوالئ من ئەفه به. م شقانه ک وئ راکرته (راگرتییه). بهلئ ئەف شقانه ب شه رت و شروه. گوتئ: چ دبیتت؟ گوت: دبیتت: ئەز دئ چم بهر په زئ وه ب قه ولئ هه فت سالا، یانی هه فت سالا ئەزئ په زئ بهم زوزانا و ئینم فه، موی ژ موی فه نه بت، گیسکا مئ وهک توشتویری بت، توشتویر وهک بزنا سته ور بت، بهر خا مئ وهک به له ندیر و به له ندیر وهک مه هه بت. گوتئ: هه یینه؟ گوتئ: بهلئ. گوتئ: تو چاوا ژتیرا دبینی؟ گوتئ: وه گوته بهلئ و دقئ ئەز سستیئ بدمئ. گوتئ: عه یشو ک بت، فاتوک بت، ناز بت، قاز بت؟ گوتئ: نه نه، دقیت سستی بتن. گوتئ: باشه، ب قئ رهنگی پئ قاییل بون. هه تابویه ئیشاری، شیفا وی دانا بهر، شیفا خو خوار، گه له ک که یفا خو پئ ئینا. گوتئ: ناقتی ته چیه؟ گوتئ: چیشا لویه؟ گوتئ: ئەسه ح چیشا لویه؟ گوتئ، بهلئ چیشا لویه. گوتئ: هه ره بهر په زئ خو مه سستی داته. سحاری زوی رابو، چو بهر په زئ خوه.

نيزيكي هه يفه كڼ دووا مال بهر په زى، كيژخالو هات. گو: چيخالو: گو: چيه؟ گو: ههفت كول ب مالا بابي ته كه تو، هغه كانې ميرزا؟ نه روزه كڼ بالاث كر، رشك و سپه ها تو خاري، چ ل ته هاته؟ مال خراب نه، ئيدى تو هه بيه تى بوى؟! هغه ئيدى تو نزانى دگهل باخفى؟ مه رقه تى تو گرتى؟ گو: پانى هه چ بكم؟ پانى وللا من هاژ دنياي نينه. هه روزه ديبترم هه ما دنيا هوسانه. گو: هه ينه؟ گو: به لى. گو: نه وه سانه وهكى تو كه زكى. فخرخو دئ ساله كا دى ژ دهست ته نينت ده رى. گو: چاوا؟ گو: هه روزه گويالى خوه پافيتزه، كه په نى ب ملكي فه پافيتزه.

بيزه هه ز ناچم بهر په زى. هه كه گوتى ته چيه؟ بيترى رشك و سپه ها هه ز خوارم. روزه كڼ هه كه ده زگرتيا من بيا (هاتبا) دا هه زى بى خيتر نه بم، زه عيف نه بم. هه ز دره نجيدانم، دره زاله تى دانم، ب شرف و روزه، خوينا فى به زى مه لازمه چهوا بت گوهي وى پانى ته قنا پيغه هسك بو هه كو نينا نه در وهكى مشه عمايي لپهات.

نيقارنى شقان هات، كه يفا وى هات. شيفا خو خار. گو: كا جلكتى من؟ گو: وى ته لسهر كورتانى هه روزه لگره. هو دهستى خو هاقيتى، رقه - رقه زى هات. گو: وه يلى هه ز خولامى ته يى شيرى ته حلال بتن. باوره كه هند مه رقه وى هه ز، وى جلكتى من لاو شويستينه، دا هه وا زى تى نه چن، وى شه ما كرين. كرن بهر خو و چو. هه يامه كى ما، نيزيكي هه يفه ك پيغه چو. كيژخالو هات. گو: چيخالو: گوتى: به لى. گوتى: ها بالا فه ته دكه ت؟ باشه؟ گو: هه مالاته، پا خو تو نه كورهي، تو دنياي نايينى، جلكتى من چاوانن؟! گو: به رى خو دا يى. گو: خولى ب ته و بابى ته زى وه روى. مال خراب هه فه ته فنه، گو: دئ هه روزه خولى پى وهر، هندى هه ز من دكه ت، مه رقه وى هه ز، مشه موع كرنه، دا با تى نه چت، دنيا سر و سه رمايه. گو: هه ينه؟ تو رازى ب هندى؟ گوتى: به لى. گو: بلانې وهك گوتنا ته بت. گوتى: پا ب كه يفا ته يه، بلا ب كه يفا ته بتن. ب كه يفا من نينه، هه فه هه زى چوم نك عه زازيلى موزن، كا دئ چ هه مرى ژ نك نينم.

لسهر من بتن. ماتى ژ من بكت، هه كه راستييه. هه كه خو نه راستييه هه ي خيتر ژ بازارى خو بيتن. گوتى: دلې خو نه خو ش نه كه هه ما جلكتى خو بيخه، سحارنى ب قهولى بيت بشوت. دئ باشه. هه ر دو ب فى چه ندئ پنيكه اتن. هه وى زى جلكتى خو نيكستان شيفا خو ب كه يفا خو خوار، كه يفا وى هات. سحارنى رابو چو فه بهر په زى خوه. سحارنى بابى گوتى: ستى: گوتى: به لى. گوتى فان جلكتى شقانى بشو. گوتى: ب فى حالى ب فى سويندئ هه ز دهستى خو ناكم فى (قان) جلكتى هه رمى. جكلې حه رام، قهت هه ز دهستى خو ناكمى. فخرخو گوتى: دو قام هه لگره بينه دا بچين. هه م شوين. دلې مامى نه هيله. رابوين جلك برن و چون. به رى خودايى ديت ستركى (ستريه كڼ) په زى هه فى در يى دناف جلكا دا، ژفراند هه تا جهى خو دنافا چيكرى. ديسا خشكا (خشيا). پاشى دهستى خود سهر و ستويت نيك هاقيتن و قهستا سهر كه هينى كرن. ديبترن: گه ركه نافي ل بهر كانى بو هه و جلك هاقيتنه تيدا دا هه و قريژ و دژوينى زى بچيت، هه روى كوراف و ته قنى فهدا، هو چو جهه ك نه ما كو دژوينى و ته قن پيغه نه نوسيت و هه مى بچاره كڼ رهش بون.

هه ز دئ ل ته زقېم. گوتى: دئ هه روزه. هه وى قهستا عه زازيلى موزن كر، گوتى: حال و حه والى چيخالوى هه فيه چيخالوى دگوت: هندى گه لك هه ز من دكتن هه و چلكه نه وى بو من مشه موع كرن. گو: خولى ب وى و بابى وى وه روى، تو هه روزه زويكا بيترى نه كو فخرخو حيله كڼ بكت.

دئ كه قهت جهى مه رقه، هه ف قهسه و گوتى مه گوتنه، هه مى دئ ب نافيديا چن. گوتى: هه ينه؟! گوت: به لى. گوتى: دئ باشه. گو: زقري و هات قهستا وى كر، چو رهن وى. گوتى: ماندى نه بوى خودئ قه وه تى. گوتى: ها تو هاتى؟ گوتى: هه. گوتى: تو چ ديبترى؟ گوتى: عه زازيلى موزن هه مر كره، گوته (گوتيه): دئ گه هت جهى مرادئ فخرخو، پاشى قهسه كرنه، گوتيه، دئ ب نافيديا چن.

گوت: هه ينه؟! گوت: به لى. گوت: پا هه ز چ بكم؟ گوت: هه روزه نيقارنى ديسا خو سلكه، گويالى خو پاقى جهه كى، كه په نى شقانى پاقى، شيفا وان زى نه خو. بيزه: پا دئ چاوا چيبتا؟ هه و دئ ژته پرسن: هه فه ديسا ته چيه، ته چ دقيت؟! بيزه هه كه راست ده زگرتيا من بيا. روزه كڼ داهيت نك په زى تيشتا من نينان دگهل بيريقانا دا هيتن، دا من زى كه يف پى هاتبا. دا سه برى من زى هاتبا، پا خو نه ده زگرتيا من، هه ما يا فخرخو يه. هه ما هو ينى ب حيله تين من. گو: هو بيزه. گوتى: باشه. بو نيقارنى لامكتى خو شوژكرن (نوعوما خو شوژكر) دويدكى (شه پرزه)، نه خو ش رو نيشت خارى. شيف ئينا دانا. گو: دلې من ناچت شيفى. سوپج، سه به ب؟! گو: هه ز ناخوم و هه ز ناچم بهر په زى ته. شقانه كى بو خو بگره. گوتى: بوچى تو ناچى؟ گوتى: هه ما هه ز ناچم. ژ بهر جى، سه را چى؟ گوتى: هه فه نه ده زگرتيا من، هه فه ده زگرتيا فخرخو يه.

هه ما تويى حيله و حه والى ل من دكى، تويى من نين دكى؟! هه فه نه هويه. هه كه نى ده زگرتيا من بيا، دا روزه كڼ سحارنى دگهل بيريقانا هيت تيشتا من نينان من ديتبا هارى من په زى بيكرتن، دا كه يفا من زى هاتبا. دا من زى چاقى خودا بيا (دابا) په زى ته. پا هه كه وه نه بت، خه لكى ديبترى: ل ته قه كڼ يا دگهل فخرخو، شرف و روزه، نه ده زگرتيا من يا فخرخو يه. گوتى: نه نه، هه روزه سحارنى هه كو تيشتا ته نينان، دئ په زى بيكرتن، ل دهف ته بت هه تا تو چه ند حه زدى، گوتى: باشه. هه و گوتن ب دلې قه چو (نوسيا). هات دلې وى خوشكر. هه و سحارنى ژ كه يفا دا رابوى په زى خو راكر بره چه رى. هه تا روزه بلند بوى هات چيكلدان و بيريقانا هه ز خولامى سه را شيرى كر رماندن، كرن د پارزوينيت خودا. ستى زى ب رده كه قهت، فخرخو زى دهستى خود سهر و ستويرا هاقيت و قهستا په زى كر. دكن (دقيت) بچن بو بيبرى (بيرى). ديبترن وى د چه م كيدا كافله ك وى ل سه رى گره كى ل هندافا وى چه مى. هه ردى بچن بيبرى، فخرخو چو د كافليدا و بيريقان چو دناف په زيدا. په زى خو دا بيبرى. شقان ب له ز قه حه وانندن (خرقه كرن) ب دنيايى و لى قه مينيت وى ناخفتن هه تا په ز بيكرى. ديبترن: شه يتانى چيخالو چو خو كره شقان بهر خى وان هه فى ستوشين، چو قاما هه دار فى نه كت (پى بيهت) گوت: كيژخالو هه زى هاتم. هه زى بهر خا شه ين نه ين، سه عه تا مه ها سه ر بيبرى خلاص، هه زى را وه ستم. هه زى بهر خا دگهل خو نينم، هه زى هه فه شين دناف په زيدا. بيزه سستى نه چه هه تا تو بهر خا هارى مه كورتكى، ناخى هه بهر خى مه قه ره سيني، دا هه م بيتهنه كڼ بو خو ياريا پى بكن. گوتى: هه ينه؟! گوتى: به لى. گوتى: دئ باشه.

چاقی وی مال بیرئ ههتا خلاس بوی. بهرخ ل بهرانبهری پهزی (مهها) نه. بار بارا وانه. نهو ناف بهرخا شهردست (شهیتانی خو کره بهرخ) بهرخ کهینه (کهتنه) دویف هندی د بهررا زفری، هنگی دهیناندی (پین دادان) ههیا (ههتا) هلوشانه ناف پهزیدا؛ چو چاره پین نه برن ب ناف کهتن، گافهکن گوتی: ستی. گوتی: چیه؟ گوتی: تو ب سهری بابی خو کی، تو نهچی تو هاری مه پهزی کوچ بکی. نهو مه دو بتنینه، نهو نهشین کوچ بکین (خرقهکین). بیریشانیت دی چۆن. تو هاری مه بکی. هندی گوت: نهو هه ب م شه ناهیت؟! گوتی: نابیت دئ هاری مه کی. گوتی: باشه. شیرهکن خودانا دجی دا. گافهکن پانی شهیتان وی گافی پیقهچو، میشکی خو میژاندن و دهست ب کومکرنی کر. دوشفک ل دهستی تیواندن (تیوهاندن) گوت: ههچی بهت بهر دوخینوکا (دوخینا) داخو بهت، ههچی بهت دوخینوکا داخو دئ بهت. نهو شهیتانی خورکه (کره) بهرخ، خول دانگاستییی دا و چو دناث پهزیدا. و شقان بهرخ یاری و ترانه پین دکرن. گو: وللا (والله) ته دوخینوکا خو بهردا. گوتی: ته دوخینوکا خو بهردا بهرخ تو برکری. ستی رویشته خاری ب هه دو چاقا گری، چاقی فخرخی لیتیه ل هنداقه گو:

لولو هه ری بهرخو بهرخ شیشه

وهیلئ ته ل دانئ و دهلنگا بهردا رویشه

وهیلئ مال خوبی ته خرابو، ته چما سینگ و بهری سستییا مامی کرن فهتیشه

هه ری بهرخو، بهرخ بهردانی

(انشاء الله) ته خورت دکهفن ل مالا خودانی

ته چما سینگ و بهری سستییا مامی کرن بهردانی

بهرخ گو: ب چار گاف ژناث پهزی زفری چو دناث بهرخادا.

گوتیی: نهفه چیه مال خراب؟ گوت: نهفه نهفه به. مال میرات نه.

وللانی دئ من کته بهر ل وی دهری فخرخ. ما ته گول ل بهندا وی ل سهر هادی پاقین من، دا من ل وی دهری کت بهر، دو بهند مابون. بهلئ، گوتی: دئ یه لالا. نهوی (ستیئ) رتیا خوگرت، تاخما خو هه لگرت، شیرئ خودا پشتا خو گهشت پسمامی خو. گوتی: نهفه مهلعونی چ ل ته کر؟ ما چاقی نه ل مهلعونی بوی؟ یاری بو خو ب ته دکرن. دو گوتنیت دی مابون نهز دا وی کم بهر ل ناف پهزیدا. بهس پا گۆری ئیقبالا خو بیت، نهو زوی زفری، نهز دا چ ب سهرئ وی ئینم. گوتی: بلا بچیت گوهی خو نه دئ مهلعونئ کۆره.

رابون هاتن مال. هه قالئ وی دهسته برایی وی، نهو هه چۆ، دیسا ل نک نهقان و گوهی وی مال سهر دهرس و پرسیارا، کا دئ چ دهرس و پرسیار هه بن، نیزیکی دو هه یفا. پاشی دنیا گهرم بوی، گو: نهو دئ مالیت خو بارکین چینه نهقراز. دهست ب مال بارکرنی کر و چۆنه زۆزانا، قهستا زۆزانیته زۆری کر. دبیتن: چۆن زۆزانا هه یقهک پیقه چۆ، دهخلیت وان هاتن دروینی. گوتی: فخرخو. گوتی: مامو. گوتی: دئ هه ره دهشتی پالا بهرده دا دهخلی بدروین تو و ستی وهرن. گوتی: باشه. رابوی دهواریت خو نهز خولامی سهر، ژ رتیچالی و په نیری و ژازی و دهنی و هه می تشتی راکرن (بارکرن) و قهستا واریت

دهشتی کر. دئ چن دهخلی دهشتا خو دروین (*).

دیه: نهو زفرین هاتن شه. دئ نهز بهنی سهر، وهختی نه مردا جریداننا فخرخی ل زۆزانا ههتا هه می هاتن. هاتن دهستی وی ماچکر رویشتن دیوانخانا وی ب قهدر و قیسمت، ههتا نیقا شهقی، هندی هند ژیهاتی بوی، خودی خوینا وی ل نک هه می مرؤفا شرین کر بوی. هه چیبی رویشتیا ل دهف، ئیدی نه دقیا ژ دهف رابیت. پاشی نیقا شهقی، هه ر ئیک زفری چو مالا خو. ههتا وی دهستی ژی گوتی:

هه رن سهر کار و کهسپا خو، دبیتن: دو رۆژا سئ رۆژا مان وهسا ههتا سئ رۆژکا وی تمام بوی، بیهنا خو قهدا (دا). ئیقارا چاری خزیرانی خو دهست خودنا ب ناف باژیری قه هاتوچۆ گوت: بابۆ، من پاله دقتن. حسابا وی مریدا هه که پاله که هه که دو هه که پیتر، هوسا پهیدا کرن، ب دهستکهتن دا بهن دهشتا خو پین بدروین. دبیتن: خو لیکدان و ئاقا خوداگرتن، سحاری پالیت خو برن بهر دروینی، دهست ب پاله یا خو کرن. دیه. پاله یا خو کر، هه که بیست رۆژا، هه که هه یقهکی، دهشتا خو دروی، رۆژک ما نهو رۆژ کو دویمایهیک بو ئاقا وان خلاس بوی. پاشی ئاقا وان خلاس بوی، پالیت وان مان دهست قالا: گوت چو کهسی ژ مه ناهیت دهست پاقیت داس و قهیناغا هه که ئاف حازر نهبت.

ئیدی فخرخو نهو تنگینئ ژئ نائین. گوت: ههینه؟! گوت: بهلئ گوتی: ستی. گوتی: بهلئ. گوتی وهره. گوتی کونی (کونکی) (*). هه لگره و وهره. کون هه لگرت، هه ر دوکا دهستی خود سهر و ستویت ئیک ئاقیت (وهراند) یا ژ دهستورا خودی و پیغه مبهری خودی فهرمانا فرینا وان دا، فرین و کهسی ژی نه دیتن، دهینا سهر که هنیئ. گو: دئ کونی بیخه بهر ئاقی، کون دهر تیخست دهرئ کونی ل بهر ئاقی خست (دابهر ئاقی) گوت: نه روهسته. گو:

لولو هه ری کون کون بهرانا

وهیلئ مه داگرتو ژ ئاقا هه لانا

خوزی وه جاک و نیقی مه سهر جوتکیت همژانا

وه ری کون و کونئ نیرییا

وهیلئ مه داگرت و ژ ئاقا که قییا

خوزی وه جاک و نیقی مه سهر جوتکیت که زییا

هه ری کون و کونئ بزنا

وهیلئ مه داگرت و ژ ئاقا کزنا

خوزی وه جاک و نیقی مه سهر جوتکیت بازنا

وه ری کون کونئ توشیرا

وهیلئ مه داگرت و ژ ئاقا دیا

خوزی وه جاک و نیقی مه سهر جوتکیت بوستییا

(* دقیا، گوتبا دئ چن دهخلی دروین و ژفرینه نه.

(* کونکی ئاقی

وهري کون و کوني کارکا

وهيلن مه داگرت ژ نانا ته پکا

خوزي وه جاک و نيشي مه سهر جوتکيت لادکا.

کون رپتي (رپزي - رپو) ژ نافي ب خو خوب فهريمانا خودي گوتي: دهری وی گريده (بگره)، دهری وی گريدا. گو: دهست نافييتي. گوتي: تو دئ وی هه لگري؟! گو: نه. گو: خو فهدده. (يا الله) ژ دهستويرا خودي. کون کهت پيشيا وی ههر وهکی تهير بفرپت وهسا ب فهريمانا خودي. بلند دبو دچو. نهو کهتن دويف کوني، ههتا نهو پاله دگورا سبي زفرين دوسا دووي نهو ل بهر گديشي حازوبين ل جهي بهري پاله چوبني. بهري خوداني ههما نهوه. گوتي: فهرخو کاني نافي؟ گوتي: نهزبهني نافي حازره. گوتي: ته ئينا نافي؟ گوتي: بهلي. چون ناماني خو تزي کرن و دبهر پاليت خورابرن. پاليت وان تير نافي فخور، شهده دا، نافي خودي و پيغهمبهرا ئينا، گرازا خو خار، رهدت بوين. رابوين دهست ب دروينا خوکر. چو کهسي نهزانيا (نهزاني) نهف مروفه چونه نافي، د کيريرا چون و د کيريرا زفرين ژ خودي پيغه تر.

پالا پاله يا خوب دوياهي ئينا، دهست ب شيخان کيشاني کر، نهز خولامي سهران جههري خو کرن و بيژن، ههيفا وان ههتا خلاص بوي دهخلي دهشتا خو راکر، کرنه مهزلهي د قهسرا خو فهد، دهرگه لي گرت، سيابون ههر دو دوتمام و قهستا واري زوزاني کر. وهختي چون بو زوزاني ههچي خه لکي زومي زانيا ئيفاري فخر هاتييه، و ناسيبا، ههکه خو هفت سالي زي با ههمي ئيفاران دا ل فهرخي داجريين، هند کهيفا عالهمي پي تات. روينشته خاري فخر ههتا درهنگي شهقي دگهل وان، پاشي ههر ئيکي قهستا مالا خو دکر و نهو زي داجيته سهر جهي خو. دبيژن: سحاري پاني ژ دهشتي هاتنه (هاتينه) بي بالاف، گوتي: وهرن بالافا خوبکن. رابون ههر دو خوشکي وي (ستبي) ناز و قاز مه نجه لک گرتن برن بالافي. ستي زي رابو دگهل چو. نهو و فهرخو زي پاشي وا چون. هندی فخر بوي، چو بهر سبهري ژوان ويغه پالدا. نهو زي چون بالافي خوکر و سهرت خو شويشان. گوتي: پا دئ چنه کير، کي دئ مه نجه لي هه لگرتين؟ گو: وللاهي پا؟ نهو تو و ستي دئ هه لگرن. گو: پاني ستيه، نهمي رابوين زي مه نجه لي دين پسماي خوه، ههچبي پسماي گوتي: هه لگرت مه نجه لي. بلا هه لگرت، ههر ب شهريعت زي نهو دئ مه نجه لي هه لگريتن. گوتي: بلانکي: ههرسييا (ههرسي کچا) ههر ئيکي ردهکي مه نجه لي هه لگرت ياني بلندر، جلکيت خو نافي تن تيدا برهنگ پسماي خوه. گوتي: ها پسماي دئ تو چ بيژي؟ گو:

هوين چ دبيژن گهلي دوتماما؟ گو: نهفه مه شهريعتي خوه ئينا ده (ئينا يه) نک ته؟ گوتي: بيژن. گوتي: کي ژ مه مه نجه لي هه لگرتن ههتا بچين زومي؟ گوتي: ههر تک ژ وه شهريعتي بيژن، ههچيا شعرا وي خوشتر بتن، نهو نا هه لگرت، بيت دي دئ هه لگرن. گو: هه ما ههر وهسا؟ گو: ههر وهسا. نازي گوتي: پا نهز؟ نهو بهري ناخت، دبيژن گو:

وللا وهز نازم نازنهيمه

وهز کهچيلم عهريه بي مه

فهرخو تو دزاني فهرخي هادي ب کول و کوفاني ديتن نينه

نهوي يا خو گوت. قازي د دويرا گوت:

ههری جاني لولو ههری جاني

بشکوژا مه مکا فهدکن لولو دگهل قهيناني

چ گاغا وهزي شعرا خو بيژن نهزي مريا راکم ل قهبرستاني.

گوت: تو زي خلاص. ستيي گوت:

ژ سپيده يا لولو ههتا دوژي

نهزي قهينانا مه مکا فهدکن دگهل بشکوژي

نهگر نهز نارواه ستييم ههيف و روژي

ناها فهرخي گوتي: پاني دوتماما من زيا وه خوشتر بوي، پاهه که ههيف و روژ د عهلمه راته کي (دعالمه کيدا) نه بويه و خراب بوينه، پا بي دي جي (تشتي مايي دي چ بن) ههما ته بهيتا خو خلاسکر، مير زي ديسا دچي قهبري خوه دا. پاني يا دوتماما من چکوني ههکه گوت راوله ستا: ههيف و روژ ل نهسمانا، دنيا خراب بوينه. گوتي: پسماي مه دزاني تو دي شهريعتي مه ئيخي. ههما مه بهسه مه قهسا خوه خساره تکر (گوژنا خوب نافي تدا بهردا). دبيژن: پشتي دو ههيفا نهو مان ل واري زوزاني، ههتا سهری ههيفا ئيلوني، دنيا تهزي، نهزبهني سهری دبيژن کوچه راتي دهست ب بارکرتي کر، نهوان زي، پاشي خه ليفه ي گوتي: فهرخو، گوتي: مامو. گوتي: مامو دنيا تهزي دقيت نهم زي فهدگرين واري دهشتي ل کوژان، ژ نهه پاشفه، نهم ل فيره نا فهده ويين. گوتي، مامو پاني تو سهری مه بي، نهم پيبي ته نه. تو چاوا ههز بکي نهمي سوبه هي سحاري بارکين و پهزي بهردين، نهمي چين واري دهشتي. دنيا ته زيبه. ههميا گوتي: نهزبهني چ نهمری تو ههزکي، نهمي ل بهر ته حازرين. دبيژن، ههميا سحاري دهنگ ل شقانا کر، پهزي خو بهردا بو دهشتي هاتن، ماليت خو بارکرن و قهستا واريته دهشتي کر. دبيژن وهختي هاتن چيفالو و کيژخالو، ل ويژي بون، چيفالوي گوته کيژخالوي: تو دزاني؟ گوتي: چيه؟ نهز دي هيم خو کم شقان. من زي بکه دهسته براي خو، هه فاله کي خو. نهز دي هيم بهر سته وري (پهزي سته وري)، نهز دي ئيفارا دگهل ته هيم. بيژه ناغايي خوه: من شقانه کي باش بوته ديه (ديتبييه) بو سته وري.

تو بيژي: نهمي سته وري جودا کين بو پهزي مه چيتره. نهفي ب شير دي قهله وتر لي هيت. هوسا بيخه مهزي وي دا نه ريکي زي بين بهلکي نهه نه هيلين فهرخو بگه هي مرادي. گوتي: پاني که يفا ته يه گوتي: وه بيژي که يفا من نينه که يفا ته يه. گوتي: بلانکي باشه. نهو رابو ئيفاري هات گوتي: خه ليفه گوتي. دي چ بيژي؟ گوتي: نهز ههز دکم من شقانه ک لاو بو ته ديتيه. نهمي پهزي خو جودا بکين. من ژ بهر کوژي پهزي. پاني پهزي سته ور ژ بي ب شير جودا بيت، دي چيتر گوشتي گرت و دي قهله وتر بت: گوتي: که يفا ته يه، پاني تو شقاني، نهو شو لا ته يه. گو: سوبه هي سحاري وي شقاني بينه، نهز بينم، نهو زي دگهل ته بتن. گوتي: بلانکي. نهو سحاري رابوي نهز خولام پاني گه ره شه يتانه، ههتا دهمي تيشتي هو بهري خو دايي بي ژ ويغه تيت بهري تکت وي گريداينه گويالي دزه ندا ويدا، وهکي کوچه را

که په نه کئی ب ناث ملیت وی فه: السلام علیکم. علیکم السلام و رحمة الله وبرکاته. ته خیره؟ توژ کوبشه تیبی؟ گوتیبی: نه زئی هاتیم بېمه شقانی ته. گوتی: تویی به حسنی ته دکن؟ گوتیبی: به لئ. گوتی: تو ب خیر هاتی، ههما رابه تیشتا خو بخو و هره بگه هه وی، ل سهر خیرئ بیت توژی ل سهر حسابا وی. تیشتا وی دهینا بهر، تیشتا خو خار، ههما راست رابو قهستا وی کر بو هه قالی وی ل بهر په زی.

دبیتن هه که هه یقه کئی، هه که دو هه یقا هه که سئ هه یقا ما دگه ل وی. دبیتن هه یقا عهیدا رهمه زانی خلاص بوی نیزیکی عهرفاتی بوی، دبیتن، شه پتانی گوتی نه مئی چ ری ژئی بین دهرئ؟ گوتی: نه مئی ریچی ژئی بین دهرئ. ژ قودره تا خودئ را، خه لیفه دبیتن فخرخ.

گوتی: مامو. گوت دئ هره مامو که واله کی بینه بو تیشتا عهیدئ.

گوتیبی: باشه مامو. نهو ژئی پانی شه پتانی هه مبین دزانی، ئیها!

دچیت چ بهرانی بی خیر، پاتکا وی دگرتن. فخرخی نه گوتی فی، دبیتن ها بوته فی، نانکو فی په زی، ب دلئ وی نه دافئ. فخرخی ژئی گه له که پوسیده بوی گه له که قهسه گوتن. شه پتانی (چیفالوژل بهر کیژغالوژی راوله ستایی بو، فخرخی ته بهر (تهفر) بلند کر ل هه ستیبی پشتا چیفالوی دا، دجهدا ئیخست وی دهرئ. خودئ کورؤ نه فه چیه؟ گوتی: نه فه نه فه یه. تو هاتی، ته وه لئ کر. گو: ته وه لئ کر. نه خیر ته وه لئ کر. نهو؟! وهختی وه گوت، ئیدی مت بو. هندي فخرخ بو، نهو ههر زقری. کیژغالوژ رابو چکر؟ که ری بیرو دناف بهزی دابو، هه مئی وهختا، رابو، نهو شقانی نوی ب سهر پشتا که ری گرتدا و بر قهستا خه لیفه ی کر هات: سلام علیک، علیکم السلام.

ها کورؤ نه فه چیه؟ گوتی: چیبیه، نه م ئیدی گاغا خو ناهافیتن بهر په زی ته. گوتی: بوچی، ژ بهر چی؟ نه فه سوپچا برازاین ته. سحابی برازاین ته ناها نه فه نه؟ گوتی: چ کره (کره)؟ گوت: هاته ناث په زی، هندي من گوتی، نه فه بیه، گوت نه فه. گوتی: نهو ته بر (تهفر) بلند کر ل هه ستیبی پشتا شقانیدا ناها نی هولیکر؟! گو: ههر نه فه بلا بکت تیشتا عهیدئ. گو: کورؤ، نه وه یه، گو: «اعوذ بالله» حالی برازاین ته نه فه یه! خه لیفه وهسا تنگژی و قههری، چاقیت وی ژئی تاروی بوین، ئید ژ بهر چاقیت وی که ت، گوت: ههما فخرخ حازریت دئ دجهدا سهرئ وی ژیکم ئاقیتنم. دجهدا هنارت حه کیم ئینا، نهز خولامی سهره برینیت وی دهرمانکرن. فخرخو ئیقاری هات، حه مدئ خو بی نه فه کر (خو بی نه ئینا دهرئ نه بی هایدا)، پشست گو هی خو فه هاقیت. نزام مامی من چیه، من چو لئ نه کره. مامی ژ بهر خاترا ستیبی نه قیا چو بیژتی، به لئ بی نه مریا مامی خو کره، هول شقانی مامی خو کره. ل نک وای بی گومانه وی وه ل شقانی کره، خو شقان وه ل ئیک دو ناکن؟ پانی قهسا وی ژئی، ژئی باوهر نه کر، گوتی: مامی وی نه خیر ته وه لئ کره. گوتیبی: هوسا چیتنا ب. نه مئی رابوین فخرخی دهرماندین. نه مئی دهرماندین بلا بهلا وی ژ مه فه بیت. دا شقانی مه تازه رابیت بچیت بهر په زکی خوه. نه فه مه ژئی قه لپنن وه ناکت شولا مه بسهریکفه بیت (شولامه ئیک ل بهرینن). گوتیبی: باشه. هون ستیبی وی بن، گوتیبی: باشه، هه تا عهید ژناف دهرکه فتن. فخرخی زی ب دلکئ کول بو خو هه سپهک گرت، چو راف و نیچیرا. د کوجکئ دا روینشتیبیه: گوت: فخرخو. گوتیبی: به لئ. گو: زویکا وهره نه مئی مه ولیدی دهینن (کهینه مه ولید) ژ راف

و نیچیرا. دبیتن نه زبهنی سهره، وهختی گوتیبی فخرخو زویکا وهره نه مئی ئیقاری مه ولیدی دهینن گوتیبی باشه، نه وی ریکا خو گرت چو راف و نیچیرا، دلئ وی تهنگ بو ژبه ر بیبیه ختیا لئ هاتیه کرن. نهو چو نه هات. پاشی فخرخ چوژی نهو رابوی ههر که سه کئ هاتیه سهر مه ولیدی، مه ولیدا خو خواند و خوار، ههر ئیک چو مالا خوه. رابو سینیکهک بر تری سهر قه لی کر، ژههر ب سهر داکر، داف دهرئ ده لیللا بلا بخوت دا بهلا وی ژ مه فه بیت. دا په زکی مه ئیدی تازه بیت خودانکرن. دا شقانی مه ئیک بابت بچتن بهر په زکی مه. نه فه دئ مه قه لپنن وه ناکت شولئ مه ب راستی ب که فتن. ستیبی گولی بو. وهختی نه فه بیبیه ختیبیه، گولی بو دئ ل پسمامی وی هیته کرن، گه له که د زکی خودا هه رشی و تنگژی رابوی گوتی: پانی هه که فخرخ نه ولیا بت دئ زانت، هه که ژ خو نه نه ولیا بتن نزانن. رابوی سئ میهروکئ (موریک) ئیک شین، ئیک سوژ و ئیک سیی ب به ندکی فه کرن و ب سهره دهره خانی فه کرن شوژکرن، خو دا بهر دیواری وه کی ژار ئیخسیرا گه له که غه مگین بوی ب فی قه سئ، دلئ وی ب پسمامی وی قه یه. وهختی به ری خو دایئ ئیشارکئ زویبیه زراف هات دهرکئ رورؤی به ری خو دایئ ژ ماهینا خو په یا بوی ده ست ئاقیتئ قولیبی زینی خو فه کرن، سهر پشست راکر، دئ چیت ژور د مالقه وهختی خو ب نه نیا وی که تن (موریک فی که تن)، ههر به ری خو دایئ، سبجان ژ میرئ عه زه مه تیرا نه فه ههر سئ موریکه گو: نه قفا هه یه، خوینامنه نه فا سوژ، نه فا هه کفنی منه نه فاسپی، نه فا دی سستی دئ خول سهر من شینکه ت. ههما زینی وی هیژل بهر فه هه لگرت، ههما وهسا زقری زینی د ده ست دا ل پشتا مه هینا خو گرتدا و سهرئ وی کیتسا قهستا ئیک د گوتی: خالی وی ئوسقی خانی جواد بوی، عه شیره کا جودا بوی ژ باژیرئ وان قه دهر بوی. فخرخو قهستا مالا ئوسقی خانی کر، بی کو هه فت کور هه بوین هه کو چوژی و گه هشتی گو:

هه وی خالی منو ئوسقی خانی

ههرئ خالی منو ئوسقی خانی

پا قا تو ب حوالئ خویندنئ زانی

خالی وی ئوسقی خانی گوتی: ب گه هنی نه فه فخرخو یه.

تشتهک لئ قه ومیبیه به زن. ههر ببه ز ههما فخرخو هه لگرت ل سهر پشتا مه هینئ نه هیلا ب پیازی بیت، هه تا دهینا دیبیه سهر جهو بالیفکئ قوتنی هند قه درئ وی گرت گوتی: تول سهر سهرئ من هاتی. پانی جلکیت دهره دا ب ده ست مال خالا وی نه که فتن هندي پی وهره اتن و ماچیکر گوتی: ته خیره؟ گوتی: خودئ خیرا بدت. گو: چو نه قه ومیبیه؟ گوت: نه. گو: چیتنا بت، نه هدا خودئ ل من که تبتان یان نه م ساخ یان خه لیفه ساخ. دلئ ته هیلا یه پی خه میا ستیبیدا. هه که ته قیا نه مئی راکیتشین ئیک، یان نه م ساخ یان نهو ساخ، ئللا نه م بو ته بیبین. فی مه رقی نه هیلین دزکی (ددلی) ته دا، گوتی: نه خالو، چو دلئ خو سهره من نه خو ش نه کن. دلئ خو نه هیلن که یفا مامی منه، چهوا حه زکه ت بلا وه کی وی بت. دپه! دبیتن: مان وهسا هه که هه یقه کئ هه که ژ ئیک کیمتر لیک که فتن. خه لیفه بی لئ دگه ر هت، خالیت وی بی ل وی دهرئ و ب ده ست قه بهر نادن بکوژت. وهخته کی لیک که فتن. بهر بوینه ئیک و دو. دهرئ

کوژنتی بهر بوبنه ئیک (کوژنتن دگه لیک ذکر) فهرخو چۆ سهر ته به کا قهسری گو:

هه وارا منی ل خودی و په حمانی

بچویکی مالا خالی من راهیلان بچویکی مالا مامی من هه تا دهرگه هی خانی

هه یلی چپکا خوینی نه ژوان بیت و نه ژوانی.

ئه مرئ خودی هه هه هه کوریت خالی دگه ل خالی وی راهیلا چهند مرۆفیت خه لیفه ی بی پشتگیریت مامی وی، هه میا دهرگه ل پشت خو دادا و ژ ترسادا گرت، هه می پاش خو هه زقرینه هه، چپکه کا خوینی نه هاته رۆتن، دوعا وی قه بویل بوی. هاتن گوتی: ئه هه چ بو خالۆ؟ گوتی: ئه هه بوی. گوتی: خالۆ، ئه ز هیهی ژ ته دکم ژ پی خه مه تا مدا، خه لک دئ بی، خودی مالکا سه ری سبه با خراب بکتن فلان که س ده ست ئافیت فان شۆلا هه تا ئه هه تلافه ت چیبوی، عاله م هه می گوژنتن. بلا ژ پی خه مه تا مندا عاله م ئیک و دو نه کوژن، نه لازمی ئی دهرتیه، وه زی چۆم، گوتی: خالۆ نه چه، من سی کچ هه نه، عه بشوک هه یه، فاتوک هه یه و نازوک هه یه، ئیجان هه کی ئیک ژ هه سیکا هه لبرته، کا ته کی دقیت؟! گوتی: خالۆ من چو که سی نه قیت. ئه هه نه لازمی من نیان و ئه زی چم ژ هه ره. ئه هه وه لاته ب کیر من نا هیت و سه را من وه قه ته تک بقه وم ت؟! ئه ز ل هه ره نامینم. چهند مام پیته نویسیا نه هه ری نه هاته رای. دبیتن هه تا سحرای ما پیته، ژ خو بو. سحرای سیار بوی ب وی غه مگیر بی قه و ژ ن (Ji ni) خالی خوژی چۆ. دبیتن چو هاته هزی، وه خته کی (دا) من ژ بچویکا هیب گوتی من، ژ بیرا من نه چویه، گو: ته خاله ک دی هه یه، ناقی وی میر زه بندینه. ده ستی وی ژ ئه نشکی و پیته زی پنه، وی ل دره کی دبیتن «شه رانش» وی ل وی دهرتیه. ئه و رابو چکر؟ قه ستا خالی خو کر. چۆ مالا خالی خو گو: دئ وی زی جه ربینم. وی ریتیا خو گرت چۆ. پاشی گه هستی به ری خو دایب تریک تریکا پۆرانه بی دنا ف دحه لاندنا دخوین گو:

لولو هه ری پۆرۆ پۆری نیره

وه یلی مالا خوه بی ته خرابۆ تو هند د خوری د سه ر ده حلی لولو دره،

فه رخۆ تو نزانی متر بی جهی مه هه می پۆرن.

فه رخۆ هادی مه لویل و دامایی دئ چیتن مالا خالییه.

بو دق - دقا (**) پۆرا ژ ترسا دا گو: هه ی کر نه ره شی بو مه هاتی دئ مه (**)

لسه ر شان دار و بارا هشک کن، دهنگخ خو نه ئیان (کرین) فه رخۆ مه لویل و دامایه، دئ چیتن، عه دیدیه. دلج وی گه له ک ته نگه بلا ببورت پاشی بو خو باخفن. گوتی: هه یه نه؟ چه فله ک هه یه خان کر یبه، به ری خو دایب، (سبحان الله) که و ب براقن، خو ر خورا وانه، به ربوبنه ناف چاقیت ئیک و دگو:

لولو هه ری که وئ نیره

وه ی مالا خوه بی ته خرابۆ تو هند د خوی ل سه ر ملالۆکییه

(*) قدقد ژ بو مریشکانه.

(**) ل بن په نگه راستر بیت

فه رخۆ متر بی جهی مه هه می که ون

تو نزانی فه رخۆ هادی مه لویل و دامایی دجیت مالا خالییه

بو دق - دقا که و هه ما خو ئافیت ئه ردکی، ئه هه نه فه رخه! یانی ب هه بیه تی دزانی فه رخ ل سه ر دنیا بی هه یها؟! هه می که و خو کر کر گوتی: بلا ببورتن بچت مالا خالی خوه، پاشی دئ بو خو که یف و سیرانی کین. دبیتن هه لوری، ده می هه لوری، سبحان ژ میری عه زمه تیرا، قه ستا مالا خالی خو کر. ب پرس و پرسیا را چو بنی باژیری وان، هه که باژیر و هه که گوند. به ری خو دایب قه شه و خالی وی مو شته ری لئ ددن. مو شته ری (بکر) باجان سورکان و توتی وی لئ ددن ل بنی باژیری. سلاف کری، سلافا وی هه دا، گوتی: هه ری ئیکی دبیتن میر زه بندینه، ده ستی وی ژ ئه نشکی پیته، زترینه، خالی منه ل هه ره یه ئان نه؟ وه ختی وه گوتی، قه شه گه له ک عاجز بوی ب وی قه سی. گوتی: ئه هه ساهر به نده، ئه هه چ رهنگی مرۆفانه؟ وه ی با خووی میر زه بندین ل خوه زقری، ئه هه چیه؟ ئه هه ساهر به ند نینه؟! گو: ئه ز نزانم ساهر به نده، ساهر به نده نینه، بی وه دبیتن. گوتی: عه مره ک من و ته پیته بره من نزانی ئه هه ژ کری دهری وه دبیتن: گو، نی ئه قی هو دبیتن: گو: لولو هه ری قه شه و لولو مالا پیدنا

هه ری قه شه و ژ مالا پیدنا

وللا ته سه ر و سمبیل دنا ف قوزی دیتیدا

پا قه تو نزانی کویزه که و لولو په میوی تیدا

عه جیبه کی سه ری من گرت و گرتدا

کی دیتیه ده ورئ حه قت زه مانا لولو ما ک دزکی به رخیتدا.

گوت: دئ ودره خالۆ دابچین مالا مه، میر زه بندینی گوتی: که فکی (چنگلی) وی گرت و که ت پی شاهی کی و قه ستا مالا وی کر. دبیتن: قه شه ی گوتی: با خووی میر زه بندین. گوتی: به لی. گوت: کا راره سه ته. راره ستا. با خووی پانی هه که راسته ئه هه ئه لویا بت دئ بجه ربینه. گوت: چ لئ بکم مامی قه شه؟ گوتی:

هه ره ژ ریشه جهی وی دهینه ئه ردکی فارئ (قه دهر)، سینییه کا گو یز و میویژا بی نه دهینه دهر، ئیک میویژا بکی، ئیک گویزا بکی که ره ک سفک نالا بکه بنقه و دهینه بهر. هه که ئه لویا بت دئ زانتن، هه که ساهر به ند بتن دئ ل بهر به زه بتن. گو: هه یه نه؟! گو: به لی. گوتی: باشه. قه شه چۆ سه ر ریتیا خوه، ئه و ژی که ت پی شاهی کا خارا زایب خوه و قه ستا مال کر و فه رخۆی سه ری ماهینی دده ستیدایه. پاشی گه هشتین ماهینا بری ئیم دایب. ئه و ژی چۆن دا بیته نا خو بدن. خالی خوارزایب خوب قه در و قیسه ت ده یاندا نه زه نی سه را. پاشی چۆ نالی ژنا ل مالی گوتی: هه فگیانی: گوتی: چیه؟ گوتی: کا جا گو یز و میویژا بی نه دگه ل دو سینیکا. ئیک میویژا بکی و ئیک گویزا که ره کا سفکا نالان کرن بنقه ئینان ده یاندا نابه ینا خو و وی.

گوتی: خالۆ. گوتی: به لی. گوتی: که ره م بکه جارئ خو پیته مرۆیل بکه، نه ده می فراقینییه، نه بی شیقینییه. خو بگره هه تا شیف تیت ئه می جارئ خوب فانا مرۆیل کین گوتی: که ره مکه بخو. گو:

لولو پشتی لولو هفت سالا

خارزا لولو دچن مالیت خالا

دان بهر خارزاکي کهری سفر و کهری نالا

گو: خالی خوناقتیت سهر و ستووی وی ماچیکر. گوتی: ئەز کهتم سهر بهختی ته، تول من بیوری، من تو جه پانندی، راکرن ژ بهر، وهختی ئەو راکرن ژ بهر، دهسته کنی دی بی نوئی ئینا و دهیناند بهر. یانی باوهری بی ئینا ئەو ئەولیا به. گوت: هه قه شه ته ئەفه چ ل مکر؟ ته چ ئیناند سهری من؟ ته ئەز دام فهیتتی د دهستی خارزایی مندا، ته ئەف شه رمه سهر اچ بو من چیکر؟! مان وهسا. گو: خالو، ته خیره تو ژ کیشه تیی؟! مامی ته دگهل ته چهوانه؟ گو: حال و ئەحوالی من و مامی من ئەفه به. ئەزئ هاتیم من قهستا خودی و قهستا ته کر. گوتی: ل سهر سهری خالی خو هاتی، ژ وی دهری، بی بی، گاڤ گاڤ ههتا تو هاتی هیره، تو سهر سهری من و بایی من هاتی، هه ما وهره روینه خاری، تو چهوا ههز بکی ئەزئ وه بکم. هه مانی من چو زیده هی نین، هه مانی تو کورئ من. ئەز هه م خالی ته مه و، هه م هه چکو بایی ته مه، هه ما روینه چو کاری نه که، تو چاوا ههز بکی دی وه بت، د داری دنیا بییدا، ئەز ل بهر ته حازرم نه تو حازر به، تو هه ما روینه خورای ل سهر ته ختی وه کی من و ئەز ل بهر ئەمرئ ته حازرم. گوتی: خودی ل من نه گرت، چو جاریت دی وه نه بیژه، ژ من نه هاتی به، خالو تو مروقه کنی مه زنی. گوتی: قهیدی ناکن، فهرقا من و ته نینه خالو. دیه! دبیژن ما هه که هه یه کنی، هه که پیتر، کار و شولی خالی وی بو راف و نیچیر. دبیژن وهخته کی هاتن ب کار و کرباریت دنیا بیی باخفن. گوت: ژ نه که وا د قه سره کنی قه ل بهریتفا قی چیا بی ب شهرت و شرویته. چه ند خه لک دچنی بشه رتیت وی ب جه نانیان نانکو هه لین، ژ بهر هندئ سهریت وان دپرئ، هه چیی شهرتی وی هه لینا دی شوی پی کن. وهسا سپه هی و ژیها تیبیه تو دبیژی هه یفا چارده شه قیبیه. «ره شه رحانا هه ودی، بی شهنگا به فر و بارا هه لقه ژئ هاته». یانی د داری دنیا بییدا وه کی وی سپه هی کیم هه نه. ب گوهی فه رخی که قت ئەو گوتن. گوت: خالو: ئەز دی چم. گوت: خالو ته و وی؟! مالا ته خودی ئا قاکرو، دقئ ئەز چ بیژم ته. خوزی ته ئەو قسه نه کربا ها! پانی تو ب سهری فه بی. گوت: چینابت ئان ته بلا ئەو قسه نه کربا، ئان لالا ئەز سهری خو دسه ر فا حالا را دگهل ستووی خو بدم بهر شیرئ وی بلا سهری من ژئ بیژت دا ئەز فه سم، ئان ئەز ناییم ته.

خالئ وی گه له ک ب خوقه چو (پوسیده بو) گو: خوزی من ئەف گوتته ل دهف خارزایی خو نه کربیا. داکو من ئەف مه رقه بو چینه کربیا و من وه نه گوتیا. دی دیار بیت، دی هه ر بیته سپیده. هه تا خودی کرا سپیده، خالی وی خو لینکا گو: ئەری ئەز وه ناکم تو وه بکی، هندی ما پیته، نه هه ری ژ خو بو، نه شیا دلئ وی پیلیت، رابوی دگهل چو راف و نیچیرا، هه تا بویه ئی قاری، د رپیا خورا دهرئ خست. گوتی: ئەفه چ قه سره؟ گو: ئەفه ئەو قه سره یا من بو ته دوهی ئی قاری ناخی وی ئینای. گوت: هه ی نه؟ گوت: به لی. گوتی: دی هه رچم، چما تو هه ره مالا خو، تو خیری ژ بازاری خو بکی (بینی). رابو چو بهر قه سرئ، دهرگه هی وی قوتا: گوتی: ها تو چ که سی؟ گوتی: ئەزم. گوتی: هندی ئەزم، ئەز ب شهرتم، به لالا تو دی شهرتی من راکي، تو نه راکي، ئەزئ سهری ته لی دم (پر). گوت: بلانی، سهر سهری خو

و بی بایی خو ژئ. پانی له وما ئەز هاتمه، ئان ئەز سهری خو بدم، ئان ئەز ناخی ته بزائم. گوتی: ئیه!

ب خیر و سهر چاڤا هاتی: گوتی دی: گو:

لولو وهزی خو هکم تیره ماره

ئەز د ته به کنی عه ر دیدا چم خواره

تول من ناکی چو را و چاره.

گو: لولو وللا وهزی خو کم ماری ستویره

ئەزئ ل بهر دهری کونی کم ته کبیره

ئەز دی ته ئینم دهری وه کی دیتلا پیره.

گو: وهزی خو بکم سیفا ب گویکنی قه

وللا تو بمری تو من نادئ به روان دهر و لیته.

گو: وللا وهزی خو کم نه ساخک ئەقی بهر په رجانه

تو بمری ئەزئ ته خوم ب دهقان و لولو فان ددانه.

گو: ههری گولی گول بهاری

دی تول سهر خو پا قیژه تاکئ جاری

دا وهز بییم قئ خه ملی لولو قئ دینداری.

وهختی ناخی وی زانی، ئانکو ب ناخی وی که قت، دهرگه لی قه کر گوتی: دی وه ره. خو هاقیت پیته ماچکر. گوتی: چو که س ب ناخی من نه که قتان و شهرتی من نه راکر ژ بلی ته پیته. ئەز یا ته مه. گوتی:

دی باشه. دبیژن، سئ شهف و سئ رۆژا مال دهف، بو خو، ئاخفتن و سوحه تکر. گوتی: پانی ئەزئ قیجا رابم چم، بی شریعه ته ئەو ل نک مه نینه ئەم تالوقه تی ئیکودو بین. ئەزئ چم مالا خالی خو مه میر زه بندینی. هه تا قیجا ئەز بییم قه سته ته بکم، ئەز ته مه هر بکم. ئەز و تو بین ماله ک و حاله ک. گوتی:

باشه، دی هه ره تو ب خیر بچی. گه رده نا ئیک و دو ئازاکر. ئەوی قه سته مالا خالی خو کر. خالی وی به ری خو دایی فه رخ هات. گوتی: خالو تو هاتی: گوتی: ته چهوا دیت؟ گوتی: خالو من ناخی وی راکر

- (زانی). گوتی: سه حه تا ته خو ش. من ئەف هه ره ژ ته نه دکر. گوتی: خوارزایی خو هه سا نه بیینه، مالاته خودی ئا قاکر. دیه! ئەوی دو کچ هه بوین. (سبحان الله) کچی وی قومری و زه یه نب چهوا

ژیها تینه به عنی ته ریئ ل ئەسمانا دفریت، نه قشا ئەو ل به رتین. گوتی: خالو. گوتی: خالو. گوتی: ئیکئ ژ هه ر دو کچیت من بو خو به ری خو بدیی دا ئەز ل ته مه هر بکم، دا ئەف مه رقه ته به ردت. تو دی

دقی حالی تیدا شه وتی. گوتی: نه، من هیقی هه یه، چو جارا وی قه سی بو من نه بیژه. گوتی: دی بلانی. دی خالو گازیکر هه ر دو کچیت خو بیین دگهل فه رخی بکه قنه ترانه، یاری و حه نه ک و ته پ

مستانی به لکی دلئ وی ب ئیکئ ژ وان بنویسیت و ئەز دی لی ماره بکم. کچکا ده ست ب یاری و حه نه کا و ته پ و مستانی دگهل فه رخی بی کر، ئەوی هیچ خو پی نه هایدا هه ر وه کی دگهل وی نینه.

دایینه سهر دهنک و باسیت ستی. سبحان ژ میری عه زمه تیرا، ستی پشتی وه لی هات هه چهو کی

دامله دگريت ب چو په ننگا نه شييا راپت. خوشکين وئ داکن پشستا خوه ل عهردا گيرين، نيدى پين نه دهاتنه بهر پين بچيت ژ عشقا پسما مئ وئ فخرخويدا. دبيتون: روزهکئ گو: نئمئ چين بالاقي، بکن. قولنگ وئ ديارين، وئ سهر ژير دين ژ نه فراز، ژ زوزانا وئ دادگه پيئن بهريئ دچن کيشه که روانه. فخرخى زانى ستييا دگهل ههردو خوبشکيت خو هاتيه بالاقي ل بن سيقئ ل سهر ههستيئ پشتييه قولنگ هاتن، فخرخوى گو:

لولو ههريئ قولنگو لولو قولنگي بهريئ

وهيلئ مالا خوهيئ ته خرابؤ دئ تو وهره بيه جابا فخرخى هادى.

ههريئ قولنگو لولو قولنگي پين ب خرخاله

دئ تو وهره بيه جابا فخرخى عهبداله.

ئينا قولنگي کر قوقو دهيناند بهر، ل بهر راوهستييا، نه شييا بپورت گوتبيئ: فخرخؤ نه ز هيقئ دکم دهستويرا من بده نه نه شيم، ته يريئ نه لهو نه ياري منه. باز نه ياري منه. مالا ته خودئ ئافا کرو، قئ ب من نه که نه زه رفئ ته قه تاندم، دئ من کوژن ب ريئ قه. گو: نه نه نه نه ز کارکئ دم ته قه وئ چ حه يوانى کو تو به حسئ من بکئ نه و دئ ب ردف ردفيت. نه و دئ ژ بهر ته ردفيت. گو: ههينه؟ گو: بهلي. دئ باشه، قولنگي، دهيناند (خودادا). کاغهزا خو ئينا دهرئ چير و چير نفيسي گوت: دوتمامئ، ههکه تو گهلهک مه رقا من دکئ نه قه نه زئ ل شه رانشئ ل بن سيقئ تو قهستا خودئ و قهستا من بکئ، ههکه نيئ ته بوخو ئيک دپته، ته ته رکا من کره، تو خو بيريئ ژ بازاری خو ببيني. نه زئ ل جهئ خومه، ل سهر قهر و کوئانا. هو د کاغه زيدا گوتئ، گوته قولنگي: دئ ههريه بيه. قولنگي نکلي خو ليدا گرت، گوتئ: دئ ههريه ههچين هات بيژئ نه ز ب جابا فخرخوى هاتمه. قولنگ رابو، گو:

لولو ههکه هاتى ته وافي قهره

نه و ته يره که بئ مه فهره

هنگى خوبده بهر که قران و کيل و بهره.

بيژه: وهز جابا فخرخى هادى مه

ههکه هاتى ته يريئ نه لهويه

تو چه ننگالا ل بهر بکه گووه

بيژه: وهز جابا فخرخى لولو کهر و گيژم

ههکه هاتى ته يريئ بازه هه

تو چه ننگالا ل بهر بکه به هه

بيژه وهز جابا فخرخى عهبدالم.

نه ز خولامئ سهر، ههچى ته يريئ هات، دايژت نه ز جابا فخرخى مه، هه ما دا ژ نيژيکي قولنگي بازدت، مادهم نه و قاسدئ وييه، قولنگ هات. دبيتون نه مرئ خودييه، چوا فه رمان وى دايه، هه چوه کو ئيک بيژن پانئ وهلييه. بهريئ خو دايئ ويه وئ ل بالاقي نه، ستي وال سهر پاتوکانه، دوشهک بؤ وئ

دهيناده ژ وان وئغه. خوشکيت وئ گو: ئيهي نه و ته يريکئ هه چهنده لاله؟! دئ ههريه تو دکارى ب خو بگرى. پانئ نه و نه شيت. گو: هوين هه رن بؤ من بگرن. ههچى چو ژ بهر وان رهقى گو: دادئ ژ بهر مه درهقت، تول سهر چوکان ههريه بهلکئ ژ بهر ته نه رهقت. نه و رابوى ب چالا ب قون خشکا دئ دئ هات قولنگ ژى ب نک قه هات، کاغه ز ب په نجى خوه هوسا ب نک قه ئينا وهختئ ئاقت. جابا کاغه زييه، بهريئ خو دايئ هه يها نه فا فخرخييه، سلا ل من کر نه گوتئ: نه زئ ل شه رانشئ ل بن سيقئ، ههکه تو گهلهکا د مه رقا و عشق و نه قينا من دايئ، قهستا خودئ و قهستا من بکه، نه مانئ ههکه ته بؤ خو ئيک دپته (ديتييه) تو خوه ب لايئ خو، تو خو بيريئ ژ بازاری خو ببيني. نه زئ ب لايئ خوه. دبيتون فه رمانا خودئ ههچکو تو بستانه کئ گولا ديم بکئ دهه کئ دريژ، پاشى تو ئافه کا شهف ئاقت بدبيئ، دو روزه، سئ، روزه سئ بشکوژيت گوليئ ئان گهش ببن، گوليت گهش بيت تازه پيغه بين پاشى ئاقت بچت سهر، وهسا ستي ژيک هاته دهرئ و گهش و ته ر و تول بو وهکئ بهريئ، وهلي هات ته دگوت، نه ف مروه نه ساخ نه بويه. هه ما زوى زوى، سفق سفق، بالا ف ژده ست خوشکيت خو ئينا دهرئ بالا قا خو کر و گوتئ:

ب خاترا وه، نه ز چوم نک پسما مئ خوه، هوين هه رن ب لايئ خوه. دبيتون: ژ دهستويرا خودئ و پيغه مبهرا خو کر «که فوشير» خودئ داخازا وئ قه بلاند، بؤ که فوشير و قهستا شه رانشئ کر ل نک پسما مئ خوه. وئ گوت (کر) پر دهيناند سهر چه پين هندافا سهرئ فخرخى. فخرخى بهريئ خو دايئ ديت ناسته، ناسته نه و گوت:

لولو ههريئ که فوکئ چيک مه شيني

وهيلئ مالا خوهيئ ته خرابئ هنده شاشى و پهريئ ته هندى زيريني

خوه زى من زانبييا تو کچى يان تو بيژنى، نه ريئ ته مالا خو خرابکر

گو: ههريئ فخرخؤ سه د جارا ب سهرئ ته کهم

وهکئ هه ر ته باوهرى ب من نه هيئ

ديت نه و کچا که چينيئ ژ نويکانئ ژ بهر دهنکه دهنکا خو که تيمه.

گوتئ: پادئ ب خاترا ته نه ز چوم. هندى فخرخى گوتئ: نه نه من ژ چوشه وه نه گوته ته، من مالا خو ب دهستئ خو خرابکر. گوتئ: چيناب، ب خاترا ته، يا خودئ ب هاريکارييا ته، رابو زقري هات دبيتون دهه مئ کو گه هشتئ مال، خوه وهکئ سوپکئ ب نه نييدا د هات، روندکا خو د چا قا نه دگرت ژ مه رقا پسما مئ وئ. هات که قت و نه هشير بوى، ما وهسا، پاشى دبيتون نفرين ل خو کرن گوت:

هاوارا من خودئ شه خسس مزاره

وهيلئ ته خه ما باقتيژيت بهن و گوهاره.

ستي نه مينت هه تا دانئ ئيقاره.

ترادا خودئ ب جه هات، تا مرنيئ گرت، هند ما عزرائيلي روحا وئ کيشاى، چو بهر ره حما خودئ و قه شارت. شين و تازى که قته وى باژيري. هه يها خه ليفه چهنده پيشه مان بوى. گوت: خودئ نه قه من چکر؟ من دلئ شان هه ر دو مروشان ژ بهر چ هيللا؟ نه ز ههقت جارا بچم بهريئ به يتيئ - بهريئ رهش

ماچيڪم، ٺهڙ دهره قتي گونهنه سستي و فخرخي ناهينم دهر (ناهلينم). من وه نه ڪر بگههن جهني مرادي، ههتا هولئي هاتيه ههڙي. ٺهڙ مان ل وي دهرئ. ديبڙن، دا بگوهينزن فخرخي پاشي دو تمام ڙي سل بوي و شه گه پياي. پاشي ستي شه گه پياي، فخرخ ل ويڙي ما گه لڪ پوسيده بوي و تنگڙي، مه لويل، هيندي هيندي چڙ مال، بين زهر و پوي تي بوي، چو خولڪ بو نه مایه، خالي وي گوتئ: بڙجي تو هو سا غه مگين و مه لويلي؟! گوتئ: ٺهڙ دئ ڄم. هندي پيڻه نويسا، دئ بڙجي چي؟ گوتئ: چينابت ٺهڙ دئ ڄم. سحرئي ٺهڙ خولامي سهر، ههڪه تشتهڪ بو داگرتي ههڪه خاري، خاترا خوڙ خالي خو خاست، سهرئ ههسپي خو ڪيشا يا خودئ سياريو و قهستا واري دهشتي ڪر، دوي دو تمام خورا. دلئ وي هيتلا و زاني ٺهڙ خله ته. ديبڙن وهخته ڪي گه هشت درهنگي پاييڙيه باران ل سهر ڀڪ د بارن و به فرڙي دگه ل، ب چو ڀيڪا نه ڪهفت چوڙ شڪهفتي ڦه. پاشي مایه ڙ ڪهفتي ڦه.

روڙ بو پوڙي تنگاف بو، گوت:

لولو ههري به فرڪي به فرڪا ل ڪيريا

وللا هندي ٺهڙ هاتيني ب ته قشيبا

پچي (پيچڪ) ڙ پچي ڦه نه بيا

به فرڙي گوت: فخرخو ٺهڙ داخو ب دمه سهرخو.

گو: «انشاء الله» چ نه ساخي و بيڙيري سهرئ خوب ته ڀاڪن، سهرئ خو دنين ڀاڪن، هه ڪه سني دوعا به فرڙي بڪتن دگه ل گافا خوهست. قهولئ ٺهه سحي، هه مې بو ساھي، دوعا وي قه بلي. سوياڙي ههسپي خو بو، ٺهڙ ههسپي ڙار و لاواز و بين هيتز بوي ڙ برسادا، هندي دهاتن، ب ڪوته ڪي دلوكوزي. هات باڙيڙه ڪي وهڪي زاخوڙين، هات ههسپي خو گيترا، دهلاڪا نه فسني چوڙ برسادا، ههتا دو پويل پاره ددهستدا نه بون. ههسپي خو گيترا بره نڪ نالبه ندا گوتئ: توفی ههسپي ناڪري؟ گو: بهلئ گو: ب چه ندئ؟ گو: ب دو نانا. گو پا حاشا ٺهڙ دئ بهر ڪي ڪم دوي نه فسيدا، ٺهڙ ههسپي نادم ب دو نانا، نان ب دو نالا، نال چ تشته ب ههسپه ڪي؟ خه لڪ ب من نا ناخفن.

سهرئ ههسپي خو ڪيشا و ڙ وي باڙيري دهر ڪهت. ديبڙن، چو جهه ڪي وهڪ دهشتا دويانن، ڪهت پيشاهيڪا وي. سهرئ ههسپي خو بهردا سهرئ خوه دکورڪ و عه باين خوه پيچا نقست. ههسپي وي ڙي ڪهت بوي دوي ميڙگيدا دچهر يا. ديبڙن، وهخته ڪي هسيار بو، ههڪه ڙ چل پوڙا ڪيمتر، ههڪه ڙ چل پوڙا پيتر ل ويڙي نقست! وهخته ڪي رابوي ههسپي وي بين بيتهنا خوڙ ملي رادڪهت و دادنييت، بين تيت و دچيت ل رهخي ميڙگي ڪويفيا راتيتل فر فر يا وييه، هندي تفقي و بگيان ڪه تي. رابوي سهر خو، شه هدهدا، ناخي خودئ و پيغه مبهرا ٿينا، بهزي ههسپي خو، ڪورپش ڪورپش لئ ڪر نه هات دهستي وي گو:

لولو ههري بوزو لولو بوڙي نانا

وللا من تو بري ل سوياڪا به قالا

هند ته ب ته به ڪهري ڪه سفر و ڪهري ڪه نالا

وللا من تو بري سوياڪا غه باسه

ٺي ته ب ته به لولو دو نانا.

ههسپي ٺهڙ بير هات بيراي وي هه ما گو: حم حم سهرئ خو ٿينا ددهستي ويدا. ٿينا زيني وي باش گريڏاهه، سياريو و چو قهستا باڙيري مامي خو ڪر. چو بچوبڪيت باڙيري وي ياريا دڪن. ٺهڙي گوتئ: وي هه فخرخه، ٺهڙي دي گوتئ: وي هه فخرخه. چو شه قهڪ ل هو لا وان دا گو: دئ هه ڀه مال خراب نه، تول چ دگه رهي؛ دئ هه ڀه ڙ مه وي خير و خيراته، هه ههفتي ههتا ههفتي، خير و خيراتا ستي وي دهن، توڙي تير ڙ زيافته تي بخوه، ڪوتلڪا بخوه. گو: ڪورڙ ستيبا چي؟! گو: پاستيبي ٺهڙي خودئ نه ڪره؟ گو: ڪهنگي؟ گوت: ڙميڙه، نيزيڪي دو ههيشانه مرييه. بهس بابئ ل سهر خو ڪري رهنسن (وه قف)، هه ههفته ڪي نه قله ڪي ب خيرا وي شيقا دانئ دتن، توڙي هه ڀه ڦي ٿيڦاري، دورا ههفتييا وييه، دا تو شيقا دانا وي ب خيرا وي بخوي. ديبڙن، چو ڪابانئ ڪر. گوتئ: شڪينا من، ڪابيت وان رابوين، ٺهڙي دهستي رهي وي سبي بوين، ٺهڙ رهيته هند تازه، هه هادر سبي بوين. چو نڪ بچوبڪيت ڙ وان پيئه لتر بيت ڪو ٺهڙ دمه زن بوين، ٺهڙه بچوبڪترن. خو راکر. گو: ڪابئ من بده من. ٺهڙي دي گو: ڪابئ من بده من. گوتئ: ٺهڙ نام. گو دئ هه ڀه ميتهفانيي تير ڪوتلڪا بخو، ب خيرا ستي مال ويران: گوتئ: ڪوتلڪي چي؟ گوتئ: ما ستيبي ٺهڙي خودئ نه ڪر؟ گوتئ: ڪهنگي گو: ٺهڙه ڙميڙ، دو ههيشه، گو: ههينه؟ گو: بهلئ. گو: بابئ وي ل سهر خو ڪريه رهنسن، هه خوتئ ههتا خوتئ خير و خيراتا وي ددت. توڙي هه ڀه ڪا تو تير ناخوي. ديبڙن: رهي وي وهلئ هاتن بوين ڪه شڪ، موييه ڪه رهش تي نه ما.

گو: هه ڀن دو تهر و مهرا بينن، ٺهڙ دئ ڦي ههسپي دم وه. ليدان و چوڻ تهر و بيڙي خو ٿينان ڙ مالا خو. چو ل رهخ زياره تي ستيي گوت: ٺهڙه ڪيهه؟ گو: ٺهڙه زياره تي ستييه. گو: دئ بڪوئن. ڪولا، ٺهڙي ڙي هاري وان قه بري خوب دهستي خو ڪولا. گوتئ: دئ مامو هوين ڦيجا هه ڀن ناخي رادن سهر گهله خي مامي خوه، پاشي هه ڀن ههسپي من ڙي بو خو بن، گهردهنا وه نازا فخرخو چو بهر قبله ڪر، خو دريڙڪر، ڙ خودئ خاست ڪو قه بزا روحا وي بيتنه ڪرن. فرمانا خودئ ڙ بو ڪيشانا روحا وي دهر ڪهت، عزرائيلي روح لئ ڪيشا. بچوبڪا ڙي ٺهڙ ناخ رادا سهر و هيتلا ل ويڙي و ههسپي خو بر. وهختي بچوبڪا ههسپي وي برن و چوڻ مال، دديبايت وان گوتئ: ٺهڙه چ ههسپه؟ گوتئ: ٺهڙه ههسپي فخرخو به، دامه. گوتئ: ڪا فخرخو ب خو؟ گو: فخرخو مر. مه ڪر ناخ ناخي. گو: وه چهوا ڪر ناخ ناخي؟ د ڪوبوڙا مر؟ گو: بهلئ مه ڪر دناث ناخيڙا. گو: ٺهڙه سحي؟ گوتئ: ٺهڙه سحي. گو: ٺهڙه ههسپه ڙي دامه. جاب چو بو خه ليفهي. گوتئ: حال و ٺهڙه وائي براڙي ته ٺهڙه به، گوتئ: باوهر نه ڪر. رابو چو سهر زياره تي، بهري خو داين دهر ستييرا، درسته دريڙ ڪريه. گو: ٺهڙي ههري. گوتئ: خودئ تو من بدئ رهنسي، ٺهڙه بيته ختيه من ل فان ههردو تو لزان ڪر، من نه هيتلا بگههنه جهي مرادي، ههتا هوسا چيوي.

ديبڙن: دهستي خودا بهر سهرئ خو بهردا گريه هه مامه ڪي خوڙ ههتا خوڙ گريه مهڙي رهشڪري. پاني ٿيڙي ڙ دهست دهر ڪهفت نه شيت چو چارا پي بيت ڦيجا ب خاترا وه.

بهیتا دمدمی

سه‌عدی پیروی: (۳۵) سالی

گۆندی: سی مالکا

زاخو (۱۹۷۲/۸/۱۲)

هه‌بوی نه‌بوی کهس ژ خودی مهنتر نه‌بوی، هندی خان بوی مرۆقه‌کی ب کیره‌هاته بوی، شاه‌ی گه‌له‌ک
حه‌ژێ دکر ژ به‌رکو مرۆقه‌کی سۆل پیغه هاته‌بوی، قه‌دری وی دگرت، دگه‌ل شاه‌ی بوی ته‌قه‌کی.
خولامی ناڤ مالاوی بوی. شاه‌ی گوتی: خانۆ، گو: ئەمێ چین راڤ و نیچیرا، به‌ری خودین دنیا، ل
سه‌ر خو بگه‌رین. گوتی: بلانکی.

دبیژن: پتیبا خو گرتن چۆن راڤ و نیچیرا، ل دنیا، ل چۆلی گه‌ره‌ان، دبیژن وه‌ختی هاتین شفانه‌کی
په‌زی خو به‌ردایه‌ وی گوه‌رۆی وی دچهرت گوت: خودی قوه‌تی. شفانی گوتی: ره‌حه‌تین خودی ل وه‌ و
ده‌بیایی وه‌ سه‌ر سه‌ری من هاتن. که‌ره‌مکن نانه‌ک و شیره‌کی بخون پاشی هه‌رن.
گوتی: شاهۆ، گوتی: به‌ل، گوتی: نان و شیرێ فی چۆلی گه‌له‌ک خۆشه. باوه‌رکه، ئەمێ نانه‌ک و
شیره‌کی خوبن پاشی چین. بلا ب که‌یفا ته‌به.

دبیژن، چاوا رو‌نیشتن خوارێ شفانی کۆدکی خو هه‌لگرت دئ چیت شیرێ بو دوشان، خه‌وی دلێ
شاهی گرت دبه‌ر وی شکیریرا. شفانی سفک سفک کۆتکی خو تۆی شیرکر، ده‌یناد دین بلویرا خو یا
ناسنی، ئانکو بلویرا خو ده‌یناد سه‌ر کۆدکی شیرێ، وه‌ختی ده‌یناد سه‌ری، چو به‌ر به‌زی خو، وان ژێ
ده‌ستوری نه‌بوی بئ شفانی بخون.

هه‌تا شقان بزقرت قه، چافی خانێ ما لی. به‌ری خودایێ رو‌حا شاه‌ی د کونگین دفنا ویرا دهرکه‌ت و
چۆ د بلویرا ناسنیرا د سه‌ر شیریرا دهرکه‌ت و چو د شکیریرا. چافی خانێ لیبه‌ ئەو نفستییه. زی‌ه‌فانیه‌کا
باش لی کر، کا دئ چاوا چیتن. هه‌تا پاشی ده‌ه ده‌قیقان بان پیتر شقان زقوی گوت: ئەزه‌نی وه‌ بۆچی
نان و شیرێ خو نه‌خوار و قه‌خوار؟ گوتی: پانی هه‌قالی من بی نفستییه، گوتی: هشیاره‌که، نان و
شیرێ خو بخون، هه‌تا ئەز په‌زکی خو قه‌گێرم. خانێ ده‌ستی خو ده‌ینایه‌ سه‌ر ره‌هنێ شاه‌ی گوتی: دئ
هلو رابه‌ شاهۆ پانی رو‌حا وی (شاهی) وا چۆی (چۆییه) بو خول دنیا، بگه‌ره‌ت به‌ری خودایێ
رو‌حا وی پانی ده‌ستی وی ل سه‌ر ره‌هنێ وییه، دیسا ژ شکیرێ دهرکه‌ت هات دبلویرا ناسنیرا هات، ژ
نویکا چۆ دکۆنکی دفنا ویرا چۆ د له‌شی ویرا، ژ نویکا هشیار بوی. گوتی: هه‌ی خودی مالا ته‌ ئاڤاگر،
ته‌ بۆچی ئەز هشیارکر؟ گوت: چمانی؟ گوت: من خه‌ونه‌کا عه‌جیب دیته (دیتیه). گوتی: خودی
خیرکه‌ت خه‌وناته، بیژه. گوتی: هه‌ما ئەز وسفه‌تی وی بیژم، تودی بیژی وه‌نینه. (نه‌وه‌یه). تو خانێ، ما
ئەز چ بیژم ته‌! گو: نه‌نه. هه‌ما بیژه. هه‌ما بیټ مه‌حه‌لی عه‌قلی - عه‌قل بگرت - ئەز دئ بیژم تو راست
دبیژی. گوتی: «من دیت دپرتن سه‌ر ناسنیرا چۆن، ئەو پرا ناسنی، د سه‌ر به‌هره‌کا شیرێ، وئغه‌ ترێ
ئەزچۆم. به‌ری خو ددمی سه‌راکه‌هنیا (سه‌روکانییا) زی‌ری و زیقی و ال وی دهرتیه. گوت: هه‌ینه؟ گوت:
به‌لی. گوت: هه‌ی لی خودی مالا بابی ته‌ ئاڤاگرۆ، پاتو قه‌سێ وه‌ساکی؟! هیچ نه‌ین جه‌ن باوه‌رییه.

گوت: چاوا؟ گو: پاته به‌حرین شیرێ هه‌بن ل دنیا، و پرتن ناسنی ل سه‌ر بن، که‌سێ چو جارا ته‌رش
(حیوان) خودان نه‌دکر. چما دا زحه‌تی کیشیت، گوی و ریخی وی، شقان مه‌سه‌ره‌فی دا لی کن بخودان
کن؟ دا هه‌ماچم وی به‌حرێ هه‌ما شیرێ ژئ نیم، دا خون و قه‌خون. گوت: ئاها من نه‌گۆت، دیسا دئ تو
من ب دهرۆین دهرتی؟! گو: پا هه‌ما هوسانه. پا چه‌وا سه‌حه‌که‌نه‌ زی‌ر و زیقی دکیریرا. دوی خلخه‌لی‌را
هه‌یه؟ تو قه‌سه‌ک وه‌سا بیژه بچته عه‌قلی مرۆقی. نه‌ هه‌ری خانێ ل به‌ر دلێ شاه‌ی سارکر. دئ ژئ
بگه‌ره. دا نان و شیرێ بخوبن، ده‌ست هاقیتنی نانێ خو خوار و شیر ب سه‌رداگر، یا خودی. بابۆ ب
خاتراته. شفانی گو: وه‌غه‌را وه‌خیر، مه‌ دا ری ئەم هاتین ب فی می‌رگی قه‌ چۆن. گوت: باوه‌رکه،
ئافاهی بین خۆش دئ که‌فن فی دهره‌ه، کانی، ئاڤ و دهرافی وی هه‌نه. گوتی: باوه‌رکه تو راست
دبیژی. خانێ هه‌ر دجه‌دا دلێ وی که‌ته وی دهری و پیغه نویسیا. ئەو دهر ما دهرزا وی دا. بۆ رۆژکی ژ
رۆژان. دبیژن، ئەز خولامی سه‌را زقین هاتن مالا خوه. دبیژن و میران و میرگه‌هان ل خه‌لکی عالمی.
گوته‌ی خوه بدن حکایه‌تا خانێ له‌پرتینه:

وه‌یلا دمدمۆ خان تیدا وه‌یلا دمدمۆ خان تیدا.

رۆژکی خان جه‌ره‌چی بوی، جاره‌کی خان جه‌ر به‌چی بوی

له‌پێ وی ل جه‌ری بری، میر سه‌یدی هاره‌ قیرا

له‌پێ خانێ دئ کین زی‌ره، میر سه‌یدک وی چۆیه قیرا

گه‌رپا بوی ل سوپک و باژیرا هوستا ئینا جه‌غسی قیرا.

له‌پێ خانێ وی کر زی‌ره وه‌یله دمدمۆ خان تیدا

رۆژکی ژ ئەفی که‌ بی‌ره، جاره‌ک ژ ئەفی که‌ بی‌ره

خانێ رابوژ نیچیره، گوت: جه‌ه‌ک ب قه‌سر و قوسویره

خۆشی ته‌خته بۆ خانێ میره.

وه‌ی له دمدمۆ خان تیدا.

رۆژکی ژئ خودی دایی، جاره‌کی ژ ئ خودی دایی

خان و شاه چۆن چیا، دیت جیک کۆلک و ئافایی

وه‌یلا دمدمۆ خان تیدا.

رۆژکی هاتنه‌ خانه خانێ شیخی ل به‌غدایی

تانه‌جک ئاده‌م کر ته‌نایی رابه‌ دا لی بکین خه‌زایی

وه‌یلا دمدمۆ خان تیدا.

کیسو به‌ینه هو به‌د وییه

خان وی چوی مالا شاهیه

هه‌ری شاه‌ی هه‌ری شاه‌ی

هه‌ری شاه‌ی سوپه‌ خیره

خانۆ خانى سلامتې ل سەر چاقانە
 لسەر سەرانە و سەر چاقانە
 روینە پویەکا دیانە
 تو بگره جۆتې فنجانە
 وهیله دمدمۆ خان تېدا .
 ههکه شهرمه و نه فهیتته
 من دهستوبرا خوژ ته دقېتته
 وهیله دمدمۆ خان تېدا
 تو من دانه د چهرمیدایی
 نه ب کیماهی نه ب زېده هی
 بۆم بو سوندا سهرۆ شاهی
 وهیله دمدمۆ خان تېدا
 گو: ههرۆ خانۆ، چو خان و مانیا واقا نه که
 دلې من و خوژتیک نه که
 ب سهرۆ تهیه و باقې تهیه
 بده من ژ ته مهت چهرمه کی (*)
 ئەز دئ دینم ل سەر دهرئه کی
 ل سهرمه دانو و ئەمره کی
 پئ قوتکی مه ئسلامه کی .
 وهیله دمدمۆ خان تېدا، وهیله دمدمۆ خان تېدا
 گو تئ: ههره خو من داته ژ ته مهت چهرمه کی گایی
 نه ب کیماهی نه ب زېده هی
 بئیم بو سوندا سهرۆ شاهی
 خان دهرحال دهشت و بهرپیه
 دیت گایی قزل باشی، گایی قزل باشی دویرویین مه شقایبی (**)
 دقېل کربوی د دهرزېی هه لکیشایبی .

(*) ب جوره کئ دئ:

ههرۆ شاهی، ههری شاهی
 بده من ئوردی ژ ته مهت چهرمه کی گایی
 بئ قهرقه شه و ب دویماهی .

(**) مشهقا = پنیدوز

بو ستوغالی وایندایی،
 بئیم بو سوندا سهرۆ شایی
 وهیله دمدمۆ خان تېدا .
 وهی ل خانیکئ بئ فیتله
 چهرمه گای کر دقېله
 گرتن ههقت کۆر و نهیتله
 دنیا گرت و چو نه هیتله
 وهیله دمدمۆ خان تېدا
 چهرمه گایی کر نوقتاره
 گرتن ب تهنگ و ههقساره
 گرتن بهرۆژ و نزاره
 وهیله دمدمۆ خان تېدا، وهیله دمدمۆ خان تېدا .
 چی هات و هۆستا عه باسه
 تو بهرۆ بقره ل ئەلماسه
 دئ بن تاو زېرۆ خاسه
 نهاتی هات هۆستا عه لیبیه
 تو بهری بېره ب ته فشیبیه
 دئ بن تاو زېرۆ نوییه
 وهیله دمدمۆ خان تېدا .
 چۆبئی هاتی هۆستا عه مهره
 تو بهری بېره ب ته بهره
 دئ بن تاو زېرۆ زهره .
 وهیله دمدمۆ خان تېدا .
 نه ب کیماهی، نه ب زېده هی
 بۆم بو سوندا سهرۆ شاهی .
 وهیله دمدمۆ خان تېدا
 گو: ههرۆ خانۆ چوخانی و مانیا واقانە که
 دلې من و خوژتیک نه که
 ب سهرۆ تهیه و باقې تهیه
 بده من ژ ته مهت چهرمه کی
 ئەز دینم ل سەر دهرئه کی

دمدم دانا بهر به ستنی، ههفت سهد دهست فه په ستنی .
گۆت:

سه بیخ موزن، نهغه رۆژا ته نینه، وهیلې رۆژکا منی
وهیله دمدمۆ خان تیدا.

دمدم دهیناده دهر کاشه

گۆت: ل پیتش من دهینادن ههفت سهد بارئ ماشه
وهیله دمدمۆ خان تیدا.

دمدم هه هیتا بن هیته

دهیکا خانی وه دیته

ئاهاهیەک فره مه دقتیه

به فر و باران تیکدا تیتیه

کس نهچت مارئ که سیدا

وهیله دمدمۆ خان تیدا، دهیله دمدمۆ خان تیدا

دمدم تامانی ئافاکه

چار کنار بهی دو دیوارکهی

به سمن مشتی رساسکر

سهر سۆلینا لی مه بر

سهرئ دوسه دهوستا و بهر هوستا گرت و جهلادکر

میر «مه حمود» گرت و خهلاتکر

وهیله دمدمۆ خان تیدا، دهیله دمدمۆ خان تیدا

به فرکی کیری ئالاندن(*)

جهمه دی کانی هنگاقتن

خونساری (خونساری) کانی پهنگاندن

گۆ: خانی شاهن عهجه م گرت و شه لاندن

وهیله دمدمۆ خان تیدا. دهیله دمدمۆ خان تیدا

به فرکی کیری کهر کرن

خونساری کانی مشت کرن

گۆت: خانی گه وری بابن، شاهن مه زن گرت و رسوا کرن

وهیله دمدمۆ خان تیدا. دهیله دمدمۆ خان تیدا

هه لی میمی هه لی میمی، چ سبه یه سبه زوییه
خه لیفه چۆ نک شاهیه. گو: هه ری شاهن،

هه لی میمی هه لی میمی، نه ز نه مینم ل سهر قی دنن
ئیکی خولام باخوی بدت ته لافتنن

کورۆ سه یۆ وهیه وه نینه

«خه ل» خولام من نه مینه

دوسته هه ر نابیت غایینه

من له پی وی کر زتیرینه.

وهیله دمدمۆ خان تیدا دهیله دمدمۆ خان تیدا.

ب سهرئ ته به و بابن ته به

نه و خانوکی خولامی ته به

نه و دوژمنی دینی ته به

هه ر زیده ژبو سهرئ ته به

وهیله دمدمۆ خان تیدا دهیله دمدمۆ خان تیدا

کورۆ، سه یۆ، سوبه هی سحرئ

دی تازه کی زنوی که ی

دی دم پاش هنگه بی

تو من هه لگره کولکی دمدمایی

وهیله دمدمۆ خان تیدا دهیله دمدمۆ خان تیدا

نه م دی چینن، نه م دی چینن

دی ههفت سال ل بن گرینن

هه که مه نه ئینا لومینن.

وهیله دمدمۆ خان تیدا.

به ر هه ر هات و بن هاقینه

نه سکه را لیک فه جه مینه

دی چی خانن له پزیرینه

وهیله دمدمۆ خان تیدا.

هاقین هات و بون پاییزه

نه سکه را بکن ته میره

مه ل سهر خانا کر خوینریزه

وهیله دمدمۆ خان تیدا.

(*) به فرکی کیری ئالاندن + جهمه دی کانی پهنگاندن + خانی حاجی شاهن شه لاندن. د هنده ک جهاندا.

پاییز هات و قی زستانه

نه سکه را دکن ده لانه

دی چین سه رخانه کوردانه

کا کی به رخنه، کی به رانه

وه یله دمدمۆ خان تیدا.

زقستان هات و ل دوی بهاره

نه سکه ر دکن هه ی قه دانه

دی چین سه رخانه کوردانه

کاکی به رخنه کی به رانه

ویله دمدمۆ خان تیدا، ده یله دمدمۆ خان تیدا.

نه ز خولامی سه را دبیتن، عه سکه ری خوه ب ساله کی ل بن که له کا دمدمی قه ده یناد. له شکرئ

شاهی عه جه مه. دبیتن:

چ سو یه یه رۆژ له یلانه، چ سو یه یه رۆژ له یلانه

ته ته رخان ده رکه قت سه ربانی

ده ست ل سه ر سنگی و ئیک ل سه ر رانی

گو: هه ری بابۆ، چه ند خیزی ل بن به حرانه

چه ند رزقی ده ست و زۆزانه

هند خیشه ت و چاریک و دومدیی قه دانه.

وه یله دمدمۆ خان تیدا، ده یله دمدمۆ خان تیدا.

گو: هه ری کوری من و ته ته رخانه

تو نه هه لکه ره چو خه مانه

نه و که روانه بازرگانه

تیت ژ ته ره فی بو تانه.

هه ر ل سه ر سه ری بابی ته شه ر و لیکدانه.

وه یله دمدمۆ خان تیدا.

نه و کافر ن پ هونه رن

سه ر خیشه تن هون سه مهن

سو یه هه سحاری بابی ته سه ر و ژیرا ژ وان وه رگرن

وه یله دمدمۆ خان تیدا ده یله دمدمۆ خان تیدا.

گه ر چو بوی خانی رباله، هه ر شه ف ژنی به ردا هات خواره

هه قت و سی ئوردی کر نه قاله

نقیژا سپیدی ئینا ماله.

وه یله دمدمۆ خان تیدا.

دبیتن: رۆژه کی ژ نه قی بهاره

جاره کی ژ نه قی بهاره

خه لیفه بیتم و سه رداره.

خه لیفه عه سکه ر نه ژماره.

پیلیم ناکه ت هزاره،

نه و روی ره ش و شه همزاره

گو: ها سه ر شاه نا قافیی ته

بنه پیرا شاهی ب خو قیتنه

خان دو سال که ت د که له ییدا

وه یله دمدمۆ خان تیدا

ده یله دمدمۆ خان تیدا.

جاب چۆ شاهی، خه لیفه ی جاب دایی:

گو: بیژی، بلا بیتن. عه سکه ری من نه قه ساله من کومکره، هژمارا وی هزار ده رکه قن دده ست مندا.

دبیتن: وه ختی شاه هات، به ری خوه دایی راسته. چو عه سکه ری وی نه مایه. عه سکه ری وی بی بی

خیرک ره. پانی عه جیبی سه ری شاهی گرت، نه ف هنده عه سکه ره پویج کره. ئینا کاغه ز سور و شین کر، د

به رسه ری سه حیا راکرن، به لاکرن تیدا گو:

کافره ک تی رۆژی ژ به رویه

سال ب سال ناگر ل گه مییه

دی چیت ب همه تا خودییه

وه یله دمدمۆ خانی تیدا

کافره ک تیت و ژ چین و ماچینا

ته که ره مه سه به ل له عینه

ته دانا سیف دکاسکا

وه یله دمدمۆ خان تیدا.

کافره ک تیت و ژ هه و ریزه

ئی ب کل بینه ریزه

گو: سه و نو کوکیت من خلاس بون ب کتانوکی هندی قه

وه یله دمدمۆ خان تیدا

ده یله دمدمۆ خان تیدا.

هٺارت بو ميړئ ئينا كورپوؤ
 خوديوؤ يئ قئ جارتيوؤ
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 كاغزهك ژ بهلگئ مازينا
 هٺارت بو ميړئ بههدينه
 ميړئ بههدينه بيم نهخوشه
 انشاء الله حالئ وي نهخوش بت
 ئه و جهويكئ نينوك رهش بت
 ل بهينا مه و وي تهرم و لهش بت.
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 كاغزهك ژ بهلگئ كهقوته
 هٺارت بو ميړئ لوته
 خانو سهرهك هاتي ژوته
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 كاغزهك ژ بهلگئ هژيرئ
 هٺارت بو ميړئ جزيرئ
 خوديوؤ تو بدئ (بكهئ) تهكبيرئ
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 كالوس تئ لو سوؤ و شين
 بهروپشتئ وان نهخشين
 خه بهرئ خيرئ لي نين
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 ههرئ داين ههرئ داين
 با كورتكئ لق ليدايين
 با كورتكئ ل بالئ من
 بر كهچك دي لوراين
 سافرا سوتم ل سهر دنياين
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 گو: ههرئ داين گوري،
 ئيكئ زهلام وهعدئ من ژ قولئ بهرداين
 كهسئ كرمانج هاني ناين،

كافرەك تيبټ ژ رۆژ ناڤا
 شه‌مالهك سوٽ و بهرداڤه
 شالهك توپا بهرداڤه
 سئ شهف رۆژكيت دمدمئ بهرئ تاڤه
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 دهيله دمدمؤ خان تيدا.
 خانو ديبټ: ههرئ داين، ههرئ داين با گورتكئ لك لهڤاين
 كافر سوتم ل سهر دنياين كهزي كرن مادينئ
 گو: كهسئ كرمانج هاني ناين.
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 ههرئ داين دهيكه منئ
 تو كورتكئ زه مه‌عه‌دئ
 بهس بكه قسه و گوتئ.
 هه‌مانوكه ديبټنه خه‌تا ژ عتابا مرئ
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 دهيله دمدمؤ خان تيدا
 تو له‌زكه بله‌زينه
 بارهك كاغزا تو بينه
 جوتئ ماهالالول سهر دهينه
 ل ئاسمانا نول سهر دهينه
 ل عه‌شيره‌تا بگيرينه
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 كاغزهك ژ بهگئ هيرويئ
 هٺارت بو ميړئ زاخويئ
 ناله و ل سهر مه‌عئ داچويئ
 وهيله دمدمؤ خان تيدا
 كاغزهك ژ بهلگئ سپيدارئ
 هٺارت بو ميړئ زيبارئ
 خوديوؤ بيته قئ جارئ
 وهيله دمدمؤ خان تيدا.
 كاغزهك ژ بهلگئ دريوؤ

ههری دایین دهیکا منی.
 بهس بکه قهسه و گوتنی
 ههما همزه همر دگو ژنی
 هات و عتابا مرنی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 توله زکه بله زینه
 زاھری قهت بوچونینه
 باتنی یا فان بحه وینه
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 گۆ: ئەم خو بوین مالاخه لیلی ل خه نده کئی
 تو سویباری چاڤ به له کئی
 تول هانا خانا گه له کئی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 سهید ئەحمه دئی بی ملییه
 تو سویباری فی بۆزییه
 هانا خانا گه له کئی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 شیخ ئوسقی ل تنگا گوزافی
 جهی «تهرگه قهر» دا وافی
 گهر هانا خانا فی گاڤی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 پی به کری به حرا دیهیری
 شهنگه سویبارا پوجانی میری
 هانا خانا بکه دیری
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا.
 مه خو دبر کوری مزگه قتا
 شهگه سویبار و ل کیتلاناته
 دنیا چه ندا بی خیره ته
 چه ند خیر سیانا میناته
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا

چ هاتی مه لاکئی شوئی
 ته عولمی خودی وی ل کوشی
 ژ حما سستی تی وی گوشی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 چ هاتی مه لاکئی بادئ
 توژ کهزا و خارا زوی هاتی
 تو ب کهروکی چۆخی هاتی
 تو ب مه تالی مه زن هاتی
 توژ ئەولیا چیتر ئەشکه را هاتی
 وهیله دمدم و خان تیتدا.
 بهری خو بده غهوسی ل به غدایی
 ته کر و کر هانی نایی
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا
 دهیله دمدمۆ خان تیتدا
 غهوسی گوتیی: مادهم ته ئەز کرم دویمایهیکا هممیا ئەز ئیدتری ناهیم، ئەولی همما ئەز بهس
 بویم، تیرا هممیا ئەز هه بویم
 یانی ناف فان ئەولیا، هه می مه شایخی موقهرن هه می هاتن
 دهست سینک شه دا (دهست ل سینگی خودا) گوتی: گاڤا ته دهست ب شهری کر، ئەم بوته
 حازرین
 جارهک ژئی خودی دایی
 دپله کا ل بن که لهی زایی
 تیشکیت چوینه بهر دایی
 جارهکی دهستی لاوکی به دکاری نایی هه لات و ئوردیا شاهی
 هه ی لاوۆ لاوۆ بیتهکاری
 ئەڤه کبیه باخوی تاژیک هناری
 ئەڤه زکی بی چه لانه
 ئەزی هافرین نیهانه
 گۆ: ههری وکی ئەڤی هافرین نیهابت
 ئەڤی هه دگهل فی چالابت
 مه وی خانا ژنوی لیک زابت
 وهیله دمدمۆ خان تیتدا

هوین له زبکهن بله زینن
 خیفه تی خو څه ته زینن
 خان دئ دیلانا مه ژئ بېن
 وهیله دمدمو خان تیدا
 هه که هات و هه که راسته
 ئوردی ل ئوردیې گوهارته
 پېشاهییک چو سالاراسته
 وهیله دمدمو خان تیدا
 مه حموید کیلن ناله کانی
 باشاوش مثلې شهیتانی
 کاغه زال تیرئ پتچایی
 ثاقتیه ئوردیا شاهی
 شیفئا شفق ل ناف نه مایی
 نه و دیهلا که لکه ل هتزیایی
 کاقتیجا ژتیغه دیتت کابانی هلات و ئوردیا شاهی
 وهیله دمدمو خان تیدا
 دهیله دمدمو خان تیدا.
 ده رگه هکئ بېمؤ بزماره
 مه حموید ب ده قئ خواره
 پاشی دئ ژئ کم پسپاره
 وهیله دمدمو خان تیدا.
 مه حموید ژنات وان ره قئ، بېبه ختی لئ کر. کاغه زال پېشایییکا خو ثاقتت، گوتیی خان حاشایی
 وی درهوا دکتن. شیفئا شفق ل نافدا نه مایه. قتیجا هات ده خاله تی.
 گو: ده رگه هئ بېمؤ بزماره
 مه حموید ب خو ثاقتیه خاره
 هه رئ مه حمویدکی بابه کانی
 به سه بو ته ل جانی
 بوچی ته ل خانی کره گیانی؟
 گو: ب سه رئ ته و بابئ ته
 هه دو مه تالی من زپر بوین، ئیکئ ژمن کیم بوی، لهو من ل خانی کره گیانی.
 گو: بخازه کاته چ دقتیه؟

گو: من ژنا عه بدال به گئ دقتیه
 من ب کونئ دهینی دگه ه قتیته
 وهیله دمدمو خان تیدا
 دهیله دمدمو خان تیدا
 تو بچییو توپئ بینه
 مه حمویدی ب ده ری څه حه شینه
 ب تاقئ برجئ څه بېه قینه
 دا مه حمویدی ژ دل بینه
 وهیله دمدمو خان تیدا
 دهیله دمدمو خان تیدا
 توپچی توپاخو ئینادو
 مه حمویدی ب ده ری حه شانندو
 ب تاقئ برجئ څه په قاندو
 ب ناقا وی ژئ دل ئینادو
 کافرؤ ب دهر ب زپه
 وهف مبرکئ نئ ژ ئالی تیره
 شول قه تاند ل بهر جه قیره
 وهیله دمدمو خان تیدا.
 بیئ توپا ده مراری
 وهز دئ بکمئ ب تراری
 باقیم برجئ ل بهر رو بیاری
 وهیله دمدمو خان تیدا
 بیئم توپا داعنزه له
 وهیلئ بکمئ ب کودله
 دانم بهژن و بالا که له
 وهیله دمدمو خان تیدا
 بیئم توپا سندرویکه
 وهز دئ بکمئ ب سینیکه
 دا بېم برج و باغئ بویکه
 وهیله دمدمو خان تیدا
 بیئم توپا دهر مهزنه

به ركی تۆپى دوانزده منه
دمدم ههژاندنى ژينه
وهيله دمدمۆ خان تيدا.
هوين لهز بكن بلهزين
توپا پيڤكه قهه سين
سهه و شكپرا پي بهنگين
ژحه والا بقه تين.
توپا پيڤكه قهه ساندى
سهه و شكپرا پي پهنگاندى
برج ژحه والا قوتاندى
وهيله دمدمۆ خان تيدا.
دمدم بهه ركى خورستى
ههقت سهه تۆپ چۆنى بدرستى
بههك ژ بههكى نه گوهزتى
خانا مير تيفه نقستى.
خانۆ دهك لى دا نقست، ههه هايتۆ نه بوى، ههقت سهه تۆپ ريك بهردانى. يانى ههشيار نه بوى
ههچكو هاژقى دنيايى نينه.
وهختى مهحمودكى بالهكانى ل رهخى كاغزى يى دى سویرهتى كه هنيا زيرى ديبوى، هه مى
هاقتى مليى دى، كاغزى ل نك شاهى يى قه دخوينتن. ديبۆن:
كاكهرا قهههس بههراقه؛
خراكرن سۆلين و ئاقه.
سۆلين و ئاق خراكرن
كوچك تيدا مراركرن
حيشتر تيدا ژ تيفل كرن(*)
سۆلينه ژ خوينى سۆركرن.
وهيله دمدمۆ خان تيدا.
دهيله دمدمۆ خان تيدا
هه مى سۆلين وان خراكرن پويج كرن، ئاق ههچكول سهه برى.
ديبۆن: سويهينا دنيا هوينه
فهقههين بهزين مه سينه

(*) ژ كهفل كرن تى گوتن، نهكو ژ تيفل كرن.

ئاقا سۆلينا تيتت خوبنه
وهيله دمدمۆ خان تيدا.
چ سويهينه هۆره هۆره
گرتيا پۆره پۆره
ئاقا سۆلينا تيتت سۆره
وهيله دمدمۆ خان تيدا.
كا عهورى رهشى نيسانى
تافكيتت بارانى تو دانى
داخان پي بى سهه ئيمانى
وهيله دمدمۆ خان تيدا.
كا عهورى رهشى دريژه
تافكيتت بارانى داريژه
دا بو خويى بكن نميژه
وهيله دمدمۆ خان تيدا.
نه گولانه نه نيسانه
نابهينا ههه دو مه هانه
قيره پي كه تول نه سمانه
ل مالا خانى بو شه هيبانه.
يا شاهى بوى يا تازبانه
وهيله دمدمۆ خان تيدا.
مه نميژى خو پي كرنه،
مه دهفهك ل سهه خو قه برنه،
ئهف چهنده ئهف چهنده نه
ئهم جندىيى دمدمه نه
ئهم نيزيك ميئاننى شه هدى دهن ل سهه روحا خه ليفه نه
وهيله دمدمۆ خان تيدا
دهيله دمدمۆ خان تيدا.
خاننى كوردى ديبۆتت خانى موكرى:
ههرى خانۆ تويى سهه مه ستنى(*) پاقه ئهفه ههفت ساله ئهه
دگورندا دابه ستن.

(*) سهه رخوشى، پيتر ل كاره

وهيله دمدمۆ خان تېدا

گوتیب: دا پاخانې (دپاخوانې) نه به سته ئه مې راپوین ئه مې چینی به سه
نانکو هند عاجز بوی، حده تی گرت، گوتی: ئه مې چینی.

خانی گوت:

ئه ز خانم، خانې کوردانم

دورناسې بنې به حرانم

عه بیه کی ل دورخانا دانم.

گو: عه بیی خانا چ نه؟ گو: عه بیی خانا ستینه. گو: هوین ستینه پر حوسن. پشتی قهنج و
ئیکانی بو تا وه بهرگن. گو: بسکا ئه نیی برن پشتی قهنج و ئیکانی بو تا حساب، مه بهر ب
چوکه سه دیتری نیین. عه بدال به گت گوت ژنا خوه: ئه وی بلا بویک و زاقا. گوتیب: تو ژه هری
نه شه خوه، تو سویه هی شاهدی، کا دئ چه ند میژ مالا بابن ته تنی کوژتنی. ئه و ما و دا خانی
هر دو ژ ئه قیت دی مان.

گو: ستیبی ئه م ژ چلا پیترن

فنجانی ژه هری وهرکرن

ئیک شه خوه دوانزده پی دمرن

وی د بالیفادا دزقرن

ستیبی مه وی ل هه رماری

وی دگترین فنجانی ژه هری

ئیک شه خوت پانزده پی خواری

وهيله دمدمۆ خان تېدا

چ سویه یه هۆقه زوییه

شیری ب سویکافه هنارن

میر خاسا شیری بژارن

وهيله دمدمۆ خان تېدا

دهيله دمدمۆ خان تېدا.

هه ی لاوکی بیتکاری

کوم ره شی بی مه زی ناری (مه زیناری)

شیره ک ژ فانا بژاری

مه حتی میرا بیم گرتنی

چو شیر ژقان نه قیتن

دی تو شیره کی باش بده من

دگهل با خوی نه بیم فهیتنه

وهيله دمدمۆ خان تېدا.

خان ب خو هوستای دهستی بو ژ به لاکر کوریا که رکی بو

دگهل مه تالکی پویلابی

تافه ک مفرقی لیدایی

خه م یا ئوردیا ل داری

ئوینس پیغه مبه ر وی ل هاری

وهيله دمدمۆ خان تېدا

دهيله دمدمۆ خان تېدا.

شیری ب سویکافه هنارن

میرخاسا شیری بژارن.

ته لپی زپرا وی حه لاندن

شیری ب کافلانقه تنی ئالاندن.

ل بهر بهر خا ساقا هه ژاندن

وهيله دمدمۆ خان تېدا.

خان چو جونوکی نوی بری

ژ هناقا چ تنی گوری

من هه یفا ل دانه کوپی

وهيله دمدمۆ خان تېدا.

خان چو جونوکی ژ نوی ئاقا

رونک خو ناگرن دچاقا

من هه یفا لادانا تاقا

وهيله دمدمۆ خان تېدا.

خان چو جونوکی بینایی

جانوکی بفرکه زورنایی

خانیبی چۆیه خه زایین

وهيله دمدمۆ خان تېدا.

خان چۆ جی دجیری

خه لیفه تانجی هنیری

تو قه بویل که ئه ف تانجه

ته ل به فرا بکه ن ئارمانجه